

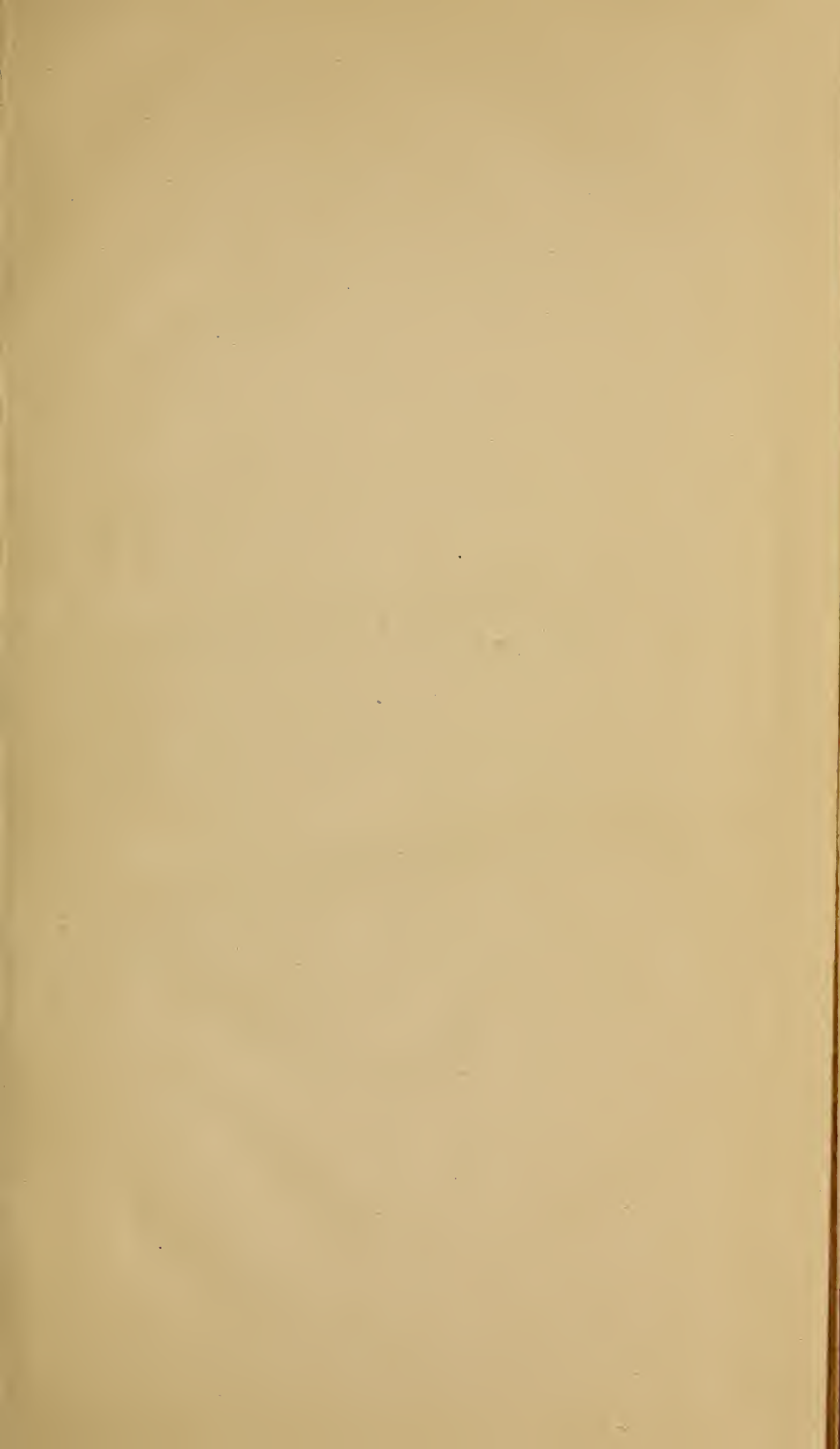

Class PA 258

Book M8
1809

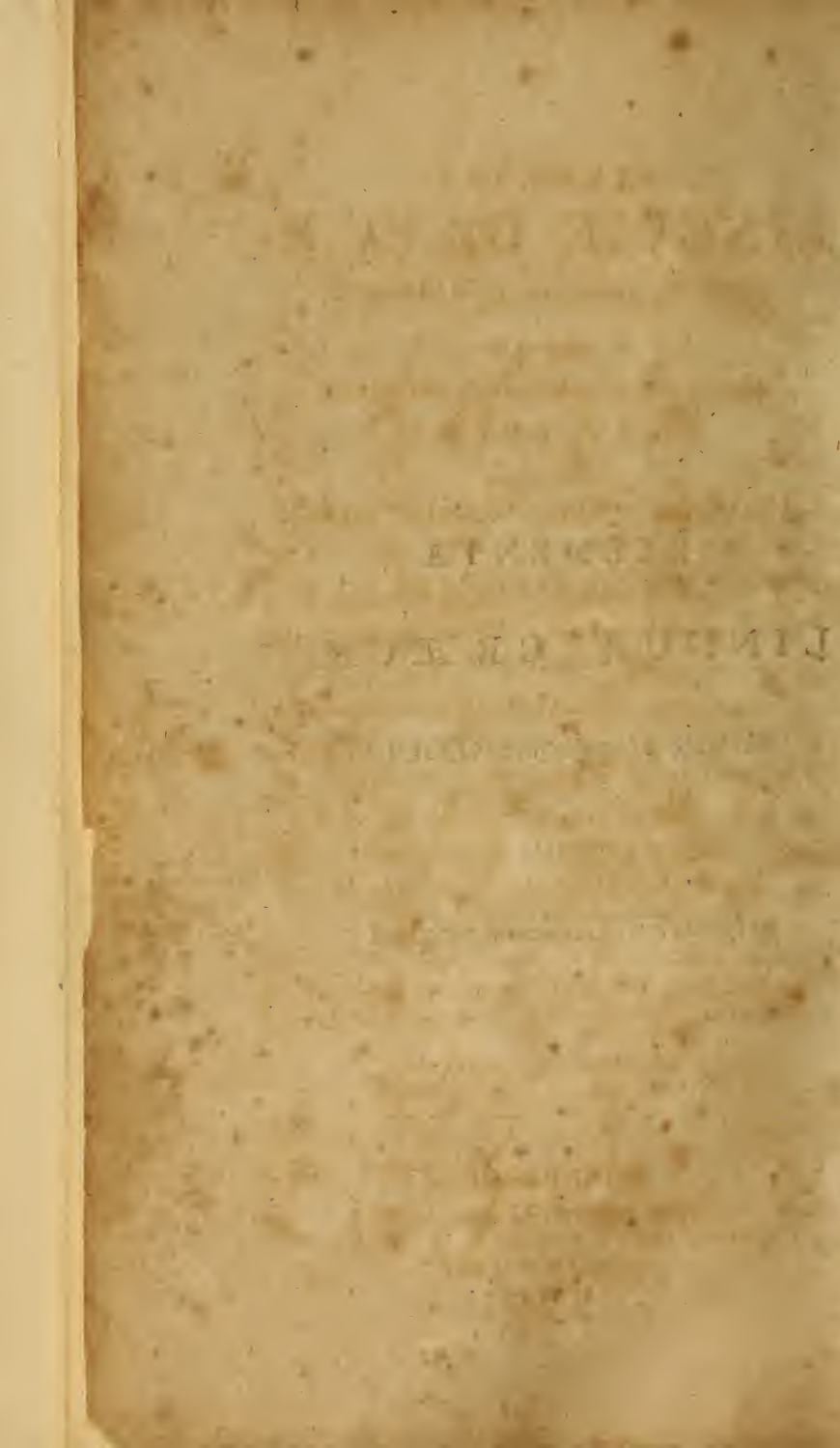

270

1437

ELEMENTA
LINGUÆ GRÆCÆ;
NOVIS, PLERUMQUE, REGULIS
TRADITA;
BREVITATE SUA MEMORIÆ FACILIBUS.

ELEMENTA
LINGUÆ GRÆCÆ;

NOVIS, PLERUMQUE, REGULIS

TRADITA;

BREVITATE SUA MEMORIÆ FACILIBUS.

PARS PRIMA,

COMPLECTENS

PARTES ORATIONIS DECLINABILES;

ET

ANALOGIAM

DUAS IN UNAM SYLLABAS

CONTRAHENDI,

EX IPSA VOCALIUM NATURA

DEDUCTAM,

ET REGULIS UNIVERSALIBUS TRADITAM.

IN USUM TYRONUM JUNIORUM

CLASSIS GRÆCÆ IN ACADEMIA GLASGUENSI;

Studio JACOBI MOOR, LL. D.

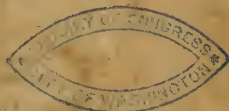
IN EADEM ACADEMIA LITT. GRÆC. PROF.

Editio Nova Prioribus Auctior et Emendatior.

—GRAIIS dedit ŌRE ROTUNDO

Musa loqui.

HOR.

EDINBURGI:

VENEUNT APUD BELL & BRADFUTE.

LONDINI: APUD T. CADELL & G. DAVIES, ET
JOANNEM MURRAY.

MDCCCIX.

PA 258
M 9
1809

Entered in Stationers Hall.

Excudebat C. STEWART;
Academia Edinensis Typographus.

*Litterarum Graecarum. Nexus
et scribendi compendia explicata:
ea saltem quae morae aliquid
Discentibus inferre possint.*

α	αι	ὄν	έν	ω	οο
β	αλ	ω	ην	ς	οτ
ββ	αλλ	ή ἔ	καί	χ	οχ
βυ	άν	κτ	κατά	ς	ται
δπό	ἀπό	μρ	μαρ	τ	ταῖς
αυ	αυ	μθ	μεθ	τ	την
γδ	γάρ	μ	μὲν	τ	της
γγυ	γεν	μρ	μεν	πο	το
δ	δέ	μρ	μετά	τ	τόν
ειδ	εἰ.	μρ	μῶν	τ	τοῦ
ει)	εἶναγ	οἰ	οἶον	τ	τῶ
ένκ	έκ	δ	ου	τ, τ	των
ή	ελ	πα	πάρὰ	δ	ῦ
έν	έν	πε	περί	γ	υι
έξ	έξ	ε	ρι	ω	υν
ε	ευ	ρ	ρο	ῶ	ὑπερ
έπι	έπι	σ	σθ	ς	υς
έσι	έσι	σ	σθαι	ω	ῶ
ρ	ερ	σ	σθ	ῶ	ὑπο

LITERAE.

Literae Graecorum sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.	
A, α.	ἄλφα.	alpha.
B, β, β.	βῆτα.	bêta.
Γ, γ, γ.	γάμμα.	gamma.
Δ, δ.	δέλτα.	delta.
E, ε.	ἐψιλὸν.	epfilon.
Z, ζ.	ζῆτα.	zêta.
H, η.	ἦτα.	êta.
Θ, θ, θ.	θῆτα.	thêta.
I, ι.	ἰῶτα.	iôta.
K, κ.	κάππα.	kappa.
Λ, λ.	λάμβδα.	lambda.
M, μ.	μῦ.	my.
N, ν.	νῦ.	ny.
Ξ, ξ.	ξῖ.	xi.
O, ο.	ὀμικρὸν.	omikron.
Π, π, π.	πί.	pi.
P, ρ.	ῥῶ.	rho.
Σ, σ, σ.	σῖγμα.	sigma.
T, τ, τ.	ταῦ.	tau.
Υ, υ.	ὕψιλὸν.	upfilon.
Φ, φ.	φῖ.	phi.

X, χ.	χι̃.	chi.
Ψ, ψ.	ψι̃.	psi.
Ω, ω.	ὠμέγα.	omega.

Literae cujusque vis intelligitur ex initiali sono Nominis.

Literae sunt vel **VOCALIS** vel **CONSONANTES**.

Vocales septem. scilicet ;

duae breves, ε, ο.

duae longae, η, ω.

tres ancipites, α, ι, υ.

Nimirum ; utraque **BREVIS** habet suam **LONGAM**.

Anceps, autem, nunc pro Brevi sumitur, nunc pro Longa. Nunc in diversis vocibus, nunc in eâdem.

fic ;

α, in πατήρ, *pater*, pro brevi semper*.

α, in λαός, *populus*, pro longa semper.

α, in Ἄρης, *Mars*, pro brevi aut longa, scriptoris arbitrio.

Duae vocales simul enunciatae, faciunt **Diphthongum**.

* α, pro Brevi sumpta, habet suam longam η.

Si utraque vocalis exauditur aequè, vocatur Diphthongus PROPRIA. si non, IMPROPRIA.

Propriae sunt sex; et oriuntur ex brevibus et α pro brevi, cum i vel u subjuncta.

$$\text{ex } \varepsilon, \left\{ \begin{array}{l} \varepsilon i. \\ \varepsilon u. \end{array} \right. \quad \text{ex } o, \left\{ \begin{array}{l} o i. \\ o u. \end{array} \right. \quad \text{ex } \alpha, \left| \begin{array}{l} \alpha i. \\ \alpha u. \end{array} \right.$$

Ex impropriis, tres α , η , ω , vocantur surdae. nam in his i parum auditur, adeoque non AD-scribitur, sed SUB-scribitur*.

Consonans SIMPLEX vel est MUTA, vel SEMIVOCALIS.

Mutae novem; scil.

Tenues, $\pi, \kappa, \tau.$

Mediae, $\beta, \gamma, \delta.$

Aspiratae, $\phi, \chi, \theta.$

Nimirum, unaquaeque tenuis habet suam mediam, et aspiratam; quae tres vocantur ejusdem ordinis; quia proferuntur eodem vocis instrumento, progrediente ab enunciatione tenui ad fortiorem; et ad for-

* Reliquae tres impropriae sunt $uv, \omega v, vi.$ Prior vocalis diphthongi vocatur a Grammaticis *praepositiva*; posterior, *subjunctiva*.

tiffimam, five asperam. scilicet ;

Labiis,	$\pi, \beta, \phi.$	}	enunciantur	{	ip, ib, iph.
Palato,	$\kappa, \gamma, \chi.$				ik, ig, ich.
Dentibus,	$\tau, \delta, \theta.$				it, id, ith.

Semivocales quinque sunt. scilicet ;

LIQUIDAE quatuor, λ, μ, ν, ρ ; et ς , SOLITARIUM*.

Liquidæ vocantur etiam IMMUTABILES ; scilicet in flexione nominis et verbi.

Consonans DUPLEX fit ex muta cum adjuncta ς . sic, tres mutarum ordines, cum ς , faciunt TRES Duplices scilicet ;

$\pi, \beta, \phi.$	}	cum ς , facit	}	$\psi.$	}	enunciatur autem †	{	$\pi\varsigma.$	
$\kappa, \gamma, \chi.$								$\xi.$	$\kappa\varsigma.$
$\tau, \delta, \theta.$								$\zeta.$	$\delta\varsigma.$

* Itaque, primarii Literarum soni videntur in universum esse tredecim. scilicet ; Vocales quinque non-longæ ; Consonantes, tres mutæ tenues, et quatuor liquidæ, cum ς .

Hæc, autem, una cum tribus mutis mediis a Phœnicibus ad Græcos, circiter centum et quinquaginta annos ante captam Trojam, attulisse dicitur CADMUS ;

PALAMEDES, postea, tres aspiratas addidisse, atque duplicem ξ , temporibus belli Trojani ;

SIMONIDES, denique, complevisse duplices, et vocales longas adjecisse ; quadringentos circiter annos post captam Trojam ; tempore, scilicet, Marathonix pugnx celeberrimæ ; quo, maxime, tempore, viguit Græcorum virtus, Libertas, Literæ, Gloria.

† Vide Dion. Hal. *περὶ οὐθ.* § 14.

In flexionibus, Duplex resolvi potest in mutam quamvis ejus ordinis unde facta est, et ζ.

σῖμα finale vocis, ζ scribitur. non finale, σ.

γ, ante mutam sui ordinis, enunciatur sono quodam medio inter υ et γ; qualis, apud nos, in syllabis *-ing*, *-ang*, *-ung*. sic;

ἄγκος,	ἄγγελος,	ἔγχος,
<i>vallis.</i>	<i>nuncius.</i>	<i>hasta.</i>

DE SYLLABA.

ACCENTUS, sive syllabae tonus, triplex est, scilicet;

ACUTUS ['] ut τύπτω, *verbero*.

GRAVIS [˘] ut τιμή, *honor*.

CIRCUMFLEXUS [˜] ut ποιῶ, *facio*.

Acutus, syllabae tonum acuit; Gravis obtundit; Circumflexus, in syllabis longis, utriusque vim conjungit; ut indicabat olim antiqua ejus figura [^].

SPIRITUS duo sunt. ASPER [ʰ]; et LENIS [ʰ̄].

Spiritus asper vim habet eandem quam apud Latinos H; quam quidem ejus figuram ab ipsis antiquis Graecis mutuati sunt. Et ita HEKATON, *centum*, reperitur

scriptum, in monumentis quibusdam antiquissimis.

Spiritus lenis tantum notat non adhibendum esse asperum.

Vocalis initialis habet semper spiritum.
 sic ; *ἀμα,* *simul.*
 ἐγὼ, *ego.*

υ initialis habet semper asperum.

item *ϑ* initialis habet semper asperum. At
ϑ media ; si simplex, habet nullum ; si duplex, habet utrumque, prior lenem, posterior asperum. sic ; *πρόρῳ,* *longe* *.

DE NOMINE.

NOMEN habet GENERA, NUMEROS, CASUS.
 GENERA sunt tria ; MASCULINUM, FEMININUM, NEUTRUM.

NUMERI tres ; SINGULARIS, DUALIS, PLURALIS.

DUALIS NUMERUS de iis usurpatur, quae vel nascuntur gemina, vel censentur ;

* Puncta sunt quatuor :

1. Comma, ut apud Latinos (,)
2. Punctum interrogationis (;)
3. Colon, hoc modo positum (∴)
4. Periodus (.)

qualia, quotidie, nominanda veniunt quamplurima.

CASUS quinque. NOMINATIVUS, GENITIVUS, DATIVUS, ACCUSATIVUS, VOCATIVUS.

Lingua Graeca non agnoscit casum ABLATIVUM.

DE NOMINUM DECLINATIONE.

REGULAE GENERALES.

1. Singularis Nominativus definit semper, vel in vocali non brevi, vel *v*, *g*, *s*.
2. Singularis Vocativus similis est Nominativo, plerumque : Pluralis, semper.
3. Neutorum Accusativus et Vocativus semper sunt similes Nominativo ; et, in plurali, semper in *a* desinunt.
4. Singularis Dativus semper in *i* definit ; vel subscriptum, vel adscriptum.
5. Pluralis Genitivus semper in *ov*. Accusativus in *s*.
6. Dualis Nominativus, Accusativus et Vocativus semper similes. item Genitivus et Dativus.

DECLINATIO PRIMA

Terminationes habet quatuor.

duas femininas, η, α ;

duas masculinas, ης, ας ; a femininis ortas, addendo ς.

1. Harum omnium primaria est η.

Paradigma Nominum in η ; τιμὴ, honor.

Sing. Num.

N. V.	τιμ-ή.
G.	τιμ-ῆς.
D.	τιμ-ῆ.
A.	τιμ-ήν.

Dual. Num.

N. A. V.	τιμ-ά.
G. D.	τιμ-αῖν.

Plur. Num.

N. V.	τιμ-αί.
G.	τιμ-ῶν.
D.	τιμ-αῖς.
A.	τιμ-άς.

2. In singulari ; *α* semper habet *αν* accusativi ; sed *α* purum *, et *ρα*, habent etiam *ας* et *α* genitivi et dativi †. in ceteris, ut *η*. sic ; *μουσα, musa*.

N. V. μουσ-α.

A. μουσ-αν.

φιλία, amicitia.

N. V. φιλ-ία.

G. φιλ-ίας.

D. φιλ-ία.

A. φιλ-ίαν.

ήμερα, dies.

N. V. ημέ-ρα.

G. ημέ-ρας.

D. ημέ-ρα.

A. ημέ-ραν.

3. Terminatio Masculina habet *ου* genitivi, et perdit *ς* vocativi ; in ceteris ut terminatio feminina unde oritur. sic ;

N. Χρύσ-ης, *Chryses* ; G. Χρύσ-ου.

V. Χρύσ-η. in ceteris, ut *η*.

N. Πανσανί-ας, *Pausanias* ; G. Πανσανί-ου.

V. Πανσανί-α. in ceteris, ut *α* purum.

* Hoc est, post vocalem.

† Item *δα, θα*, et *ᾶ* circumflexum, sed rara ; et *λα, μα*, sed rarissima.

N. Πυθαγόρ-ας, *Pythagoras*; G. Πυθαγόρ-ου.

V. Πυθαγόρ-α, in ceteris ut γα.

4. -της habet* α vocativi; -ης autem η, vel α. sic;

N. ποιητής, V. ποιητᾶ, ποετα.

N. ληστής, V. ληστῆ vel ληστᾶ, latro.

Nomina Declinationis PRIMÆ declinanda.

λύπη, <i>dolor.</i>	μέλισσα, <i>apis.</i>	λύρα, <i>lyra.</i>
Ατρείδης, <i>Atrides.</i>	διοπότης, <i>dominus.</i>	Βορέας, <i>Boreas.</i>
τύχη, <i>fortuna.</i>	Ευαγόρας, <i>Euagoras.</i>	θάλασσα, <i>mare.</i>
καρδιά, <i>cor.</i>	Πηλείδης, <i>Pelides.</i>	κριτής, <i>judex.</i>
Ορέστης, <i>Orestes.</i>	Καλλίας, <i>Callias.</i>	δόξα, <i>opinio.</i>
κιθάρα, <i>cithara.</i>	ὄργη, <i>ira.</i>	ρίζα, <i>radix.</i>
θύρα, <i>ostium.</i>	ἀκοντιστής, <i>jaculator.</i>	τραυματίας, <i>saucius.</i>
ἡλικία, <i>tempus ætatis.</i>	θύελλα, <i>tempestat.</i>	ἐλαία, <i>olea.</i>
Αφροδίτη, <i>Venus.</i>	Θύστης, <i>Thyestes.</i>	προφήτης, <i>propheta.</i>
μαθητής, <i>discipulus.</i>	νύμφη, <i>nympha.</i>	ἑστία, <i>focus.</i>
δίψα, <i>sitis.</i>	Χαβρίας, <i>Chabrias.</i>	τοξότης, <i>sagittarius.</i>
σελήνη, <i>luna.</i>	γλῶσσα, <i>lingua.</i>	εὐδία, <i>serenitas.</i>
σοφιστής, <i>sophista.</i>	ἀγορά, <i>forum.</i>	εἰρήνη, <i>pax.</i>
πέλεια, <i>columba.</i>	τεχνίτης, <i>artifex.</i>	σοφία, <i>sapientia.</i>
Αἰνέας, <i>Aeneas.</i>	ἡδονή, <i>voluptas.</i>	μέλαινα, <i>nigra.</i>
ῥέφρα, <i>pons.</i>	γωνία, <i>angulus.</i>	τάλαινα, <i>misera.</i>
λύσσα, <i>rabies.</i>	βία, <i>vis.</i>	δίκη, <i>jus.</i>
κιθαριστής, <i>citharista.</i>	αὔρα, <i>aura.</i>	βελή, <i>consilium.</i>
Αναξαγόρας, <i>Anaxagoras.</i>	ἀνία, <i>tristitia.</i>	μάχαιρα, <i>gladius.</i>
ἀρετή, <i>virtus.</i>	ἀγωνιστής, <i>certator.</i>	Φρονηματίας, <i>excelsus.</i>
Πριαμίδης, <i>Priamides.</i>	νεφέλη, <i>nubes.</i>	Φαρέτρα, <i>pharetra.</i>
τέχνη, <i>ars.</i>	Κριτίας, <i>Critias.</i>	αἰτία, <i>causa.</i>

* Item Gentilia; ut Πέρσης. V. Πέρσα, *Persa.*

DECLINATIO SECUNDA

Duas habet terminationes ; *ος*, et *ων*.
ων semper neutrum ; *ος* nunquam.

Paradigma Nominum in *ος*.

λόγος, oratio.

Sing.

N.	<i>λόγ-ος.</i>
G.	<i>λόγ-ου.</i>
D.	<i>λόγ-ω.</i>
A.	<i>λόγ-ον.</i>
V.	<i>λόγ-ε.</i>

Dual.

N. A. V.	<i>λό-γω.</i>
G. D.	<i>λόγ-οιν.</i>

Plur.

N. V.	<i>λόγ-οι.</i>
G.	<i>λόγ-ων.</i>
D.	<i>λόγ-οις.</i>
A.	<i>λόγ-ους.</i>

Eodem modo declinantur etiam Nomina in *ον*, observatâ tertia regula generali. sic ; μέτρον, *mensura*.

Sing.

N. A. V.	μέτρ-ον. per Reg. 3 ^{tiam} gen.
G.	μέτρ-ου.
D.	μέτρ-ω.

Dual.

N. A. V.	μέτρ-ω.
G. D.	μέτρ-οιν.

Plur.

N. A. V.	μέτρ-α. per Reg. 3 ^{tiam} gen.
G.	μέτρ-ων.
D.	μέτροις.

Nomina Declinationis SECUNDÆ declinanda.

ἀγρός, <i>ager</i> .	δένδρον, <i>arbor</i> .	ἀδελφός, <i>frater</i> .
φύλλον, <i>tribus</i> .	φύλλον, <i>folium</i> .	ἄνθρωπος, <i>homo</i> .
κρίνον, <i>lilium</i> .	ἄμπελος, <i>vitis</i> .	ἄνεμος, <i>ventus</i> .
βίος, <i>vita</i> .	δρόμος, <i>cursus</i> .	μύρον, <i>unguentum</i> .
ἥλιος, <i>sol</i> .	ῥόδον, <i>rosa</i> .	θυμός, <i>animus</i> .
ὕναρος, <i>somnium</i> .	κέντρον, <i>stimulus</i> .	παρθένος, <i>virgo</i> .
ὑπνος, <i>somnus</i> .	φόβος, <i>timor</i> .	τόξον, <i>arcus</i> .
φόνος, <i>caedes</i> .	στέφανος, <i>corona</i> .	σκήπτρον, <i>sceptrum</i> .

DECLINATIO TERTIA

Terminationes habet omnimodas praeter η ; et omnia genera. et auget Nomen unâ Syllaba in casibus obliquis.

Paradigma Masculinorum et Femininorum.

Σωτήρ, servator.

Sing.

N. V.	Σωτήρ.
G.	Σωτήρ-ος.
D.	Σωτήρ-ι.
A.	Σωτήρ-α.

Dual.

N. A. V.	Σωτήρ-ε.
G. D.	Σωτήρ-οιν.

Plur.

N. V.	Σωτήρ-ες,
G.	Σωτήρ-ων.
D.	Σωτήρ-σι.
A.	Σωτήρ-ας.

Eodem modo declinantur etiam Nomina Neutra, observatâ tertia regula generali.

fic, βῆμα, tribunal.

Sing.

N. A. V. βῆμα. per Reg. 3^{tiam} gen.

G. βήματ-ος.

D. βήματ-ι.

Dual.

N. A. V. βήματ-ε.

G. D. βήματ-οιν.

Plur.

N. A. V. βήματ-α. per Reg. 3^{tiam} gen.

G. βήματ-ων.

D. βήμα-σι.

DE FORMANDO GENITIVO.

REGULAE GENERALES TRES.

Si nomen non definit in ε ;
postponitur terminatio, vel -ος, vel -τος,
sic ;

σίγηπι,	σινήπι-ος,	sinapi.
παίαν,	παιᾶν-ος,	paean.
Τιτᾶν,	Τιτᾶνος,	Titan.
μέλι,	μέλι-τος,	mel.
Ξενοφῶν,	Ξενοφῶν-τος,	Xenophon.

II.

Si nomen definit in ς ;

abjecto ς , postponitur terminatio vel $-\alpha\varsigma$,
vel $-\tau\alpha\varsigma$, $-\delta\alpha\varsigma$, $-\theta\alpha\varsigma$. sic ;

ἥρως,	ἥρω-ος,	heros.
ἰχθυς,	ἰχθυ-ος.	piscis.
λαίλαψ,	λαίλαπ-ος,	procella.
λέβης,	λέβη-τος,	lebes.
ἄναξ.	ἄνακ-τος,	princeps.
λάμπας,	λάμπα-δος,	lampas.
ὄρνις,	ὄρνιθος,	avis.

Sed, praeterea ; in multis nominibus u-
triusque Regulae, corripitur syllaba prae-
cedens terminationem addendam.

Id fit tribus modis.

1. Diphthongus abjicit subjunctivam.
2. Vocalis longa mutatur in suam bre-
vem.
3. Ancipites, ι et υ , mutantur in bre-
vem ϵ .

sic ;

I

βασιλεύς,	βασιλέ-ος,	rex.
βοῦς,	βο-ός,	bos.
γραιῦς,	γρά-ος,	vetula.
ναῦς,	να-ός,	navis.

2.

ποιμήν,	ποιμέν-ος,	<i>pastor.</i>
πατήρ.	πατέρ-ος,	<i>pater.</i>
Λητώ,	Λητό-ος,	<i>Latona.</i>
κανών,	κανόν-ος,	<i>regula.</i>
δράκων,	δράκον-τος.	<i>draco.</i>
* αιδώς,	αιδό-ος.	<i>pudor.</i>
τετυφώς,	τετυφό-τος.	<i>qui verberavit.</i>

3.

δύναμις,	δυνάμ-εος,	<i>potentia.</i>
πόλις,	πόλε-ος,	<i>urbs.</i>
πῶϋ,	πώε-ος,	<i>grex.</i>
ἄστυ,	ἄσε-ος,	<i>urbs.</i>

III.

Substantiva in *ος*, quoniam jam habent terminationem genitivi, tantum interponunt *ε* ante *ος*, ut augeantur. et sunt omnia neutra.

fic ;

τείχος,	τείχ-εος,	<i>murus.</i>
μέρος,	μέρ-εος,	<i>pars.</i>

* Sic γάλαος, glos. in Gen. P. γάλαον. Hom. IL. ω. 769.

REGULÆ SPECIALES DUAE.

1. Adjectivorum in *ις* et *ους* *, genitivus masculini generis, per regulas formatus, est etiam genitivus neutri. sic ;

M. φιλόπατρις, φιλόπατρι-δος, } *patriæ amans.*
 N. φιλόπατρι, φιλόπατρι-δος, }

M. δίπους, δίπο-δος, *mas bipes.*

N. δίπουν, δίπο-δος, *animal bipes.*

2. At, vice versa, adjectivorum non in *ις*, vel *ους*, genitivus neutri generis, per regulas formatus, est etiam genitivus masculini.

Atque ita in participiis universis ; et in his genitivus semper in *-τος*. sic ;

ADJECTIVA.

Masc.	Neut.	genitivus utriusque.	
τέρην,	τέρεν,	τέρεν-ος,	<i>tener.</i>
ἀληθής,	ἀληθές,	ἀληθέ-ος,	<i>verus.</i>
μέλας,	μέλαν,	μέλαν-ος,	<i>niger.</i>
χαρίεις,	χαρίεν,	χαρίεν-τος,	<i>venustus.</i>

PARTICIPIA.

σᾶς,	σᾶν,	σᾶν-τος,	<i>stans.</i>
τύπων,	τύπον,	τύπον-τος,	<i>qui verberavit.</i>
τυπῶν,	τυποῦν,	τυποῦν-τος,	<i>verberaturus.</i>

* Scilicet composita ex *πῶς*, *pes*.

Eâdem ratione genitivum formant nomina quaedam propria, appellativa, et ejusmodi, quae primitus fuere participia vel adjectiva.

Sic ; *Αἴας*, *Αἴακ*, olim fuit participium, habens neutrum *Αἴαν* ; quare genitivus est *Αἴαν-τος*. sic ;

Πολυδάμας, *Πολυδάμαν-τος*, *Polydamas*.
γίγας, *γίγαν-τος*, *gigas*.

Sic etiam *κτεῖς*, *κτεῖεν*, olim fuit adjectivum, habens neutrum *κτεῖν* ; quare genitivus est *κτενός* ; et *Σιμόεις*, *Simois*, *Σιμόεν-τος* *.

Atque hae sunt regulae pro genitivo.

Ceterum, usu et aure, facile dignoscitur quando addenda sit *-ος*, et quando *-τος*, vel *-δος*, vel *-θος*.

της, *-τερος* patitur Syncopen in casibus obliquis. sic ;

πατήρ, *πατέρος*, *πατρὸς*, *pater*.
πατέρι, *πατρί*,
πατέρες, *πατρῆς*, &c.

* Haec verba et multa alia participia primitus fuisse non videntur, sed substantiva, quorum rectus casus olim in *ος* definebat : Sic *Αἴας* primitus erat *Αἴανος*, habens genitivum, per regulam secundam generalem, *Αἴαντος*· *Σιμόεις*, *Σιμόενος*, et in genitivo *Σιμόεντος*. At Graeci, quippe quibus *Euphonia* maxime erat studio, consonantem praepositivam a nominativo aut abjiciebant, aut in *ι* mutabant : retinebant autem in casibus obliquis.

μήτηρ, μητέρος, μητρὸς, &c. *. *mater.*
 θυγάτηρ, θυγατέρος, θυγατρὸς, &c. *filia.*

Item ἀνής, ἀνέρος, ἀνδρὸς, &c. *vir.* ubi, praeter Syncopen, inferitur δ; quia Graeci nunquam, in eadem voce, proferebant ς proxime post ν.

DE ACCUSATIVO.

Accusativus interdum non definit in α, scil.

1. Genitivus in ος purum †. ab ις, υς, αυς, et ους, habet ν, ex ς nominativi. sic;

ὄφις,	ὄφι-ος,	ὄφιν,	<i>serpens.</i>
βότρυς,	βότρυ-ος	βότρυν,	<i>racemus.</i>
ναῦς,	να-ὸς,	ναῦν,	<i>navis.</i>
βοῦς,	βο-ὸς,	βοῦν,	<i>bos.</i>

Item, λαῖας, χάρις, habent ν.

λαῖας,	λαῖαος,	λαῖαν,	<i>lapis.</i>
χάρις †,	χάριτος,	χάριν,	<i>gratia.</i>

Excipitur Δίς, Δί-ος, *Jupiter*, habens Δία.

* Sed πατέρα, μητέρα, &c. sine syncope; scil. in casibus ubi non distinguerentur a πάτρα, patria, μήτρα, alvus.

† i. e. ος post vocalem non longam.

‡ Et interdum alia, quae scilicet apud Iōnes habebant -ος purum.

2. -υς, -εος, et composita ex πους, *pes*, habent vel α, vel ν. sic ;

ἄκυς, ἄκέα, vel ἄκυν, *celer.*

δίπους, δίποδα, vel δίπουν, *bipes.*

βραδύπους, βραδύποδα, vel βραδύπουν, *tardipes.*

DE VOCATIVO.

Vocativus est, plerumque, similis nominativo. sic ;

I. In Substantivis.

1. Vocalis brevis genitivi, ex longâ nominativi, manet in Vocativo. sic ;

Nom.	Gen.	Voc.
πάτηρ,	πατέρ-ος,	πάτερ.
Δημοσθένης,	Δημοσθέν-εος,	Δημόσθενες.
Ἔκτωρ,	Ἔκτορ-ος,	Ἔκτορ.

2. -ος purum non ab -ης, abjicit ε nominativi. sic ;

Nom.	Gen.	Voc.
βασιλεύς,	βασιλέ-ος,	βασιλεῦ, <i>rex.</i>
βοῦς,	βό-ος,	βοῦ, <i>bos.</i>
ὄφις,	ὄφι-ος,	ὄφι, <i>serpens.</i>
βότρυς,	βότρυ-ος,	βότρυ, <i>racemus.</i>
δρῦς,	δρῦ-ος,	δρῦ, <i>quercus.</i>

ἰχθῦς, ἰχθύ-ος, ἰχθῦ, *piscis.*

Item,

παῖς, παῖδος, παῖ, *puer.*

II. In Adjectivis.

Vocativus masculinus est similis nominativo neutro. sic;

N. Masc. N. Neut. V. Masc.

ἀληθής, ἀληθές, ἀληθές, *verus.*

ἐλέημων, ἐλέημον, ἐλέημον, *misericors.*

δίπους, δίπουν, δίπουν, *bipes.*

μέλας, μέλαν, μέλαν, *niger.*

χαρίεις, χαρίεν, χαρίεν, *venustus.*

Idem fit in multis nominibus propriis, &c. quae, primitus, fuere participia, vel adjectiva*. sic;

N. Αἶας, V. Αἴαν, *Ajax.*

N. Πολυδάμας, V. Πολυδάμαν, *Polydamas.*

N. Σιμόεις, V. Σιμόεν, *Simois.*

DE DATIVO PLURALI.

Dativus Pluralis formatur a dativo singulari, inferendo σ ante ι. sic;

* Vide Notam ad pag. 18. vocativus formatur ab antiquo nominativo, abjecto ς.

	D. Sing.	D. Plur.	
ρήτωρ,	ρήτορ-ι,	ρήτορ-σ-ι,	<i>orator.</i>
ἀληθής,	ἀληθέ-ι,	ἀληθέ-σ-ι,	<i>verus.</i>
ἡδύ,	ἡδέ-ι.	ἡδε-σ-ι,	<i>dulce.</i>
κόραξ,	κόρακ-ι,	κόραξ-ι,	<i>corvus.</i>
Ἄραψ,	Ἄραβι,	Ἄραψι,	<i>Arabs.</i>

Ante *σι* refumitur abjecta vocalis nominativi; sed assumpta consonans genitivi rejicitur; rejicitur etiam *ν**. sic;

βασιλεύς,	βασιλέ-ι,	βασιλεῦ-σι.	<i>rex.</i>
βοῦς,	βό-ι,	βοῦ-σι,	<i>bos.</i>
λέβης,	λέβη-τι.	λέβη-σι,	<i>lebes.</i>
λαμπάς,	λαμπά-δι,	λαμπά-σι.	<i>lucerna.</i>
ὄρνις,	ὄρνι-θι,	ὄρνι-σι,	<i>avis.</i>
ποιμήν,	ποιμέ-νι,	ποιμέ-σι,	<i>pastor.</i>
στάς,	σᾶν-τι,	σᾶ-σι,	<i>stans.</i>
χαρίεις,	χαρίεν-τι,	χαρίει-σι,	<i>venustus.</i>

Excipiuntur *πῆς*, *κτεῖς*, *ἔδεις*, *μηδαῖς*; quæ non resumunt abjectam vocalem nominativi.

	D. Sing.	D. Plur.	
πούς,	πο-δί,	πο-σί,	<i>pes.</i>
κτεῖς,	κτε-νι,	κτε-σί,	<i>pecten.</i>

* Vide etiam de formando *ΦΥΤ. I.* regulam specialem in *MUTIS.*

οὐδείς, οὐδέ-νι, οὐδέ-σι, *nullus.*

μηδείς, μηδέ-νι, μηδέ-σι, *nullus.*

της -τερος, post syncopen habet -ασι. sic ;

θυγάτης, θυγατέρι, θυγατρὶ, θυγατράσι, *filia.*

πατὴρ, πατέρ-ι, πατρὶ, πατράσι, *pater.*

Item, ἀνὴρ, ἀνέρι, ἀνδρὶ, ἀνδράσι, *vir.*

Excipitur γαστήρ, *venter* ; γασέρι, γασῆρσι.

-οντι singularis mutatur in -ουσι. sic ;

τύπτων, τύπτοντι, τύπτουσι, *verberans.*

λέων, λέοντι, λέουσι, *leo.*

DE ARTICULO.

ARTICULUS est vox adjectiva trium generum. terminationes nominativi sunt irregulares. in obliquis, Genus masculinum et Neutrum sunt declinationis secundae ; femininum est primae. caret vocativo ; et inflectitur sic ;

Sing.

N.	ὁ,	ἡ,	τὸ.
G.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ.
D.	τῷ	τῇ,	τῷ.
A.	τὸν,	τὴν,	τὸ.

Dual.

N. A.	τῶ,	τὰ,	τῶ.
G. D.	τοῖν,	ταῖν,	τοῖν.

	Plur.		
N.	οἱ,	αἱ,	τὰ.
G.	τῶν,	τῶν,	τῶν.
D.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς.
A.	τούς,	τάς,	τὰ.

Graeci loquebantur INDETERMINATE, proferendo nomina per se; DETERMINATE, praeponendo ARTICULUM. in Britannia loquimur indeterminatè, praeponendo Articulum *a*; et determinatè, praeponendo Articulum *the*.

fic; ἄνθρωπος, *a man*; ὁ ἄνθρωπος, *the man*.

Hic quidem est usus Articuli Graeci NATURALIS; at a Grammaticis Arte adhiberi solet ut distinguant nominum genera et casus.

DE GENERIBUS SUBSTANTIVORUM DECLINATIONIS TERTIAE.

Quatenus ex terminatione semper determinantur.

Masculina semper εὐς, plerumque* υς in -ος purum crescens, et αν. sic;

* Nam plures sunt exceptiones, ut γένυς, γένυος, ἴ, μέν-
σουρα, &c.

ευς,	ὀχεύς,	ὀχέος,	ὁ,	<i>retinaculum.</i>
υς, -εος,	πήχυς,	πήχεος,	ὁ,	<i>cubitus.</i>
υς, -υος,	βότρυς,	βότρυος,	ὁ,	<i>racemus.</i>
αν,	παιᾶν,	παιᾶνος,	ὁ,	<i>paean.</i>

Feminina femper ας -αδος, της -τητος,
αυς, ω, et ις verbale.

fic ;

ας -αδος,	λαμπάς,	λάμπαδος,	ἡ,	<i>lampas.</i>
της -τητος,	κακότης,	κακότητος,	ἡ,	<i>malitia.</i>
αυς,	ναῦς,	ναός,	ἡ,	<i>navis.</i>
ω,	φειδῶ,	φειδόος,	ἡ,	<i>parsimonia.</i>
ις verbale.	φύσις,	φύσεος,	ἡ,	<i>natura.</i>

Neutraque sunt femper α, ι, υ, ας, -ατος, et ος.

α,	βῆμα,	βήματος,	τὸ,	<i>tribunal.</i>
ι,	μέλι,	μέλιτος,	τὸ,	<i>mel.</i>
υ,	πῶϋ,	πάεος,	τὸ,	<i>grex.</i>
ας, -ατος,	κρέας,	κρέατος,	τὸ,	<i>caro.</i>
ος,	τείχος,	τέχεος,	τὸ,	<i>murus.</i>

DE CONTRACTIONIBUS.

In concursu vocalium, si duae syllabae vertuntur in unam, vocatur CONTRACTIO.

Contractio sine variatione vocalium vocatur SYNAERESIS.

fic ;

τέχει, *τείχει.*

Contractio cum variatione vocalium vocatur CRASIS.

fic ;

Δημοσθέnees, *Δημοσθέεις.*
τέχεια, *τέχη.*

Contractio saepe fit, sed non semper.

In Contractionum regulis, meminerint discentes ;

duas esse Vocales breves, ε, ο ;

quae habent suas longas, η, ω ;

et suas diphthongos, ει, ου ;

CONTRACTIONES DECL. I.

Non fit contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel α pro brevi sumpta. et Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

REGULAE.

1. $\epsilon\alpha$ fine ρ , mutabis in η .

2. in $\rho\epsilon\alpha$, et reliquis, priorem elide vocalem. sic;

I.

$\gamma\epsilon\alpha$, *terra*, $\gamma\eta$; G. $\gamma\eta\varsigma$, D. $\gamma\eta$; &c.

$\lambda\epsilon\omicron\nu\iota\epsilon\alpha$, *leonina*, $\lambda\epsilon\omicron\nu\iota\eta$; G. $\lambda\epsilon\omicron\nu\iota\eta\varsigma$, D. $\lambda\epsilon\omicron\nu\iota\eta$; &c.

$\chi\rho\upsilon\sigma\epsilon\alpha$, *aurea*, $\chi\rho\upsilon\sigma\eta$; G. $\chi\rho\upsilon\sigma\eta\varsigma$, D. $\chi\rho\upsilon\sigma\eta$; &c.

$\epsilon\rho\mu\epsilon\alpha\varsigma$, *Mercurius*, $\epsilon\rho\mu\eta\varsigma$; G. $\epsilon\rho\mu\epsilon$, D. $\epsilon\rho\mu\eta$; &c.

2.

$\rho\omicron\rho\varphi\upsilon\rho\epsilon\alpha$, *purpurea*, $\rho\omicron\rho\varphi\upsilon\rho\epsilon\alpha$; G. $\rho\omicron\rho\varphi\upsilon\rho\epsilon\alpha\varsigma$; &c.

$\acute{\alpha}\pi\lambda\omicron\eta$, *simplex*, $\acute{\alpha}\pi\lambda\eta$; G. $\acute{\alpha}\pi\lambda\eta\varsigma$; &c.

$\text{A}\theta\eta\nu\acute{\alpha}\alpha$, *Minerva*; $\text{A}\theta\eta\nu\acute{\alpha}$ *; G. $\text{A}\theta\eta\nu\acute{\alpha}\varsigma$; D.

$\text{A}\theta\eta\nu\acute{\alpha}$; &c.

$\mu\eta\acute{\alpha}\alpha$, *mina*, $\mu\eta\acute{\alpha}$; G. $\mu\eta\acute{\alpha}\varsigma$, D. $\mu\eta\acute{\alpha}$; &c.

$\text{A}\pi\epsilon\lambda\lambda\epsilon\eta\varsigma$, *Apelles*, $\text{A}\pi\epsilon\lambda\lambda\eta\varsigma$; G. $\text{A}\pi\epsilon\lambda\lambda\epsilon$; &c.

* Vide notam †, pag. 9.

CONTRACTIONES DECL. II.

Non fit contractio nisi prior est brevis ;

REGULAE.

1. Si sequitur brevis, mutabis in ου ;

2. Si non, elide priorem. sic ;

πορφυρέον, *purpureum*.

Reg. 1. πορφυρέον, πορφυροῦν.

2. πορφυρέου, πορφυροῦ.

2. πορφυρέω, πορφυρῶ.

2. πορφυρέα, πορφυρᾶ.

2. πορφυρέοις, πορφυροῖς, &c.

διπλόον, *duplex*. 1. διπλόον, διπλοῦν.

1. διπλόου, διπλοῦ.

2. διπλόω, διπλῶ.

2. διπλόα, διπλᾶ.

2. διπλοοῖς, διπλοῖς. &c.

νόος, *mens*.

1. νόος, νοῦς.

2. νόου, νοῦ.

2. νόω, νοῶ.

1. νόον, νοῦν.

1. νόε, νοῦ. sic etiam ;

ῥόος, *fluxus*. διπλόος, *duplex*.

πορφυρέος, *purpureus*. ἀργυρέος, *argenteus*.

πλόος, *navigatio*. ὄσέον, *os*.

εε vocativi non contrahitur.

CONTRACTIONES DECL. III.

In obliquis non fit Contractio nisi prior vocalis vel est brevis, vel anceps pro brevi sumpta.

Sequentes REGULAE sunt UNIVERSALES, tum pro Contractionibus declinationis tertiae, tum etiam pro verbis omnibus utriusque conjugationis quae contractionem quamvis patiuntur.

Contrahitur ;

I. Brevis ante se, in suam diphthongum ;

Sed εε * dualis in η.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου.

III. Brevis ante α, in suam longam. Sed εα purum in α.

* Saltem ita Grammatici ; sed εε dualis etiam fit in ει secundum regulam, apud ipsos Scriptores Graecos, sic σκέλειε, σκέλει ; et in Aeschine Socratico πόλειε, πόλει ; ταριχειε, ταριχει ; apud Jo. Lascarin in Gram. p. 223. in fine, et p. 225. initio, Venetiis, ap. Aldi F. 1557. ceterum exceptio haec introducta videtur, ut distinguerent Nominativum Dualem a Dativo Singulari.

- IV. Brevis ante *ι*, per Synaeresin.
- V. *ε* ante longam vel diphthongum, abjicitur.
- VI. 1. *ο-μικρόν* ante longam, in *ω-μέγα*.
 2. *ο-μικρόν* ante diphthongum; ejectâ praepositiva, per Synaeresin.
 Sed *οειν*, ejectâ *ι*, per crasin.
- VII. 1. *α* ante *ο* vel *ω*, in *ω-μέγα*.
 2. *α* non ante *ο* vel *ω*, in *α*; et in diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subjunctiva; et, si adfuerit *ι*, subscribitur post contractionem.
- VIII. Si prior vocalis est *ι*, vel *υ*, vel longa; sequentem elide semper.

REGULAE CUM EXEMPLIS.

I. Brevis ante se, in suam diphthongum, sic; in obliquis;

Δημοσθένης, Δημοσθένης.

Λητός, Λητούς.

in verbis; φιλέετε, φιλεῖτε, *amatis*.

δηλόομεν, δηλοῦμεν, *declaramus*.

Sed *εε* dualis in *η*.

sic; Δημοσθένης, Δημοσθένη.

II. Brevis ante alteram brevem, in ου.
fic ; in nominativis ;

μελιτόεν, μελιτούν ; *mellitum.*

in obliquis ;

Δημοσθένεος, Δημοσθένους.

βόες, βούς.

in verbis ;

Φιλέομεν, Φιλούμεν ; *amamus.*

δηλόετε, δηλούτε ; *declaratis.*

III. Brevis ante α, in suam longam.

fic ; in nominativis ;

ἕαρ, ἥρ ; *ver.*

κέαρ, κῆρ ; *cor.*

in obliquis :

Δημοσθένεα, Δημοσθένη.

Λητόα, Λητώ.

Sed εα purum, in α.

fic ; in obliquis ;

Πειραιέως, *Piraeus.*

A. Πειραιέα, Πειραιᾶ.

χρέως, *debitum.*

N. P. χρέεα, χρέα.

IV. Brevis ante *ι*, per synaeresin*.
 sic; in obliquis;

Δημοσθένηϊ,	Δήμοσθένει.
Δητοῖ,	Δητοῖ.

V. *ε*, ante longam vel diphthongum,
 abjicitur.

sic; in nominativis;

Ἡρακλέης,	Ἡρακλῆς,	<i>Hercules.</i>
-----------	----------	------------------

in obliquis;

Δημοσθενέων,	Δημοσθενῶν.
Δημοσθενέοιν,	Δημοσθενοῖν.

in verbis;

φιλέω,	φιλῶ;	<i>amo.</i>
φιλέεις,	φιλεῖς;	<i>amas.</i>

VI. 1. ο-μικρόν ante longam, in ω-μέγα.

2. ο-μικρόν ante diphthongum; eje-
 ctâ praepositiva, per Synaeresin.

Hi concursus non contrahuntur nisi in
 verbis. sic;

I.

δηλώω,	δηλῶ,	<i>declaro.</i>
δηλόητε,	δηλῶτε,	<i>declaretis.</i>

* Ut et *α* pro brevi. sic; ἐλάω, *agito*; ἐλαῶν, ἐλαύνω.

† Sed *εαι* paulo aliter. sic, τίθεισαι; eliso *σ*, τίθειαι; per Dis-
 aeresin, τίθειαι; per Crasin regulae III. et Synaeresin τίθη.

2.

δηλόει,	δηλοῖ,	<i>declarat.</i>
δηλόοι,	δηλοῖ,	<i>decretet.</i>
δηλόη,	δηλοῖ,	<i>decretet.</i>
δηλόου,	δηλοῦ,	<i>declarare tu.</i>

Sed -οειν, ejecta ι, per crasin *.

fic ;

δηλόειν, δηλοῦν, *declarare.* per Reg. II.

VII. 1. α ante ο †, vel ω, in ω.

2. α non ante ο vel ω, in α.

In Diphthongis, priusquam fit contractio, abjicitur subiectiva; et, si adfuerit ι, subscribitur post contractionem ‡.

fic ;

In obliquis neutrorum in ας purum et ρας ; in quibus eliditur τ, ut fiat concursus vocalium.

* Non est, reverà, exceptio ; etsi ita hic ponatur, in gratiam tyronum, nam infinitivus antiquissimus fuit *δηλομεναι* ; deinde Doricè, *δηλομεν* ; postea, Ionicè, eliso -με-, *δηλοειν* ; tandem, Atticè, *δηλοῦν*. scil. in -μι, et puris, elidebant -με ; in non puris, -μ- tantum.

† Scil. vel ante ο per se, vel ante ο diphthongi.

‡ Et, in omni contractione, ι rejecta ante crasin factam semper subscribitur post crasin, si faciet diphthongum impropiam ; quod quidem ubique facit nisi in οειν infinitivi ; ejecta ι, οειν, contracte ουν. ut in reg. VI.

I.

κέρας, cornu.

κέρατος, κέραος, κέρως.

κέρατων, κέραων, κέρων,

κέρατοιν, κέραοιν, κέρων.

in verbis ;

τιμάομεν, τιμῶμεν, honoramus.

τιμάω, τιμῶ, honoro.

τιμάουσι, τιμῶσι, honorant.

2.

In Nominativis, λαῖας, λαῖς, lapis.

in obliquis ;

κέρατα κέραα, κέρα.

κέρατε κέραε, κέρα.

κέρατι, κέραϊ, κέρα.

in verbis ;

τιμάει, τιμᾶ, honorat.

τιμάη, τιμᾶ, honoret.

VIII. Si prior vocalis est *i*, vel *υ*, vel longa, sequentem elide semper.

sic ; ὄφεις, serpens.

N. P. ὄφιδες. ὄφεις.

ὄφιϊ, ὄφι.

εἰνηπι, sinapi.

	σινήπια,	σίνηπι.
κύων,	canis ;	κύονος, κῦνος*.
κύονι,	κῦνι, &c.	
βότρυς,	racemus.	
	βότρυες,	βότρυς.
τιμήεν,	honoratum.	τιμῆν †.

REGULAE SPECIALES CONTRACTORUM
DECL. III.

1. Accusativus pluralis (*contractus*) est
similis nominativo contracto.

fic ;

Δημοσθένεες,	} Δημοσθέεις.
Δημοσθέεας,	
ὄφιες,	} ὄφεις.
ὄφιας,	
βότρυες,	} βότρυς.
βότρυας,	

2. Genetivus in -εος, ab ης, ες, ος, contra-
hit concursus omnes ; item -οος, non ab
ους ; ut et ας purum et ςας.

[* κύονος, non contracte κῦνος, sed per syncopen, κύνος, nam
κύ in κύονος semper brevis. Vide Hom. passim. A. D.]

† In verbis ; τίθησαι, eliso σ, τίθηαι, contracte τίθη.

NB. Per has regulas contrahuntur etiam σώος, et σώος, *sal-
vus*; in iis casibus qui reperiuntur contracti. scilicet.

σάος, σῶς. VII. 1. σῶον, σῶν. VII. 1. σώα, σῶ. VII. 2.

σῶους, σῶς. VII. 1. σῶας, σῶς. III.

Paradigma Genitivi in -εος, ab ης, ες, ος.

Sing.

N.	Δημοσθένης.	
G.	Δημοσθέneos,	Δημοσθένους.
D.	Δημοσθένει,	Δημοσθένει.
A.	Δημοσθέnea,	Δημόσθενη.
V.	Δημοσθένες.	

Dual.

N. A. V.	Δημοσθέnees,	Δημοσθένη.
G. D.	Δημοσθέneoιν,	Δημοσθένοϊν.

Plur.

N. V.	Δημοσθέnees,	Δημοσθέεις.
G.	Δημοσθέneων,	Δημοσθένων.
D.	Δημοσθέneσι,	
A.	Δημοσθέneας,	Δημοσθέεις.

Paradigma Genitivi in -οος non ab ους ;
Scilicet femininorum in ω et ως.

Sing.

N.	Λητώ.	Latona
G.	Λητούος,	Λητούς.
D.	Λητούϊ,	Λητούϊ.
A.	Λητούά,	Λητώ̃.
V.	Λητώ †.	

Paradigma neutrorum in *ας* purum et *ρας*.

Sing.

N. A. V.	<i>κρέας,</i>	<i>caro.</i>	
G.	<i>κρέατος,</i>	<i>κρέατος,</i>	<i>κρέως.</i>
D.	<i>κρέατι,</i>	<i>κρέαϊ,</i>	<i>κρέα.</i>

Dual.

N. A. V.	<i>κρέατε,</i>	<i>κρέαε,</i>	<i>κρέα.</i>
G. D.	<i>κρέατοιν,</i>	<i>κρέαοιν,</i>	<i>κρέων.</i>

Plur.

N. A. V.	<i>κρέατα,</i>	<i>κρέαα,</i>	<i>κρέα.</i>
G.	<i>κρέατων,</i>	<i>κρέαων,</i>	<i>κρέων̄.</i>
D.	<i>κρέασι.</i>		

3. Genitivus in *-εος*, non ab *ης*, *ες*, *ος*, et Genitivus in *-ιος*, tantum contrahunt Singularem Dativum, et Pluralem Nominativum *.

Paradigmata Gen. in *-εος*, non ab *ης*, *ες*, *ος*.

	<i>βασιλεύς,</i>	<i>rex.</i>	
D. Sing.	<i>βασιλεί,</i>		<i>βασιλεῖ.</i>
N. V. Plur.	<i>βασιλέες,</i>	}	<i>βασιλεῖς.</i>
A.	<i>βασιλέας</i>		

* Genitivus in *εος*, non contractus, mutatur Atticè in *εως*.

	<i>ἄστυ.</i>	<i>αστυ.</i>	
D. Sing.	<i>ἄστυϊ,</i>		<i>ἄστυ.</i>
N. A. V. Plur.	<i>ἄστυα,</i>		<i>ἄστυη.</i>
	<i>πόλις,</i>	<i>urbis.</i>	
D. Sing.	<i>πόλιϊ,</i>		<i>πόλει.</i>
N. V. Plur.	<i>πόλλεις,</i>	}	<i>πολλεις.</i>
A.	<i>πόλλεας,</i>		

Paradigma Genitivi in *-ιος*.

	<i>ὄφις,</i>	<i>serpens.</i>	
D. Sing.	<i>ὄφιϊ,</i>		<i>ὄφι.</i>
N. V. Plur.	<i>ὄφεις,</i>	}	<i>ὄφεις.</i>
A.	<i>ὄφιας,</i>		
	<i>σίγηπι,</i>	<i>sinapi.</i>	
D. Sing.	<i>σινήπιϊ.</i>		<i>σινήπι.</i>
N. A. V. Plur.	<i>σινήπια,</i>		<i>σινήπι.</i>

4. *υς, -υος, et ους, -οος, tantum contrahunt pluralem nominativum.*

Paradigma in *υς, υος.*

	<i>βότρυς,</i>	<i>racemus.</i>	
N. V. Plur.	<i>βότρυες,</i>	}	<i>βότρυς,</i>
A.	<i>βότρυας,</i>		

Paradigma in *ους, -οος.*

	<i>βοῦς,</i>	<i>bos.</i>	
N. V. Plur.	<i>βόες,</i>	}	<i>βους.</i>
A.	<i>βόας,</i>		

5. Comparativa in *ων* elidunt *ν*, ut contrahantur in Accusativo singulari, et nominativo plurali. sic; βελτίων, *melior*.

A. Sing. βελτίονα, βελτίοα, βελτία.

N. V. Plur. βελτίονες, βελτίοες, } βελτίους.

A. βελτίονας, βελτίοας, }

βελτίον, *melius*.

N. A. V. Plur. βελτίονα, βελτίοα, βελτία.

6. Nominativus contractus declinatur deinde regulariter.

sic; ἕαρ, *ver*; contracte ἦρ, ἦρος, ἦρι, &c.

λάας, *lapis*; contracte λαῶς, λαῶς, λαῖ, &c.

Ἡρακλῆς, *Hercules*; contracte Ἡρακλῆς;

Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆος; Ἡρακλεῖ, Ἡρακλεῖ; Ἡρακλέα, Ἡρακλῆ; ὦ Ἡρακλες.

7. In Adjectivis, contractio neutri generis manet in masculino et feminino.

sic; μελιτόεις, *mellitus*.

μελιτόεις, μελιτόεσσα, μελιτόεν.

μελιτοῦς, μελιτοῦσσα, μελιτοῦν.

μελιτοῦντος, μελιτοῦσσης, μελιτοῦντος.

τιμήεις, *honoratus*.

τιμήεις, τιμήεσσα, τιμήεν.

τιμῆς, τιμῆσσα, τιμῆν.

τιμῆντος, τιμῆσσης, τιμῆντος.

NB. Etsi in gratiam Tironum juniorum separatim hic traditae sint Contractiones primae Declinationis et secundae : hae tamen reverēta sequuntur eandem cum ceteris analogiam ; et peragi possunt omnes per Regulas generales, si modo duae sequentes Exceptiones addantur.

1. In exceptione ad reg. III. post *εα purum*, addatur *et εια primae*. sic, πορφυρέα. πορφυρέα.

2. In adjectivis in *-πλοος*, *ο* non ante brevem eliditur. contra reg. III. et VI. sic διπλόος, διπλόη, διπλόον, duplex. ή διπλόη, διπλή ; τὰ διπλόα, διπλά.

Nomina Tertiae flectenda et contrahenda.

εὐσεδής, pius.	γραφεὺς, pictor.	νεκρὸς, cadaver.
ἀμείων, melior.	Περικλέης, Pericles.	πέρας, finis.
σάχρως, spica.	ἰχθῦς, piscis.	αἰδώς, pudor.
ἀρείων, præstantior.	Διοκλέης, Diocles.	τείχος, murus.
νομεὺς, pastor.	ἄρξ, arx.	δύναμις, potentia.
φειδῶ, parsimonia.	πλειων, MORE.	δρῦς, quercus.
γῆρας, senectus.	πρᾶξις, actio.	Θερμιοκλής.
Ἀχιλλεύς, Achilles.	ἠώς, aurora.	ἀληθής, versus.
ὑπερφύνης, excellens.	βαθὺς, profundus.	βάθυ, profundum.
ἀληθές, verum.	τριήρης, triremis.	φονεὺς, homicida.
μῦς, mus.	Ἀγαθοκλής.	ἐλασσών, minor.
μῆρος, pars.	ἱερεὺς, sacerdos.	ταχὺς, celer.
πέλειος, securis.	πόσις, maritus.	ἀναιδής, impudens.
εὐσεβές, pius.	πῶν, grex.	καλλίων, pulchrior.
τέρας, prodigium.	εὐγενής, generosus.	εὐγενές, generosum.
ἐλάσσον, minus.	δρομεὺς, cursor.	μείων, minor.
ἔπος, verbum.	υἱός, filius.	ῥίς, filius.
εὐφύνης, boni ingenii.	Ὀδυσσεὺς, Ulysses.	φράσις, dictio.
κέρας, cornu.	οἶς, ovis.	βραδὺς, tardus.
βραδὺ, tardum.	βελτίων, melior.	εὐκλεής, gloria clarus.
ἦθος, mos.	πειθῶ, suadela.	πρέσβους, senex.
ἔθνος, gens.	ἠδὺ, suave.	ὄρος, mons.
εὐκλείς, gloriosum.	Πειραιεύς Piræus.	εὐφύνης, ingeniosum.
πλείον, plus.	ἀμεινον, melius.	ἐπιδής, indigus.

DE ADJECTIVIS REGULARIBUS.

Genus Femininum semper est Declinationis Primae.

Masculinum in *ος* habet Neutrum in *ον*; utrumque Declinationis Secundae.

Horum igitur terminationes sunt,

M. F. N.

ος, η, ον.

ut, καλός, καλή, καλόν, *pulcher*.

fic; ἀγαθός, *bonus*; κακός, *malus*; φίλος, *amicus*; μαλακός, *mollis*; ἀπαλός, *tener*; λευκός, *albus*; δῆλος, *evidens*; τερπνός, *jucundus*.

Sed *ος* purum, et *ρος*, habent *α*.

ut; ῥάδιος, ῥάδια, ῥάδιον, *facilis*.

Φανερός, Φανερά, Φανερόν, *manifestus*.

fic; ἄξιος, *dignus*; μικρός, *parvus*; ἀργύρεος, *argenteus*; μακρός, *longus*; ἄγριος, *agrestis*; πονηρός, *malus*; πορφύρεος, *purpureus*; ὅμοιος, *similis*; φοβερός, *formidabilis*; ἱερός, *sacer*; ἅγιος, *sanctus* *.

* Excipiuntur; ὀγδίσκος, ὀγδίσκη, ὀγδίσκον, *οβελανθός*; quoniam forte fuit olim ὀγδοστός; sicut ἑνναστός *nonus*, δέκατος, *decimus*;

Sed Attici saepe flectunt Adjectiva in *ος*, praesertim si sint derivata vel composita, per Genus COMMUNE in *ος*, absque genere feminino.

fic ; ἀθάνατος, *immortalis*, flectitur Atticè ὁ, ἡ, ἀθάνατος, τὸ, ἀθάνατον. nam derivatur ab θάνατος, *mors*. πάμφιλος, *omnibus amicus*. flectitur Atticè, ὁ, ἡ, πάμφιλος, τὸ, πάμφιλον. componitur enim ex πᾶν, *omne*, et φίλος, *amicus*.

fic ; ἄδικος, *injustus* ; a δική, *jus*. οὐράνιος, *coelestis* ; ab οὐρανός, *coelum*. ὅμορος, *finitimus*, ab ὁμος, *idem*, et ὄρος, *terminus*.

Adjectivorum omnium, non in *ος* desinentium, Genus utrumque, Masculinum et Neutrum, semper sunt Declinationis Tertiae.

Harum, autem, Terminationes regulares hae sunt.

postea vero, eliso τ, fiebat ὀγδός. item composita ex -πλος ; ut ἀπλος, ἀπλή, ἀπλόν, *simplex*. διπλος, διπλή, διπλόν, *duplex*. quoniam -πλος videtur ortum ex πλόκος, eliso κ ; scil. a πλέω, *plico*.

	M.	F.	N.
1.	ας,	αινα,	αν.
2.	εις,	εσσα,	εν.
3.	υς,	εια,	υ.

sic ;

1.

μέλας,	μέλαινα,	μέλαν,	<i>niger.</i>
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν,	<i>miser</i> *.

2.

χαρῖεις,	χαρῖεσσα,	χαρῖεν,	<i>venustus.</i>
μελιτόεις,	μελιτόεσσα,	μελιτόεν,	<i>mellitus.</i>
τιμήεις,	τιμήεσσα,	τιμήεν,	<i>honoratus.</i>
ἀνεμόεις,	ἀνεμόεσσα,	ἀνεμόεν,	<i>ventosus.</i>
ἠχῆεις,	ἠχῆεσσα,	ἠχῆεν,	<i>sonorus.</i>
αἱματόεις,	αἱματόεσσα,	αἱματόεν,	<i>sanguineus.</i>

3.

γλυκῦς,	γλυκεῖα,	γλυκῦ,	<i>dulcis.</i>
ἠδῦς,	ἠδεῖα,	ἠδῦ,	<i>suavis.</i>
ἡμισυς,	ἡμισεια,	ἡμισυ,	<i>dimidius.</i>
βαρῦς,	βαρεῖα,	βαρῦ,	<i>gravis.</i>
βαθῦς,	βαθεῖα,	βαθῦ,	<i>profundus.</i>

Sed multa Tertiae Declinationis Adjectiva flectuntur per Genus COMMUNE, absque Feminino.

* Nulla reperiuntur, præter hæc duo, regularia in ας.

Horum Terminationes regulares hae sunt.

I. Commune Genus in *ων, ην, ης*, format Genus Neutrum mutando vocalem longam in suam brevem.

fic ;

ὁ, ἡ, σώφρων,	τὸ, σώφρον,	<i>sanae mentis.</i>
ὁ, ἡ, ἄρσεν,	τὸ, ἄρσεν,	<i>masculus.</i>
ὁ, ἡ, ἀληθής,	τὸ, ἀληθές,	<i>verus.</i>
ὁ, ἡ, εὐδαίμων,	τὸ, εὐδαίμον,	<i>felix.</i>
ὁ, ἡ, τέρην,	τὸ, τέρεν *,	<i>tener.</i>
ὁ, ἡ, εὐσεβής,	τὸ, εὐσεβές,	<i>pius.</i>
ὁ, ἡ, μνήμων,	τὸ, μνήμον,	<i>memor.</i>
ὁ, ἡ, εὐγενής,	τὸ, εὐγενές,	<i>generosus.</i>
ὁ, ἡ, βελτίων,	τὸ, βελτίον,	<i>melior.</i>

2. Commune Genus in *ις* et *υς*, format Neutrum, abjecto *ς*.

fic ;

ὁ, ἡ, εὐχαρις,	τὸ, εὐχαρι,	<i>gratus.</i>
ὁ, ἡ, φιλόπατρις,	τὸ, φιλόπατρι,	<i>patriae amans.</i>
ὁ, ἡ, ἀδάκρυς,	τὸ, ἀδάκρυ,	<i>illachrymabilis.</i>

* At sæpius flebitur *τέρην, τέρενα, τέρειν.*

3. Composita ex ποῦς, *pes*, habent neutrum in ουν, sic ;

ὁ, ἡ, δίπους, τὸ, δίπουν, *bipes*.
ὁ, ἡ, πολύπους, τὸ, πολύπουν, *multipes* *.

DE ADJECTIVIS IRREGULARIBUS.

Omne Adjectivum non desinens in aliqua ex jam traditis Terminationibus regularibus, est IRREGULARE; atque semper caret Genere Neutro. sic ;

ὁ, ἡ, ἄρπαξ, *rapax*.
ὁ, ἡ, μάκαρ, *beatus* ; vel ἡ μακαίρα.
ὁ, ἡ, ἄοψ, *caecus* ;
ὁ, ἡ, μακρόχειρ, *longimanus*.

Irregularia etiam sunt sequentia.

1. πᾶς, *omnis*, flectitur ut participium; scil. πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
2. Item ἐκῶν, ἐκοῦσα, ἐκὼν, *volens*. erat enim, primitus, reverâ, participium antiqui verbi ἐκω, *venio*. et ita ἀέκων, *volens* ; per Syncopen ἄκων, ἄκουσα, ἄκων,

* Quoniam forte fuit olim πῖος, unde ὁ, ἡ, δίπιος, τὸ δίπιον; postea contractè δίπους, δίπουν. mutatâ dehinc declinatione; ut fit in γέλας, ἕρως, ab antiquis γέλπος, ἕρασος.

3. μέγας, *magnus*, et πολὺς, *multus*, irregularia sunt in singulari Nominativo et Accusativo. scilicet

N. μέγας,	μεγάλη,	μέγα.	πολὺς,	πολλή,	πολύ.
A. μέγαν,	μεγάλην,	μέγα.	πολὺν,	πολλήν,	πολύ.

Ceteros autem casus omnes flectunt regulariter ab antiquis Nominativis μεγαλός, et πολλός. sic ;

G. S. μεγάλου,	μεγάλης,	μεγάλου.	πολλοῦ,	πολλῆς,	πολλοῦ.
N. P. μεγάλοι,	μεγάλαι,	μεγάλα,	πολλοί,	πολλαί,	πολλα*.

ADJECTIVORUM COMPARATIO.

I.

COMPARATIO fit addendo terminationes -τερος, ac -τατος, pro Comparativo et Superlativo. sic ;

μάκαρ, μακάριος, μακάριστος ; *beatus, beatior, beatissimus.*

εὐνοος, (contractè pro εὐνοος,) εὐνούσιος, εὐνόσιος ; *benevolens, benevolentior, benevolentissimus.*

* Homerus, autem, et ex eo Poëtæ flectunt πολὺς regulariter, scribentes πόλις, πολῖν, πόλις, &c. quod postea mutatum erat, in iis casibus in quibus non distingueretur ab iisdem casibus nominis πόλις, *urbs.*

κακόνους, (contractè pro κακόνους,) κακονούσε-
ρος, κακονούσατος; *malevolens, malevolen-
tior, malevolentissimus.*

ἀπλοῦς, (contractè pro ἀπλόος,) ἀπλούσερος, ἀ-
πλούσατος; *simplex, simplicior, simplicissimus.*
fed;

1. εις abjicit ι. sic;

χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, *venustus, &c.**

2. ος abjicit ς. sic;

ὀρθός, ὀρθότερος, ὀρθότατος, *rectus, &c.*

δίκαιος, δικαιοτέρος, δικαιοτάτος, *justus, &c.*

πονηρὸς, πονηρότερος, πονηρότατος, *malus, &c.*

θαυμαστός, θαυμαστότερος, θαυμαστότατος, *admirabilis, &c.*

δῆλος, δηλότερος, δηλότατος, *planus, &c.*

sic et; οἰκεῖος, *familiaris*; ἔτοιμος, *promptus*;

κοῦφος, *levis*; λεπτός, *tenuis*; τερπνός, *jucun-*

duus; ὅμοιος, *similis.*

At ος post brevem Syllabam mutat in-
super ο in ω †.

* sic et;

εἷς, unus, ἕτερος, *alter duorum.*

οὐδεὶς, nullus, οὐδέτερος, *neuter duorum.*

μηδεὶς, nullus, μηδέτερος, *neuter duorum.*

† Ne, scilicet, concurrant quatuor continuæ Syllabæ bre-
ves. Et ita etiam, ne occurrant quatuor, dicitur ἰδοιπέρος,
non ἰδοπέρος, *viator.* Homerus, etiam, ne concurrant tres,
mutat sæpissime brevem Syllabam in longam.

fic ;

σοφός,	σοφώτερος,	σοφώτατος,	<i>sapiens, &c.</i>
κενός,	κενώτερος,	κενώτατος,	<i>inanis, &c.</i>
φοβερός,	φοβερώτερος,	φοβερώτατος,	<i>formidabilis, &c.</i>
φανερός,	φανερώτερος,	φανερώτατος,	<i>manifestus, &c.</i>
χαλεπός,	χαλεπώτερος,	χαλεπώτατος,	<i>difficilis, &c.</i>

Sic etiam ἄβρις, ἄβριώτερος, ἄβριώτατος, *ferox, &c.* quoniam ι pro brevi fumitur. at ἔντιμος, *honoratus, έντιμότερος, &c.* nam ι pro longa.

Et ικανός, ικανώτερος, ικανώτατος, *idoneus, &c.* quoniam α pro brevi fumitur.

At ισχυρός, ισχυρότερος, ισχυρότατος; *validus, &c.* quoniam υ pro longâ fumitur*.

Et fic, ἴσος, *aequalis*; habet ισότερος, ισότατος; quando ι pro longâ fumitur; at, contra, quando ι pro brevi fumitur, habet ισώτερος, ισώτατος.

3. ας, ης, et υς, addunt Generi neutro.

fic ;

μέλας,	μέλαινα,	μέλαν ;	μελάντερος, &c.
τάλας,	τάλαινα,	τάλαν ;	ταλάντερος, &c.
ὄ, ή, εὐσεΐης,		τὸ εὐσεΐες ;	εὐσεΐεστερος, &c.
εὐρύς,	εὐρεία,	εὐρὺ,	εὐρύτερος, &c.

* Et, ἐπικινδύνος, ἐπικινδυνώτερος, ἐπικινδυνώτατος; nam υ pro brevi fumitur. fic et φιλοκινδυνώτατος, Xen. Anab. p. 90. Hutch. 8vo. et Hier. IV. 7. Wells. [In omnibus his locis legi debet ὄ in antepenult. nam υ in κινδύνος, pro longâ fumitur. A. D.]

Sic et, ἀσεβής, *impius*; ταχύς, *celer*; ἀληθής, *verus*; ὠκύς, *velox*; δυσχερής, *difficilis*; βραδύς, *tardus*; ἀκριβής, *accuratus*; &c.

4. -ων addit plurali nominativo masculino. sic;

ἀφρων,	<i>amens,</i>	ἀφρονέστερος,	ἀφρονέστατος.
σώφρων,	<i>sanae mentis,</i>	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος.
εὐφρων,	<i>hilaris,</i>	εὐφρονέστερος,	εὐφρονέστατος.
κακοδαίμων,	<i>miser.</i>	κακοδαιμονέστερος,	κακοδαιμονέστατος.

II.

In Adjectivis quibusdam, comparatio fit per -ίων, et -ισος. scil.

1. Nonnulla in -ος, a Substantivis derivata, comparantur in -ίων, et -ισος; at in his, comparatio non fit ab ipso Adjectivo Positivo, sed ab isto Substantivo a quo derivatur. sic;

καλός, *pulcher*; a κάλλος, -εος, τὸ, *pulchritudo*;
habet καλλίων, κάλλισος.

ἐχθρός, *inimicus*; ab ἐχθός, εος, τὸ, *inimicitia*;
habet ἐχθίων, ἐχθισος.

οἰκτρός, *miserabilis*; ab οἶκτος, -ου, ὁ, *commiseratio*;
habet οἰκτίων, οἰκτίσος.

αἰσχρός, *turpis*; ab αἶσχος, -εος, τὸ, *turpitude*;
habet αἰσχίων, αἰσχισος.

μακρός, *longus*; a μῆκος, -εος, τὸ, *longitudo*;
habet μακίων, μήκισος.

2. Quaedam in υς, utroque modo com-

parantur. sic ;

βαθὺς, *profundus* ; βαθύτερος, βαθύτατος ; vel
βαθίων, βάθισος. sic ;

βραδὺς, *tardus* ; ταχὺς, *celer* ; παχὺς, *crassus* ;
γλυκὺς, *dulcis* ; βραχὺς, *brevis* ; ὠκὺς, *ve-*
lox ; et similia.

3. ῥάδιος, *facilis*, habet, eliso δ, ῥαίων, ῥαί-
σος ; vel subscripto ι, ῥάων, ῥᾶσος.

COMPARATIO IRREGULARIS.

ἀγαθὸς, <i>bonus</i> ;	{	ἀμείνων, ἀγαθώτατος.*
		ἀρείων, † ἀριστος.
		βελτίων, ‡ βέλτιστος.
		κρείσσω, § κράτιστος
		λῶσος.

* Rarò occurrit.

† Ab Ἄρης Mars ; Quare ἀρείων primitus significabat, *bellicosior* ; nam qui bello emeretur, is ceteris antecellere dicebatur.

‡ Derivari videtur a βούλομαι volo, et significabat *optabilior*.

§ A κρέω, vel Ionicè κρείω impero ; quare κρείσσω olim significabat *potentior*. κρατίσος a κράτος robur ; et significabat *fortissimus*.

|| Formatur a λῶ, per Aphaerisin pro θέλω, volo ; λῶων idem quod βελτίων. His adde compar. φέριερος, φέρτατος, φέριστος et φέρτιστος, a verbo φέρω, fero. Hæ omnes ferè compar. ad mores, institutaque hominum spectant ferorum, qui rebus bellicis maximè studebant. Inde ad virtutes civiles, ævo meliore crebrescentes, transferebantur.

κακός,	<i>malus</i> ;	{ κακίων,	κάκιςος.
		{ χείρων,*	χείριςος.
μέγας,	<i>magnus</i> ;	μέζων,	μεγίςος.
πολύς,	<i>multus</i> ;	πλείων,	πλεῖςος.
ἐλαχύς,	<i>parvus</i> ;	ἐλάσσων	ἐλάχιςος.
μικρός, <i>parvus</i> ;	ἥσων †	vel μέϊων,	vel μικ-
			ρότερος, μικρότατος.

NUMERORUM NOMINA.

εἷς, *unus*.

	M.	F.	N.
N.	εἷς,	μία,	ἓν.
G.	ἑνός,	μῆας,	ἑνός.
D.	ἐνί,	μιαῖ,	ἐνί.
A.	ἓνα,	μίαν,	ἓν.

Atque ita duo composita οὐδείς, μηδείς, *nullus* ; quae quidem habent numerum pluralem ; scil. οὐθένες, οὐδεμίαι, οὐδένα, &c.

Ab εἷς, *unus*, formatur comparativus ἕτερος, -α, -ον, *alter duorum* ; et ab οὐδείς, μηδείς, formantur οὐδέτερος, μηδέτερος, *neuter duorum*.

δύω, *duo*.

N. A. Duali, δύο ; G. D. δυοῖν ; qui foli casus proprii sunt hujus nominis.

* Ab χέρας sordes ; χείρων, et per Metath. χερείων *vilior*, a quo formatur χειρότερος, quasi *magis vilior*.

† Ab ἥσσω subsideo. ἥσων *inferior*.

Dicitur, tamen, in plurali, G. *δυῶν*; D. *δυσὶ*.
Dicitur etiam saepe *δύο*; sed indeclinatum.

τρεῖς, tres.

	M.	F.	N.
N. A.	<i>τρεῖς,</i>	<i>τρεῖς,</i>	<i>τρία.</i>
G.	<i>τριῶν,</i>	<i>τριῶν,</i>	<i>τριῶν.</i>
D.	<i>τρισὶ,</i>	<i>τρισὶ,</i>	<i>τρισὶ.</i>

τέσσαρες, quatuor.

N.	<i>τέσσαρες,</i>	<i>τέσσαρες,</i>	<i>τέσσαρα.</i>
G.	<i>τεσσάρων,</i>	<i>τεσσάρων,</i>	<i>τεσσάρων.</i>
D.	<i>τέσσαρσι,</i>	<i>τέσσαρσι,</i>	<i>τέσσαρσι.</i>
A.	<i>τέσσαρας,</i>	<i>τέσσαρας,</i>	<i>τέσσαρα.</i>

Quae sequuntur deinceps **CARDINALIUM** Numerorum Nomina, post primos quatuor, ad Centum usque, indeclinabilia sunt omnia.

scil.

<i>πέντε,</i>	<i>quinque,</i>	<i>τριάκοντα,</i>	<i>triginta.</i>
<i>ἕξ,</i>	<i>sex,</i>	<i>τεσσαράκοντα,</i>	<i>quadraginta.</i>
<i>ἑπτὰ,</i>	<i>septem,</i>	<i>πεντήκοντα,</i>	<i>quingenta.</i>
<i>ὀκτώ,</i>	<i>octo,</i>	<i>ἑξήκοντα,</i>	<i>sexaginta.</i>
<i>ἑννέα,</i>	<i>novem,</i>	<i>ἑβδομήκοντα,</i>	<i>septuaginta.</i>
<i>δέκα,</i>	<i>decem,</i>	<i>ὀγδοήκοντα,</i>	<i>octoginta.</i>
<i>ἑκοσι,</i>	<i>viginti.</i>	<i>ἐνενήκοντα,</i>	<i>nonaginta.</i>

et *ἑκατὸν, centum.*

Post *ἑκατὸν centum*, majorum numerorum Nomina sunt Adjectiva regularia.

fcil.

διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c. τριακόσιοι, &c. *trecenti*, &c.

χίλιοι,	χίλιαι,	χίλια ;	<i>mille.</i>
μύριοι,	μύριαι,	μύρια ;	<i>decies mille.</i>

Numerorum, autem, ORDINALIUM, Nomina sunt omnia regularia Adjectiva.

fcil.

πρῶτος,	πρῶτη,	πρῶτον ;	<i>primus</i> , &c.
δύτερος,	δέυτερα;	δέύτερον ;	<i>secundus</i> , &c.
τρίτος,	τρίτη,	τρίτον ;	<i>tertius</i> , &c.
ε&c.			

DE NUMERORUM NOTIS.

Ad notandos numeros minores, quales sunt SCRIPTI OPERIS Libri, sive Partitiones, utebantur Graeci Literis, ordine, suis ; scil. ut A notaret primum ; B, secundum ; atque ita, deinceps, ordine, ad Ω vicesimum quartum.

Hac ratione distinguunt solent Iliados et Odysseae libri viginti quatuor, ad numerum Literarum.

In his autem Libris enumerandis, Literarum ordo memoriae promptius occurret, ope technicâ syllabae Graece HNT.

Nam, viginti quatuor Literis, in quatuor Hexades partitis, erit H, primus Hexadis secundæ ; N, primus tertia ; T, primus quartae.

Ad NUMEROS, autem, UNIVERSALIUS notandos, utebantur quidem iisdem Literis, diversâ tamen ratione spectatis. scil.

Ter octo Literas suas in tres series dividebant ; et seriei quidem primae, in loco sexto, scilicet post é, inserebant figuram ς, quam vocabant ἐπίσημον.

Seriei autem secundae, ultimo in loco, addebant figuram ς vel ζ quam vocabant κοππα.

Seriei, denique, tertiae addebant, item, ultimo in loco, figuram θ, quam vocabant σάνπι.

DE PRONOMINE.

Tria sunt PRIMARIA Pronomina Substantiva. ἔγω, *ego*; σὺ, *tu*; ὅς, *HE* Anglicè; nam lingua Latina caret hoc pronomine Substantivo tertiæ personæ. flectuntur autem hoc modo.

Hoc modo habebant ter novem Numerorum notas in tres series divisas.

Prima series notabat, ordine, Novem Unitates.

Secunda series notabat, ordine, Novem Decades.

Tertia series notabat, Novem Centurias.

Literas autem hac ratione pro Numerorum notis adhibitas distinguebant Lineolâ sive puncto SUPRA scripto. sic;

A, $\acute{\alpha}$, 1.	I, $\acute{\iota}$, 10.	P, $\acute{\epsilon}$, 100.
B, β , 2.	K, $\acute{\kappa}$, 20.	Σ, $\acute{\sigma}$, 200.
Γ, $\acute{\gamma}$, 3.	Λ, $\acute{\lambda}$, 30.	T, $\acute{\tau}$, 300.
Δ, $\acute{\delta}$, 4.	M, $\acute{\mu}$, 40.	Υ, $\acute{\upsilon}$, 400.
E, $\acute{\epsilon}$, 5.	N, $\acute{\nu}$, 50.	Φ, $\acute{\phi}$, 500.
ς, 6.	Ξ, $\acute{\xi}$, 60.	X, $\acute{\chi}$, 600.
Z, $\acute{\zeta}$, 7.	O, \acute{o} , 70.	Ψ, $\acute{\psi}$, 700.
H, $\acute{\eta}$, 8.	Π, $\acute{\pi}$, 80.	Ω, $\acute{\omega}$, 800.
Θ, $\acute{\theta}$, 9.	ς, $\acute{\varsigma}$, 90.	Θ, 900.

In hisce seriebus, Literarum ordo Memoriae promptius occurret, ope technicâ syllabæ Anglicæ AIR; cujus litera prima A notat primam unitatum; secunda I, primam decadum; tertia R, primam centuriarum.

Ad notandos Numerorum Chiliades, usurpabant iterum easdem Series, at lineola sive puncto jam INFRA posito.

Atque ita Series prima, infra punctata, notabat, ordine, Chiliadum Unitates; Secunda, Chiliadum Decades; Tertia, Chiliadum Centurias.

Sic; $\chi\rho\zeta\delta\mu\gamma$, notat 657,943.

	Sing.	Sing.	Sing.
N.	ἐγώ.	σύ.	ὁς.*
G.	ἐμοῦ, vel μου̃.	σοῦ.	οῦ.
D.	ἐμοί, vel μοί.	σοί.	οῖ.
A.	ἐμέ, vel μέ.	σέ.	ἐ.
	Dual.	Dual.	Dual.
N. A.	νώϊ, vel νῶ.	σφῶϊ, vel σφῶ.	σφῆ.
G. D.	νώϊν, vel νῶν.	σφῶϊν, vel σφῶν.	σφίν.
	Plur.	Plur.	Plur.
N.	ἡμεῖς.	ὕμεῖς.	σφεῖς.
G.	ἡμῶν.	ὕμῶν.	σφῶν.
D.	ἡμῖν.	ὕμῖν.	σφῖσι.
A.	ἡμᾶς.	ὕμᾶς.	σφᾶς.

Reliqua Pronomina sunt Adjectiva.

ut ;

ἄλλος,	ἄλλη,	ἄλλο,	<i>alius.</i>
αὐτός,	αὐτή,	αὐτό,	<i>ipse.</i>
ὁς,	ἡ,	ὁ,	<i>qui.</i>
οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο,	<i>hic.</i>
ἐκεῖνος,	ἐκεῖνη,	ἐκεῖνο,	<i>ille.</i>

Scilicet; in genere Neutro,

ν perdunt ἄλλος, αὐτός, ὁς, οὗτος, ἐκεῖνος.

οὗτος, autem, in flexione variatur fecun-

* Qui negant pronomem tertiæ personæ habere iectum casum sing. numer. illos omnino latuit hoc Xenophontis, cap. 4. memorab. καὶ ὁς, λέξον ἡμῖν, ἔφη, τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

dum variationes Articuli; a quo nimirum derivatur*. Sic;

		Sing.		
N. V.	οὗτος,	αὕτη.	τούτο.	
G.	τούτου,	ταύτης,	τούτου.	
D.	τούτω,	ταύτη,	τούτω.	
A.	τούτον,	ταύτην,	τούτο.	
		Dual.		
N. A. V.	τούτω,	ταύτα,	τούτω.	
G. D.	τούτοιν,	ταύταιν,	τούτοιν.	
		Plur.		
N. V.	οὗτοι,	αὗται.	ταῦτα.	
G.	τούτων,	τούτων,	τούτων.	
D.	τούτοις,	ταύταις,	τούτοις.	
A.	τούτους,	ταύτας,	ταῦτα.	

A tribus primariis Pronominibus substantivis derivantur Pronomina Possessiva; quæ sunt Adjectiva regularia. scil.

ab ἐμέ venit,	ἐμός,	ἐμή,	ἐμόν.	<i>meus.</i>
a σέ,	σός,	σή,	σόν.	<i>tuus.</i>
ab ἑ,	ός,	ή,	όν.	<i>HIS, Anglice.</i>
a ἡῶν,	ἡῶντερος,	-α,	-ον.	<i>noster duorum.</i>
a σφῶν,	σφῶντερος,	-α,	-ον.	<i>vester duorum.</i>
ab ἡμεῖς,	ἡμέτερος,	-α,	-ον.	<i>noster.</i>
ab ὑμεῖς,	ὑμέτερος,	-α,	-ον.	<i>vester.</i>
a σφεῖς,	σφετερος,	-α,	-ον.	<i>THEIR Anglice.</i>

* Scil, ex ὁ, et αὐτός. quin etiam αὐτός, videtur ortum ex αὐ, *quorsus*, et Articulo; ut ἐκεῖνος certissime oritur ex ἐκεῖ, *illis*.

Ex iisdem tribus primariis, et *αὐτὸς, ipse*, componuntur tria RECIPROCA. sed in casibus tantum obliquis. scil.

Sing.

G.	ἑαυτοῦ,	ἑαυτῆς,	ἑαυτοῦ,	<i>mei ipsius.</i>
D.	ἑαυτῶ,	ἑαυτῇ,	ἑαυτῶ.	
A.	ἑαυτόν,	ἑαυτήν,	ἑαυτό.	

Et ita *σεαυτοῦ, tui ipsius*; vel contractè *σαυτοῦ*, et *ἑαυτοῦ, sui ipsius*; vel contractè *αὐτοῦ*; quod insuper habet et pluralem numerum. scil.

G.	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν,	ἑαυτῶν,
D.	ἑαυτοῖς,	ἑαυταῖς,	ἑαυτοῖς,
A.	ἑαυτούς,	ἑαυτάς,	ἑαυτά.

Primitivum autem est Pronomen INTERROGATIVUM *τίς, quis*, cum accentu acuto. Et usurpatur etiam pro INDEFINITO, sed cum accentu gravi; *τις, aliquis, quidam*. Et, universaliter quidem, omnes VOCES INTERROGATIVAE usurpantur etiam ut INDEFINITAE, sed accentu mutato.

τίς ita flectitur.

N. Sing.	τίς,	τίς,	τί.
G.	τίνος,	τίνος,	τίνος.
N. Plur.	τίνες,	τίνες,	τίνα.

τίς INTERROGATIVUM habet RESPON-
SIVUM ὅστις. sic ;

τίς ἐποίησε; Anglicè *WHAT PERSON DID IT?* οὐκ οἶδα ὅστις. *I DON'T KNOW WHICH PERSON.*

Erat, autem, antiquitus, apud Graecos, ALTERUM pronomen INTERROGATIVUM, πός, πῆ, πὸ ; ejusque RESPONSIVUM ὀπός, ὀπῆ, ὀπὸ. quod quidem usus abolevit, nisi in duobus casibus, iisque tantum adverbialiter sumtis ; scil. ποῦ, *quo loco?* πῆ, *qua via?* et sic ὀποῦ, ὀπῆ, responsivè. ab his tamen formantur, in gradu comparativo, πό-τερος, -α, -ον, *uter duorum?* ejusque responsivum ὀπότερος, -α, -ον ; ut et plurima alia adjectiva, et adverbia usitatissima.

Inter Pronomina referuntur etiam tria GENTILIA adjectiva ; ἡμεδαπός, -η, -ον, *nostras*; ὑμεδαπός, -η, -ον, *vestras*; ποδαπός, *cujas**.

A Neutro Genere ARTICULI, pronominis RELATIVI, INTERROGATIVI, et RESPONSIVI, derivantur alia Adjectiva † ; quo-

* Que fiunt a δαπίδον, *solum*.

† Et etiam adverbia plurima usitatissima ; ut suo loco explicabitur.

rum ufus frequentiffimus fermone vernaculo facilius explicatur quam Latino. fcil.

τὸ, the. ὅ, which. τοῖος, of the kind. οἷος, of which kind. πῶς, what. ὁσός, of what kind. τῶσος, of the number. ὅσος, of which number. πῶσος, of what number. ἐπὶ ὅσος, of what number. τῆλίκος, of the size. ἡλίκος, of which size. πῆλίκος, of what size. ὁπῆλίκος, of what size.

OF THIS NUMBER ; τῆλικοῦτος, OF THIS SIZE * .

responsive.

Ex his, autem, et ὅσος, hic, componitur τοῖστος, τοιούτων, τοιούτο, OF THIS KIND ; τοσοῦτος,

* Quod autem finxerunt Grammatici pronomen indefinitum δεινὰ, ea, ne vel vox est, nec ullibi per se reperienda ; semper enim habet articulum præfixum ; ut, ὁ δεινός ; quod quidem fit ex contractione pro tribus vocibus ; scil. ὁ δὲ εἰς *, Anglice THIS OR THAT ONE ; ut οὐ δὲ εἰς, fit οὐδεις, et sic, in Genitivo, τοῦ δὲ εἰός, contracte τοῦ δεινός † ; in Dativo τῷ δὲ εἰνί, contracte τῷ δεινί ; in Accusativo τὸν δὲ εἰνὰ, contracte τὸν δεινὰ. In usu quidem est ὁ δεινὰ, pro ὁ δὲ εἰνὰ ; tum autem Accusativus εἰνὰ regitur a verbo λέγειν subintelligendo.

* Reg. V.

† Reg. II.

DE VERBO.

Verbi CONJUGATIONES duae sunt. prima in ω ; ut *τύπτω, verbero*. secunda in $\mu\iota$; ut *τίθημι, pono*.

Conjugationis VOCES, et TEMPORA, melius explicantur vernaculo sermone quam Latino.

Voces sunt tres; ACTIVA, MEDIA, et PASSIVA.

ACTIVAE Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus alteri. ut *ἔλαφα σέ, I DID HURT YOU*.

MEDIAE Vocis usus PROPRIUS est significare id quod facimus nobismet ipsis. ut *ἔλαφάμην, I DID HURT MYSELF*. *ἔλαφάμην τὸν ποδᾶ, I DID HURT MY FOOT*.

PASSIVAE Vocis usus PROPRIUS est significare id quod patimur ab altero. ut *ἐλάφθην ὑπὸ σοῦ, I WAS HURT BY YOU*.

Tempora sunt;

Tempus PRAESENS; ut *τύπτω, I AM STRIKING*.

Tempus FUTURUM; quod in forma quidem duplex est, in significatione autem

simplex et unum. Ut,

FUTURUM primum $\tau\acute{o}\psi\omega$. } I SHALL, OR WILL, OR
 * FUTURUM secundum $\tau\upsilon\pi\tilde{\omega}$. } AM TO STRIKE.

Tempora PRAETERITA quatuor. scil.

1. IMPERFECTUM; ut, $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\tau\omicron\nu$, I WAS STRIKING.

2. INDEFINITUM, sive AORISTUS; quod, quia formatur a futuro, est quidem, in forma, duplex; in significatione, autem, simplex et unum. ut,

AORISTUS primus $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\alpha$, } I STRUCK OR DID STRIKE.
 AORISTUS secundus $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\omicron\nu$, }

3. PERFECTUM; ut, $\acute{\tau}\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$, I HAVE STRUCK.

4. PLUSQUAM PERFECTUM; ut, $\acute{\epsilon}\tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\epsilon\iota\delta$, I HAD STRUCK.

TEMPORA habent MODOS, NUMEROS, et PERSONAS.

MODI sunt quinque. INDICATIVUS, SUBJUNCTIVUS, OPTATIVUS, IMPERATIVUS, et INFINITIVUS.

Numeri tres. ut in Nominibus.

PERSONAE tres. ut in Pronominibus Substantivis.

* Futurum secundum et Aoristus secundus optimis Grammaticis nullum in Græca lingua locum habere videntur. Fut. Sec. nihil aliud est quam contractio Atticè Fut. prim. sic $\tau\upsilon\pi\tilde{\omega}$ formatur a fut. prim. obsoleti verbi $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\omega$, habens in fut. prim. $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\sigma\omega$, eliso ς , $\tau\upsilon\pi\acute{\epsilon}\omega$, contractè $\tau\upsilon\pi\tilde{\omega}$. Vide Dawes. Miscell. Crit. et Lennep. de Analogia linguâ Græcâ. Aoristus secundus est verè Imperfectam.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

PRAESENS, *τύπτω, I am striking.*

Num. INDICATIVI.

Sing.	τύπτω,	τύπτεις,	τύπτει,
Dual.		τύπτετον,	τύπτετον,
Plur.	τύπτομεν,	τύπτετε,	τύπτουσι.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτω,	τύπτης,	τύπτη,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτομεν,	τύπτητε,	τύπτωσι.

OPTATIVI.

S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τυπτοιτον,	τυπτοίτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύπτε,	τυπτέτω,
D.		τύπτετον,	τυπτέτων,
P.		τύπτετε,	τυπτέτωσαν.

INFINITIVI.

τύπτειν.

PARTICIPII.

Masc.	τύπτων,	-οντος,
Fem.	τύπτουσα,	-ούσης,
Neut.	τύπτον,	-οντος,

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

IMPERFECTUM, ἔτυπτον, *I was striking.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπτον,	ἔτυπτες,	ἔτυπτε,
D.		ἔτύπτετον,	ἔτυπτέτην,
P.	ἔτύπτομεν,	ἔτύπτετε,	ἔτυπτον.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ,
D.		τύπτητον,	τύπτητον,
P.	τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι.

OPTATIVI.

S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι,
D.		τύπτοιτον,	τύπτοιτην,
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύπτε,	τυπτέτω,
D.		τύπτετον,	τυπτέτων,
P.		τύπτετε,	τυπτέτωσαν.

INFINITIVI.

τύπτειν.

PARTICIPII.

M.	τύπτων,	-οντος,
F.	τύπτουσα,	-ούσης,
N.	τύπτον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

FUTURUM I. τύψω, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τύψω,	τύψεις,	τύψει,
D.		τύψετον,	τύψετον,
P.	τύψομεν,	τύψετε,	τύψουσι.

OPTATIVI.

S.	τύψοιμι,	τύψοις,	τύψοι,
D.		τύψοιτον,	τυψοίτην,
P.	τύψοιμεν,	τύψοιτε,	τύψοιεν.

INFINITIVI.

τύψειν.

PARTICIPII.

M.	τύψων,	-οντος,
F.	τύψουσα,	-ούσης,
N.	τύψον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

FUT. II. τυπῶ, *I shall, or will, or am to strike.*

INDICATIVI.

S.	τυπῶ,	τυπεῖς,	τυπεῖ,
D.		τυπεῖτον,	τυπεῖτόν,
P.	τυποῦμεν,	τυπεῖτε,	τυποῦσι.

OPTATIVI.

S.	τυποῖμι,	τυποῖς,	τυποῖ,
D.		τυποῖτον,	τυποῖτήν,
P.	τυποῖμεν,	τυποῖτε,	τυποῖεν.

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τυπῶν,	-οῦντος,
F.	τυποῦσα,	-ούσης,
N.	τυποῦν,	-οῦντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

AORISTUS I. ἔτυψα, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυψα,	ἔτυψας,	ἔτυψε,
D.		ἔτύψατον,	ἔτυψάτην,
P.	ἔτυψαμεν	ἔτυψατε,	ἔτυψαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύψω,	τύψῃς,	τύψῃ,
D.		τύψῆτον,	τύψῆτον,
P.	τύψωμεν,	τύψῆτε,	τύψωσι.

OPTATIVI.

S.	τύψαιμι,	τύψαις,	τύψαι,
D.		τύψαιτον.	τύψαίτην,
P.	τύψαιμεν,	τύψαιτε,	τύψαιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύψον,	τύψατω,
D.		τύψατον,	τύψάτων,
P.		τύψατε,	τύψάτωσαν.

INFINITIVI.

τύψαι.

PARTICIPII.

M.	τύψας,	-άντος,
F.	τύψασα,	-άσης,
N.	τύψαν,	-άντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

AORISTUS II. ἔτυπον, *I struck, or did strike.*

INDICATIVI.

S.	ἔτυπον,	ἔτυπες,	ἔτυπε,
D.		ἔτύπετον,	ἔτύπέτην,
P.	ἔτύπομεν,	ἔτύπετε,	ἔτυπον.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπω,	τύπῃς,	τύπῃ,
D.		τύπηλον,	τύπητον,
P.	τύπωμεν,	τύπητε,	τύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τύποιμι,	τύποις,	τύποι,
D.		τύποιτον,	τυποίητην,
P.	τύποιμεν,	τύποιτε,	τύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τύπε,	τυπέτω,
D.		τύπετον,	τυπέτων,
P.		τύπετε,	τυπέτωσαν,

INFINITIVI.

τυπεῖν.

PARTICIPII.

M.	τήπων,	-οντος,
F.	τύπουσα,	-ούσης,
N.	τύπον,	-οντος.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

PERFECTUM, τέτυφα, *I have struck.*

INDICATIVI.

S.	πέτυφα,	τέτυφας,	τέτυφε.
D.		τέλύφαλον,	τέλύφαλον,
P.	τέλύφραμεν,	τέλύφαιε,	τέλύφασι*.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τέλύφης,	τετύφη,
D.		τέλύφηλον,	τετύφητον,
P.	τέλύφωμεν,	τέλύφηε,	τέλύφωσι.

OPTATIVI.

S.	τέλύφοιμι,	τέλύφοις,	τέλύφοι,
D.		τέλύφοιλον,	τελυφοίτην,
P.	τέλύφοιμεν,	τέλύφοιτε,	τέλύφοιεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυφε,	τέλυφέτω,
D.		τέλύφετον,	τετυφέτων,
P.		τετύφετε,	τετυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυφώς,	-ότος,
F.	τετυφύϊα,	-ύϊας,
N.	τετυφός,	-ότος,

* Vide Leeds. p. 139.

PARADIGMA VOCIS ACTIVAE.

PLUSQUAMPERFECT. ἐτέλυφεν, *I had struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύφειν,	ἐτετύφεις,	ἐτετύφει,
D.		ἐτετύφειτον,	ἐτετυφείτην.
P.	ἐτέλυφμεν,	ἐτέλυφετε,	ἐτέλυφισαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύφω,	τέλυφης,	τετύφη,
D.		τέλυφηλον,	τέλυφήτον,
P.	τέλυφωμεν,	τέλυφητε,	τέλυφωσι.

OPTATIVI.

S.	τέλυφοιμι,	τετύφοις,	τέλυφοι,
D.		τέλυφοιτον,	τέλυφοίτην,
P.	τέλυφοιμεν,	τέλυφοίτε,	τέλυφοιεν,

IMPERATIVI.

S.		τέλυφε,	τέλυφέτω.
D.		τέλυφέλον,	τέλυφέτων,
P.		τέλυφέτε,	τέλυφέτωσαν.

INFINITIVI.

τέλυφέναι.

PARTICIPII.

M.	τέλυφώς,	-ότος,
F.	τέλυφυῖα,	-υῖας,
N.	τέλυφός,	-ότος.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PRAESENS, τύπλομαι, *I am striking myself.*

INDICATIVI.

S.	τυπλόμαι,	τύπλη,	τύπλείαι,
D.	τυπλόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπλεσθον,
P.	τυπλόμεθα,	τύπλεσθι,	τύπλονται,

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτη,	τύπτηται,
D.	τυπλώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα,	τύπτησθι,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιω,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθι,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τύπτεσθω.
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.		τύπτεσθι,	τυπτέσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου,

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

IMPERFECT. ἐτύπλομην, *I was striking myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπλομην,	ἐτύπλου,	ἐτύπλετο,
D.	ἐτύπλόμεθον,	ἐτύπλεσθον,	ἐτυπλέσθην,
P.	ἐτυπλόμεθα,	ἐτύπλεσθε,	ἐτύπλοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπλωμαι,	τύπλη,	τύπληται,
D.	τυπλώμεθον,	τύπλησθον,	τύπλησθον,
P.	τυπλώμεθα,	τύπλησθε,	τύπλησθαι.

OPTATIVI.

S.	τυπλοίμην,	τύπλοιο,	τύπλοιτο,
D.	τυπλοίμεθον,	τύπλοισθον,	τυπλοίσθην,
P.	τυπλοίμεθα,	τύπλοισθε,	τύπλοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τυπτέσθω,
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων,
P.		τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν

INFINITIVI.

τύπτεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

FUTURUM I. τύφομαι, *I shall, &c. strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τύφομαι,	τύψη,	τύφεται,
D.	τυψόμεθον,	τύψεσθον,	τύψεσθον,
P.	τυψόμεθα,	τύψεσθε,	τύφονται.

OPTATIVI.

S.	τυψοίμην,	τύψοιο,	τύψοιτο,
D.	τυψοίμεθον,	τύψοισθον,	τυψοίσθην,
P.	τυψοίμεθα,	τύψοισθε,	τύψοιντο.

INFINITIVI.

τύψεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυψόμενος,	-ου,
F.	τυψομένη,	-ης,
N.	τυψόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

FUTURUM II. τυπέμαι, *I shall, &c. strike myself.*

INDICATIVI.

S.	τυποῦμαι,	τυπή,	τυπέται,
D.	τυπούμεθον,	τυπέισθον,	τυπέισθον,
P.	τυπούμεθα,	τυπέισθε,	τυποῦνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τυποῖο,	τυποῖτο,
D.	τυποίμεθον,	τυποῖσθον,	τυποῖσθην,
P.	τυποίμεθα,	τυποῖσθε,	τυποῖντο.

INFINITIVI.

τυπέισθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπούμενος,	-ου,
F.	τυπουμένη,	-ης,
N.	τυπούμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

AORIST. I. ἐτυφάμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυφάμην,	ἐτύψω,	ἐτύψατο,
D.	ἐτυφάμεθον,	ἐτύψασθον,	ἐτυφάσθην,
P.	ἐτυφάμεθα,	ἐτύψασθε,	ἐτύψαντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυφάμαι,	τύψη,	τύψηται,
D.	τυφάμεθον,	τύψησθον,	τύψησθην,
P.	τυφάμεθα,	τύψησθε,	τύψωνται.

OPTATIVI.

S.	τυφαίμην,	τυφαιω,	τύφαιτο,
D.	τυφαίμεθον,	τύφαισθον,	τυφαίσθην,
P.	τυφαίμεθα,	τύφαισθε,	τύφαιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύφαί,	τύφασθω,
D.		τύφασθον,	τύφασθων,
P.		τύφασθε,	τυφάσθωσαν.

INFINITIVI.

τύφασθαι.

PARTICIPII.

M.	τυφάμενος,	-ου,
F.	τυφαμένη,	-ης,
N.	τυφάμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

AORIST. II. ἐτυπόμην, *I struck, or did strike myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπόμην,	ἐτύπου,	ἐτύπετο,
D.	ἐτύπόμεθον,	ἐτύπεσθον,	ἐτύπεσθην,
P.	ἐτυπόμεθα,	ἐτύπεσθε,	ἐτύποντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπωμαι,	τύπη,	τύπηται,
D.	τύπώμεθον,	τύπησθον,	τύπησθην,
P.	τυπώμεθα,	τύπησθε,	τύπωνται.

OPTATIVI.

S.	τυποίμην,	τύποιο,	τύποιτο,
D.	τυποίμεθον,	τύποισθον,	τουποισθην,
P.	τυποίμεθα,	τύποισθε,	τύποιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπου,	τύπεσθω,
D.		τύπεσθον,	τυπέσθων,
P.		τύπεσθε,	τυπεσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπόμενος,	-ου,
F.	τυπομένη,	-ης,
N.	τυπόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PERFECTUM, τέτυπα, *I have struck myself.*

INDICATIVI.

S.	τέτύπα,	τέτυπας,	τέτυπε,
D.		τέτύπατον,	τετύπατον,
P.	τετύπαμεν,	τέτύπατε,	τετύπασι*.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπητον,	τετύπητον,
P.	τέτύπωμεν,	τετύπητε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τέτύποιλον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετύποιεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυπε,	τετυπέτω,
D.		τετύπετον,	τετύπετων,
P.		τετύπετε,	τετυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τέτυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-οτος,
F.	τετυπυῖα,	-υῖας,
N.	τετυπός,	-ότος.

* Vide Leeds. sic et δεδιώτι. α'. 663.

PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

PLUSQUAMP. ἐτετύπεν, *I had struck myself.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύπεν,	ἐτετύπεις,	ἐτετύπει,
D.		ἐτετύπειτον,	ἐτετυπείτην,
P.	ἐτετύπαμεν,	ἐτετύπετε,	ἐτετύπασαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύπω,	τετύπῃς,	τετύπῃ,
D.		τετύπητον,	τετύπητον,
P.	τετύπωμεν,	τετύπητε,	τετύπωσι.

OPTATIVI.

S.	τετύποιμι,	τετύποις,	τετύποι,
D.		τετύποιτον,	τετυποίτην,
P.	τετύποιμεν,	τετύποιτε,	τετυποίεν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυπε,	τετυπέτω..
D.		τετύπετον,	τετυπέτων,
P.		τετύπετε,	τέτυπέτωσαν.

INFINITIVI.

τετυπέναι.

PARTICIPII.

M.	τετυπώς,	-ότος,
F.	τετυπυῖα,	-υῖας,
N.	τετυπός,	-ότος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

PRÆS. τύπτομαι ὑπὸ σῶ, *I am in striking by you.*

INDICATIVI.

S.	τυπτόμαι,	τύπη,	τύπεται,
D.	τυπτόμεθον,	τύπῃσθον,	τυπῆσθον,
P.	τυπτόμεθα,	τύπῃσθε,	τύπονται.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπωμαι,	τύπη,	τύπηται,
D.	τυπώμεθον,	τύπησθον,	τύπησθον,
P.	τυπώμεθα,	τύπησθε,	τύπωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπλοίμην,	τύπῃο,	τύπῃτο,
D.	τυπλοίμεθον,	τύπῃσθον,	τυπῃσθην,
P.	τύπῃμεθα,	τύπῃσθε,	τύπῃντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπῃου,	τύπῃσθω,
D.		τύπῃσθον,	τυπῆσθων,
P.		τύπῃσθε,	τυπῆσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπῃσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

IMPERF. ἐτυπλόμην ὑπὸ σῶ, *I was in striking
by you.*

INDICATIVI.

S.	ἐτυπλόμην,	ἐτύπλου,	ἐτύπλετο,
D.	ἐτυπλόμεθον,	ἐτύπλισθον,	ἐτυπλίεσθην,
P.	ἐτυπλόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

SUBJUNCTIVI.

S.	τύπτωμαι,	τύπτη,	τύπτηται,
D.	τυπτώμεθον,	τύπτησθον,	τύπτησθον,
P.	τυπτώμεθα;	τύπτησθε,	τύπτωνται.

OPTATIVI.

S.	τυπτοίμην,	τύπτοιο,	τύπτοιτο,
D.	τυπτοίμεθον,	τύπτοισθον,	τυπτοίσθην,
P.	τυπτοίμεθα,	τύπτοισθε,	τύπτοιντο.

IMPERATIVI.

S.		τύπτου,	τυπτέσθω,
D.		τύπτεσθον,	τυπτέσθων.
P.		τύπτεσθε,	τυπλίεσθωσαν.

INFINITIVI.

τύπτεσθαι,

PARTICIPII.

M.	τυπτόμενος,	-ου,
F.	τυπτομένη,	-ης,
N.	τυπτόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

FUTURUM I. τυφθήσομαι, *I shall, &c. be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυφθήσομαι,	τύφθησι,	τυφθήσεται,
D.	τυφθησόμεθον,	τυφθήσεσθον,	τυφθήσεσθον,
P.	τυφθησόμεθα,	τυφθήσεσθε,	τυφθήσονται.

OPTATIVI.

S.	τυφθησοίμην,	τύφθησοιο,	τυφθήσοιτο.
D.	τυφθησοίμεθον,	τυφθήσοίσθον,	τυφθήσοισθην.
P.	τυφθησοίμεθα,	τυφθήσοισθε,	τυφθήσوينτο.

INFINITIVI.

τυφθήσεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυφθησόμενος,	-ου,
F.	τυφθησομένη,	-ης,
N.	τυφθησόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

FUTURUM II. τυπήσομαι, *I shall, &c. be struck.*

INDICATIVI.

S.	τυπήσομαι,	τυπήση,	τυπήσεται,
D.	τυπησόμεθον,	τυπήσεσθον,	τυπήσεσθον,
P.	τυπησόμεθα,	τυπήσεσθε,	τυπήσονται.

OPTATIVI.

S.	τυπησοίμην,	τύπησοιο,	τυπήσοιτο,
D.	τυπησοίμεθον,	τυπήσοισθον,	τυπήσοισθην,
P.	τυπησοίμεθα,	τυπήσοισθε,	τυπήσοιντο.

INFINITIVI.

τυπήσεσθαι.

PARTICIPII.

M.	τυπησόμενος,	-ου,
F.	τυπησομένη,	-ης,
N.	τυπησόμενον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

AORISTUS I. ἐτύφθην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύφθην,	ἐτύφθης,	ἐτύφθη,
D.		ἐτύφθηλον,	ἐτυφθήτην,
P.	ἐτύφθημεν,	ἐτύφθητε,	ἐτύφθησαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τυφθῶ,	τυφθῆς,	τυφθῆ,
D.		τυφθῆτον,	τυφθῆτον,
P.	τυφθῶμεν,	τυφθῆτε,	τυφθῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυφθείην,	τυφθείης,	τυφθείη,
D.		τυφθείητον,	τυφθείητην,
P.	τυφθείημεν,	τυφθείητε,	τυφθείησαν.

IMPERATIVI.

S.		τύφθητι,	τυφθήτω,
D.		τύφθηλον,	τυφθήτων,
P.		τύφθητε,	τυφθήτωσαν.

INFINITIVI.

· τυφθῆναι.

PARTICIPII.

M.	τυφθείς,	-ένης,
F.	τυφθείσα,	-είσης,
N.	τυφθέν,	-ένος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

AORISTUS II. ἐτύπην, *I was struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτύπην,	ἐτύπης,	ἐτύπη,
D.		ἐτύπητον,	ἐτύπηλην,
P.	ἐτύπημεν	ἐτύπητε,	ἐτύπησαν,

SUBJUNCTIVI.

S.	τυπῶ,	τυπῆς,	τυπῆ,
D.		τυπῆτον,	τυπῆτων,
P.	τυπῶμεν,	τυπῆτε,	τυπῶσι.

OPTATIVI.

S.	τυπεῖην,	τυπεῖης,	τυπεῖη,
D.		τυπεῖηλον,	τυπεῖήτην,
P.	τυπεῖημεν,	τυπεῖητε,	τυπεῖησαν.

IMPERATIVI.

S.		τύπηθι,	τυπήτω,
D.		τύπητον,	τυπήτων,
P.		τύπητε,	τυπήτωσαν.

INFINITIVI.

τυπῆναι,

PARTICIPII.

M.	τυπεῖς,	-έντος,
F.	τυπεῖσα,	-είσης,
N.	τυπέν,	-έντος.

PARADIGMA VOCIS PASSIVAE.

PERFECT. τέτυμμαι, *I am, or have been struck.*

INDICATIVI.

S.	τέτυμμαι,	τέτυψαι,	τέτυπῆαι,
D.	τετύμμεθον,	τέτυφθον,	τέτυφθον,
P.	τετύμμεθα,	τέτυφθε,	τετυμμένοι εισί.

SUBJUNCTIVI.

S.	τέτυμμένος,	ᾧ,	ῆς,	ῆ,
D.	τετυμμένω,		ῆτον,	ῆτον,
P.	τέτυμμένοι,	ᾧμεν,	ῆτε,	ᾧσι.

OPTATIVI.

S.	τετυμμένος,	εἶην,	εἶης,	εἶη,
D.	τέτυμμένω,		εἶητον,	εἶητην,
P.	τέτυμμένοι,	εἶημεν,	εἶητε,	εἶησαν,

IMPERATIVI.

S.		τέτυψο,	τετύφθω.
D.		τέτυφθον,	τετύφθων.
P.		τέτυφθε,	τετύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τέτυμμένος,	-ου,
F.	τετυμμένη,	-ης,
N.	τετυμμένον,	-ου.

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

PLUSQUAMPERF. ἐτετύμμην, *I had been struck.*

INDICATIVI.

S.	ἐτετύμμην,	ἐτέτυψο,	ἐτέτυπλο,
D.	ἐτετύμμεθον,	ἐτέτυφθον,	ἐτέτυφθην,
P.	ἐτετύμμεθα,	ἐτέτυφθε,	τετύμμενοι ἦσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	τετύμμενος,	ᾧ,	ᾗς,	ᾗ,
D.	τετύμμενω,		ᾗτον,	ᾗτον,
P.	τετύμμενοι,	ᾧμην,	ᾗτε,	ᾧσι.

OPTATIVI.

S.	τετύμμενος	εἶην,	εἶης,	εἶη,
D.	τετύμμενω,		εἶητον,	εἶητην,
P.	τετύμμενοι,	εἶημεν,	εἶητε,	εἶησαν.

IMPERATIVI.

S.		τέτυψο,	τέτύφθω,
D.		τέτυφθον,	τέτύφθων,
P.		τέτυφθε,	τέτύφθωσαν.

INFINITIVI.

τετύφθαι.

PARTICIPII.

M.	τετύμμενος,	-ου,
F.	τετύμμενη,	-ης,
N.	τετύμμενον,	-ου.

VERBORUM IN $\alpha\omega$ CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, honoro.

TEMPUS PRAESENS VOCIS ACTIVAE.
INDICATIVI.

τιμ-άω,	-ῶ,	τιμ-άεις,*	-ῆς.	τιμ-άει,	-ῆ.
τιμ-άομαι,	-ῶμαι.	τιμ-άετον,	-ᾶτον.	τιμ-άετον,	-ᾶτον.
τιμ-άω,	-ῶ.	τιμ-άετε,	-ᾶτε.	τιμ-άεσι,	-ῶσι.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άω,	-ῶ.	τιμ-άης,	-ῆς.	τιμ-άῃ,	-ῆ.
τιμ-άομαι,	-ῶμαι.	τιμ-άητον,	-ᾶτον.	τιμ-άητον,	-ᾶτον.
		τιμ-άητε,	-ᾶτε.	τιμ-άωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμι,†	ῶμι.	τιμ-άοις,	-ῶς.	τιμ-άοι,	-ῶ.
τιμ-άοιμεν,	-ῶμεν.	τιμ-άοιτον,	-ῶτον.	τιμ-άοιτην,	-ῶτην.
		τιμ-άοιτε,	-ῶτε.	τιμ-άοιεν,	-ῶεν.

IMPERATIVI.

τίμ-αιε,	-αι.	τίμ-αίετω,	-άτω.
τίμ-άετον,	-άτον.	τίμ-αίετων,	-άτων.
τίμ-άεστε,	-άστε.	τίμ-αίετωσαν,	-άτωσαν.

INFINITIVI.

τίμ-άεν.	-άεν.
----------	-------

PARTICIPII.

τίμ-άων,	-ών.
τίμ-άουσα,	-ώσα.
τίμ-άων,	-ών.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

ἐτίμ-αιε,	-αιε.	ἐτίμ-αιε,	-ε.
ἐτίμ-άετον,	-άτον.	ἐτίμ-αίετην,	-άτην.
ἐτίμ-άεστε,	-άστε.	ἐτίμ-αον,	-ών.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

* Dores contrahunt *αίεις* in *ἦς*, *αίει* in *ἦ* et *αείν* in *ἦν*. Attici in his quatuor, scil. *ζῆς*, pro *ζάω*, *νίω*; *ζῆς*, *ζῆ*, &c. et in infinitivo *ζῆν*. *πεινῶ*, pro *πεινάω*, *εσurio*, *πεινῆς*, *πεινῆ*, &c. *πεινῆν*. *διψῶ* pro *διψάω*, *νίω*, *ἦς*, *ἦ*, &c. *διψῆν*. *κεῶμαι* pro *κεκόμηναι*, *utor*, *κῆ*, *κῆται*, &c. *κῆσθαι*. *Eoles* vertunt *εἶν* infinitivi in *αίεις*; ut *γελῶεις* pro *γελῶν*.

† Atticus optativus usitator *τιμῶν*, *ης*, *ης* &c.

VERBORUM IN *αιω* CONTRACTORUM PARADIGMA.

τιμάω, honoro.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.
INDICATIVI.

τιμ-άομαι,	-ωμαι.	τιμ-άη,	-ῶ.	τιμ-άεται,	-ᾶται.
τιμ-αίμεθον,	-ῶμεθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αίμεθα,	-ώμεθα,	τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άονται,	-ῶνται.

SUBJUNCTIVI.

τιμ-άωμαι,	-ῶμαι.	τιμ-άη,	-ᾶ.	τιμ-άηται,	-ᾶται.
τιμ-αίμεθον,	-ώμεθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.	τιμ-άησθον,	-ᾶσθον.
τιμ-αίμεθα.	-ώμεθα.	τιμ-άησθε,	-ᾶσθε.	τιμ-άωνται,	-ῶνται.

OPTATIVI.

τιμ-άοιμην,	-ῶιμην,	τιμ-άοιο,	-ῶο.	τιμ-άοιτο,	-ῶτο.
τιμ-αοίμεθον,	-ώμεθον,	τιμ-αοίσθον,	-ῶσθον.	τιμ-αοίσθην,	-ῶσθην.
τιμ-αοίμεθα,	-ώμεθα.	τιμ-αοίσθε,	-ῶσθε.	τιμ-άοιντο,	-ῶντο.

VERBORUM IN αω CONTRACTORUM PARADIGMA.
IMPERATIVI.

τιμ-άου,	-ῶ.	τιμ-αέσθω,	-άσθω.
τιμ-άεσθον,	-ᾶσθον.	τιμ-αέσθων,	-άσθων.
τιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	τιμ-αέσθωσαν,	-άσθωσαν.

INFINITIVI.

τιμ-άεσθαι, -ᾶσθαι.

PARTICIPII.

τιμ-αόμενος,	-όμενος.
τιμ-αομένη,	-ομένη.
τιμ-αόμενον,	-όμενον.

ἐτιμ-αόμεν,	-όμεν.
ἐτιμ-αόμεθον,	-όμεθον.
ἐτιμ-αόμεθα,	-όμεθα.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

ἐτιμ-άου,	-ω.	ἐτιμ-άετο,	-ᾶτο.
ἐτιμ-άεσθον.	-ᾶσθον.	ἐτιμ-αέσθην,	-άσθην.
ἐτιμ-άεσθε,	-ᾶσθε.	ἐτιμ-άοντο,	-ᾶντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

VERBORUM IN $\epsilon\omega$ CONTRACTORUM PARADIGMA.

Φιλέω, amo.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

Φιλ-έω,	-ῶ.	Φιλ-έεις,	-εῖς.	Φιλ-έει,	-εῖ.
Φιλ-έομαι,	-οῦμαι.	Φιλ-έετον,	-εῖτον.	Φιλ-έετον,	-εῖτον.
Φιλ-έω,	-ῶ.	Φιλ-έετε,	-εῖτε.	Φιλ-έουσι,	-οῦσι.

SUBJUNCTIVI.

Φιλ-έω,	-ῶμι.	Φιλ-έης,	-ῆς.	Φιλ-έῃ,	-ῆ.
Φιλ-έομαι,*	-οῖμι.	Φιλ-έητον,	-ῆτον.	Φιλ-έητον,	-ῆτον.
Φιλ-έωμαι,	-ῶμαι.	Φιλ-έητε,	-ῆτε.	Φιλ-έωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

Φιλ-έωμι,*	-οῖμι.	Φιλ-έοις,	-οῖς.	Φιλ-έοι,	-οῖ.
Φιλ-έομαι,	-οῖμαι.	Φιλ-έοιτον,	-οῖτον.	Φιλ-εοίτην,	-οίτην.
Φιλ-έωμαι,	-οῖμαι.	Φιλ-έοιτε,	-οῖτε.	Φιλ-εοίεν,	-οίεν.

VERBORUM IN εω CONTRACTORUM PARADIGMA.
IMPERATIVI.

Φίλ-εε,	-εί.	Φιλ-έετω,	-είτω.
Φιλ-έετον,	-εῖτον.	Φιλ-έετων,	-είτων.
Φιλ-έεσε,	-εῖσε.	Φιλ-έετωσαν,	-είτωσαν.

INFINITIVI.

Φιλ-έειν, -εῖν.

PARTICIPII.

Φιλ-έων, -ών.
 Φιλ-έουσα, -ούσα.
 Φιλ-έον, -ούν.

TEMPUS IMPERFECTUM.
INDICATIVI.

ἔφιλ-εες,	-εις.	ἔφιλ-εε,	-εἰ.
ἔφιλ-έετον,	-εῖτον.	ἔφιλ-έετην,	-εἴτην.
ἔφιλ-έεσε,	-εῖσε.	ἔφιλ-εον,	-ουν.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

* Atticus optativus usitator φιλοῖόν, ης, η, &c.

VERBORUM IN *ew* CONTRACTORUM PARADIGMA.

Φιλέω, amo.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

INDICATIVI.

Φιλ-έομαι,	-οῦμαι.	Φιλ-έῃ,	-ῆ.	Φιλ-έεται,	-ῆται.
Φιλ-έομεθον,	-οῦμεθον.	Φιλ-έεσθον,	-ῆσθον,	Φιλ-έεσθον,	-ῆσθον.
Φιλ-έομεθα,	-οῦμεθα.	Φιλ-έεσθε,	-ῆσθε.	Φιλ-έονται,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

Φιλ-έωμαι,	-ῶμαι.	Φιλ-έῃ,	-ῆ.	Φιλ-έηται,	-ῆται.
Φιλ-εώμεθον,	-ώμεθον.	Φιλ-έησθον,	-ῆσθον.	Φιλ-έησθον,	-ῆσθον.
Φιλ-εώμεθα,	-ώμεθα.	Φιλ-έησθε,	-ῆσθε.	Φιλ-έωνται.	-ῶνται.

OPTATIVI.

Φιλ-εοίμην,	-οίμην.	Φιλ-έοιο,	-οῖο.	Φιλ-έοιτο,	-οῖτο.
Φιλ-εοῖμεθον,	-οῖμεθον.	Φιλ-έοισθον,	-οῖσθον.	Φιλ-έοισθην,	-οῖσθην.
Φιλ-εοίμεθα,	-οίμεθα.	Φιλ-έοισθε,	-οῖσθε.	Φιλ-έοιντο,	-οῖντο.

VERBORUM IN $\epsilon\omega$ CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

Φιλ-έου, -ού. Φιλ-έσθω, -έσθω.
 Φιλ-εσθον, -εῖσθον. Φιλ-έσθων, -έσθων.
 Φιλ-έεσθε, -εῖσθε. Φιλ-έεσθωσαν, -έεσθωσαν.

INFINITIVI.

Φιλ-έεσθαι, -εῖσθαι.
 PARTICIPII.

Φιλ-εόμενος, -όμενος.
 Φιλ-εομένη, -ομένη.
 Φιλ-εόμενον, -όμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM INDICATIVI.

ἐφιλ-έου, -ού, ἐφιλ-έετο, -έετο.
 ἐφιλ-εσθον, -εῖσθον. ἐφιλ-έεσθην, -έεσθην.
 ἐφιλ-έεσθε, -εῖσθε. ἐφιλ-έοντο, -έοντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

VERBORUM IN ω CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλώω, manifestum reddo.

TEMPUS IMPERFECTUM VOCIS ACTIVAE.

INDICATIVI.

δηλ-όω,	-ῶ.	δηλ-όεις,	-οῖς.	δηλ-όεις,	-οῖ.
δηλ-όομεν,	-οῦμεν.	δηλ-όετον,	-οὔτον.	δηλ-όετον,	-οὔτον.
		δηλ-όεστε,	-οὔτε.	δηλ-όουσι,	-οὔσι.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-όω,	-ῶ.	δηλ-όῃς,	-οῖς.	δηλ-όῃ,	-οῖ.
δηλ-όομεν,	-ῶμεν.	δηλ-όῃτον,	-ῶτον.	δηλ-όῃτον,	-ῶτον.
		δηλ-όῃτε,	-ῶτε.	δηλ-όωσι,	-ῶσι.

OPTATIVI.

δηλ-όοιμι,*	-οῖμι.	δηλ-όοις,	-οῖς.	δηλ-οοί,	-οῖ.
δηλ-όοιμεν,	-οῖμεν.	δηλ-όοιτον,	-οῖτον.	δηλ-οοίτην,	-οῖτην.
		δηλ-όοιτε,	-οῖτε.	δηλ-όοιεν,	-οῖεν.

VERBORUM IN ω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όε,	-οῦ.	δηλ-όετω,	-οῦτω.
δηλ-όετον,	-οῦτον.	δηλ-όετων,	-οῦτων.
δηλ-όετέ,	-οῦτέ.	δηλ-όετωσαν,	-οῦτωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όειν,

-οῦν.

PARTICIPII.

δηλ-όων,
 δηλ-όουσα.
 δηλ-όον,

-ῶν.

-ούσα.

-οῦν.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS ACTIVÆ.

INDICATIVI.

ἔδηλ-οον,	-οον.	ἔδηλ-οες,	-οῦς.	ἔδηλ-οε,	-ου.
ἔδηλ-οομεν,	-οομεν.	ἔδηλ-όετον,	-οῦτον.	ἔδηλ-όετην,	-οῦτην.
		ἔδηλ-όετέ,	-οῦτέ.	ἔδηλ-οοι,	-οοι.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

* Attice δηλοῖν, ης, η, &c.

VERBORUM IN *ew* CONTRACTORUM PARADIGMA.

δηλώω, manifestum reddo.

TEMPUS PRAESENS VOCIS MEDIAE ET PASSIVAE.

INDICATIVI.

δηλ-όομαι,	-οῦμαι.	δηλ-όη,	-οῖ.	δηλ-όεσται,	-οῦται.
δηλ-οοίμεθον,	-οοίμεθον.	δηλ-όεσθον,	-ουσθον.	δηλ-όεσθον,	-οῦσθον.
δηλ-οοίμεθα,	-οοίμεθα.	δηλ-όεσθε,	-οῦσθε.	δηλ-όονταί,	-οῦνται.

SUBJUNCTIVI.

δηλ-όωμαι,	-ώμαι.	δηλ-όη,	-οῖ.	δηλ-όηται,	-ώται.
δηλ-οοίμεθον,	-οοίμεθον.	δηλ-όησθον,	-ώσθον.	δηλ-όησθον,	-ώσθον.
δηλ-οοίμεθα,	-οοίμεθα.	δηλ-όησθε,	-ώσθε.	δηλ-όωνται,	-ώνται.

OPTATIVI.

δηλ-οοίμην,	-οοίμην.	δηλ-οοίω,	-οοίω.	δηλ-οοίτω.	-οοίτω.
δηλ-οοίμεθον,	-οοίμεθον.	δηλ-οοίσθον,	-οοίσθον.	δηλ-οοίσθην.	-οοίσθην.
δηλ-οοίμεθα,	-οοίμεθα.	δηλ-οοίσθε,	-οοίσθε.	δηλ-οοίντω,	-οοίντω.

VERBORUM IN ^ω CONTRACTORUM PARADIGMA.

IMPERATIVI.

δηλ-όου,	-ού.	δηλ-όέσθαι,	-ούσθαι.
δηλ-όέσθον,	-ούσθον.	δηλ-όέσθων,	-ούσθων.
δηλ-όέσθε,	-ούσθε.	δηλ-όέσθωσαν,	-ούσθωσαν.

INFINITIVI.

δηλ-όέσθαι, -ούσθαι.

PARTICIPII.

δηλ-οόμενος, -οόμενος.
 δηλ-οομένη, -οομένη.
 δηλ-οόμενον, -οόμενον.

TEMPUS IMPERFECTUM

INDICATIVI.

ἔδηλ-οόμεν,	-οόμεν.	ἔδηλ-όέτο,	-ούτο.
ἔδηλ-οόμεσθον,	-οόμεσθον.	ἔδηλ-όέσθην,	-ούσθην.
ἔδηλ-οόμεσθα,	-οόμεσθα.	ἔδηλ-όόντο,	-ούντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRAESENS.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

ἴστημι, *sisto*. τίθημι, *pono*. δίδωμι, *do*. δείκνυμι, *ostendo*.

PRAESENS INDICATIVI.

S.	{ ἴσῃμι, ἴσῃς, ἴσῃσι,	{ τίθημι, τίθης, τίθησι,	{ δίδωμι, δίδως, δίδωσι,	{ δείκνυμι, δείκνυς, δείκνυσι,
D.	{ ἴσατον, ἴσατον,	{ τίθετον, τίθετον,	{ δίδοτον, δίδοτον,	{ δείκνυτον, δείκνυτον,
P.	{ ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι,	{ τίθεμεν, τίθετε, τίθεῖσι,	{ δίδομεν, δίδοτε, δίδουσι,	{ δείκνυμεν, δείκνυτε, δείκνυσί.

SUBJUNCTIVI.

S.	{ ἴσῶ, ἴσῃς, ἴσῃ,	{ τίθῶ, τίθῃς, τίθῃ,	{ δίδῶ, δίδῃς, δίδῃ.
----	-------------------------	----------------------------	----------------------------

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

D.	{	ἰσῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,
	{	ἰσῆτον,	τιθῆτον,	διδῶτον,
	{	ἰσῶμεν,	τιθῶμεν,	διδῶμεν,
P.	{	ἰσῆτε,	τιθῆτε,	διδῶτε,
	{	ἰσῶσι,	τιθῶσι,	διδῶσι.

OPTATIVI.

S.	{	ἰσαίην,	τιθείην,	διδοίην,
	{	ἰσαίης,	τιθείης,	διδοίης,
	{	ἰσαίη,	τιθείη,	διδοίη,
D.	{	ἰσαίητον,	τιθείητον,	διδοίητον,
	{	ἰσαίητην,	τιθείητην,	διδοίητην,
P.	{	ἰσαίημεν,	τιθείημεν,	διδοίημεν,
	{	ἰσαίητε,	τιθείητε,	διδοίητε,
	{	ἰσαίησαν.	τιθείησαν.	διδοίησαν.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

IMPERATIVI.

S.	{ ἴσθασι, ἴσάτω,	τίθει, τιθέτω,	δίδοθι, διδότω,	δείκνυθι, δεικνύτω,
D.	{ ἴσατον, ἴσάτων,	τίθετον, τιθέτων,	διδότον, διδότων,	δεικνυτον, δεικνύτων,
P.	{ ἴσατε, ἴσάτωσαν.	τίθετε, τιθέτωσαν.	δίδοτε, διδότωσαν.	δεικνύτε, δεικνύτωσαν.

INFINITIVI.

ἴσθαι.	τιθεῖναι.	διδόναι.	δεικνύναι.
--------	-----------	----------	------------

PARTICIPII.

ἴσας, ἴσασα, ἴσων,	-άντος, -άσης, -άντος,	τιθεῖς, τιθείσα, τιθεῖν,	-έντος, -είσης, -έντος,	διδούς, διδούσα, διδόν,	-όντος, -ούσης, -όντος,	δεικνύς, δεικνύσα, δεικνύν,	-ύντος, -ύσης, -ύντος.
--------------------------	------------------------------	--------------------------------	-------------------------------	-------------------------------	-------------------------------	-----------------------------------	------------------------------

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

TEMPUS IMPERFECTUM.
INDICATIVI.

S.	{ ἴσῃν,* ἴσῃς, ἴσῃ,	{ ἐπίθῃ,* ἐπίθῃς, ἐπίθῃ,	{ ἐδίδων,* ἐδίδως, ἐδίδω,	{ εἰδείκνυον, εἰδείκνυς, εἰδείκνυ,
D.	{ ἴσατον, ἴσάτην,	{ ἐπιθέτων, ἐπιθέτην,	{ ἐδίδοτον, ἐδιδότην,	{ εἰδείκνυτον, εἰδεικνύτην,
P.	{ ἴσάμεν, ἴσατε, ἴσασαν.	{ ἐπιθέμεν, ἐπίθετε, ἐπίθεσαν.	{ ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.	{ εἰδείκνυμεν, εἰδεικνυτε, εἰδείκνυσαν.

Q 3

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

* Atticum imperfectum usitatus $\begin{matrix} ἴσαν \\ ἐπίθειν \\ ἐδίδοον \end{matrix}$ } more contractorum. $\begin{matrix} -ων, \\ -ουν, \\ -ουν, \end{matrix}$

VERBORUM IN $\mu\sigma$ PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

AORISTUS SECUNDUS.

INDICATIVI.

S.	{ "ἔστην, "ἔστης, "ἔστη,	{ "ἔθην, "ἔθης, "ἔθη,	{ "ἔδων, "ἔδως, "ἔδω,
D.	{ "ἔστηπον, "ἔστητην,	{ "ἔθερον, "ἔθέτην,	{ "ἔδοτον, "ἔδότην,
P.	{ "ἔστημεν, "ἔστητε, "ἔστησαν,	{ "ἔθεμεν, "ἔθετε, "ἔθεσαν.	{ "ἔδομεν, "ἔδοτε, "ἔδοσαν.

SUBJUNCTIVI.

S.	{ σῆ, σῆς, σῆ,	{ θῆ, θῆς, θῆ,	{ δῆ, δῆς, δῆ,
----	-------------------------	-------------------------	-------------------------

VERBORUM IN μ PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

D.	{	στήτον,	δῶτον,
	{	στήτον,	δῶτον,
P.	{	στώμεν,	δῶμεν,
	{	στήτε,	δῶτε,
	{	στώσι.	δῶσι.

OPTATIVI.

S.	{	σταιήν,	δείην,
	{	σταιήης,	δείήης,
	{	σταιή,	δείή,
D.	{	σταιήτον,	δείήτον,
	{	σταιήτην,	δείήτην,
P.	{	σταιήμεν,	δείήμεν,
	{	σταιήτε,	δείήτε,
	{	σταιήσαν.	δείήσαν.

VERBORUM IN $\mu\alpha\iota$ PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

IMPERATIVI.

S.	{ στήθι, στήτω,	δέες, δέτω,
D.	{ στήτον, στήτων,	δέτον, δέτων,
P.	{ στήτε, στήτωσαν.	δέτε, δέτωσαν.

INFINITIVI.

στήναι.	δύναι.
---------	--------

PARTICIPII.

στάς,	στάντος,	δέης,	δόντος,
στάσα,	στάσης,	δέισα,	δούσας,
στάν,	στάντος.	δέν,	δόντος.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIAE.

TEMPUS PRÆSENS

INDICATIVI.

S. { ἴσμαι,
 ἴσασαι,
 ἴσεται,
 ἴσάμεθον,
 ἴσασθον,
 ἴσασθον,
 ἴσάμεθα,
 ἴσασθε,
 ἴσανται.

D.

P.

τίθεμαι,
 τίθεσαι,
 τίθεται,
 τίθέμεθον,
 τίθεσθον,
 τίθεσθον,
 τίθέμεθα,
 τίθεσθε,
 τίθενται.

SUBJUNCTIVI.

S. { ἴσῶμαι,
 ἴσῆ,
 ἴσῆται,

διδῶμαι,
 διδῶ,
 διδῶται,

δείκνυμαι,
 δείκνυσαι,
 δείκνυται,
 δείκνυμεθον,
 δείκνυσθον,
 δείκνυσθον,
 δείκνύμεθα,
 δείκνυσθε,
 δείκνυνται.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

D.	{	ἰσώμεθον,	τιθώμεθον,
		ἰσῆσθον,	τιθῆσθον,
		ἰσῆσθον,	τιθῆσθον,
P.	{	ἰσώμεθα,	τιθώμεθα,
		ἰσῆσθε,	τιθῆσθε,
		ἰσωνται.	τιθῶνται.

OPTATIVI.

S.	{	ἰσαίμην,	τιθείμην,
		ἰσαῖο,	τιθεῖο,
		ἰσαῖτο,	τιθεῖτο,
D.	{	ἰσαίμεθον,	τιδοίμεθον,
		ἰσαῖσθον,	τιδοῖσθον,
		ἰσαίσθην,	τιδοίσθην,
P.	{	ἰσαίμεθα,	τιδοίμεθα,
		ἰσαῖσθε,	τιδοῖσθε,
		ἰσαῖντο.	τιδοῖντο.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

IMPERATIVI.

S.	{ ἴσασο*, ἴσασθω,	{ τίθεσο*, τίθέςθω,	{ δεικνύσο, δεικνύσθω,
D.	{ ἴσασθον, ἴσάσθων,	{ τίθεσθον, τίθέςθων,	{ δεκνυσθον, δεικνύσθων,
P.	{ ἴσασθε, ἴσάσθασαν.	{ τίθεσθε, τίθέςθασαν.	{ δεικνυσθε, δεικνύσθασαν.

INFINITIVI.

δεικνύσθαι.

τίθεσθαι.

ἴσασθαι.

PARTICIPII.

δεικνύμενος.

τίθήμενος.

ἴσάμενος.

δίδου.
δίδου.

τίθεο,
τίθε,

ἴσαο.
ἴσω,

* Vel, Ionicè, eliso σ,
et, inde, Atticè, contractè,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIE.

TEMPUS IMPERFECTUM.

INDICATIVI.

S.	{	ἰσάμην,	ἔπιθέμεν,	ἔδεικνύμην,
	{	ἴσασο* ,	ἔιδόσο* ,	ἔδείκνυσσο,
	{	ἴσατο,	ἔιδοδοτο,	ἔδεικνυτο,
D.	{	ἰσάμεθον,	ἔπιθέμεθον,	ἔδεικνύμεθον,
	{	ἴσασθον,	ἔιδόσθον,	ἔδείκνυσθον,
	{	ἴσασθην,	ἔπιθέσθην,	ἔδεικνύσθην,
P.	{	ἰσάμεθα,	ἔπιθέμεθα,	ἔδεικνύμεθα,
	{	ἴσασθε,	ἔιδόσθε,	ἔδείκνυσθε,
	{	ἴσαντο.	ἔίδοντο.	ἔδεικνυντο.

IMPERFECTUM, SUBJUNCTIVI, OPTATIVI, &c. idem ac PRÆSENS.

* Ionicè, elifo σ, ἴσαι, ἔπιθο, ἔιδου.
 et, inde, Atticè, contractè, ἴσω, ἔπιθου, ἔιδου.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIE.
AORISTUS SECUNDUS. INDICATIVI.

S. { ἐδάμην,
" ἔδασο*
" ἔδαστο,
ἐδάμεθον
" ἔδασθον,
ἐδάσθην.
ἐδάμεθα,
" ἔδασθε,
" ἔδαστο.

ἔβην,
" ἔβησο*
" ἔβηστο,
ἔβήμεθον,
" ἔβησθον,
ἔβησθην,
ἔβήμεθα,
" ἔβησθε,
" ἔβηστο.

ἔδομην,
" ἔδοσο*
" ἔδοστο,
ἔδόμεθον,
" ἔδοσθον,
ἔδόσθην,
ἔδόμεθα,
" ἔδοσθε,
" ἔδοστο.

S. { σῶμαι,
σῶῃ,
σῶῃται,

δομαι,
δῶ,
δῶται,

SUBJUNCTIVI.

* Ionicè, eliso σ.
et, inde, Atticè, contractè,

ἔσσο,
ἔσσω,
ἔσσοις,
ἔσσοις,

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

D.	{	δώμεθον,	δώμεθον,
	{	δῆσον,	δῆσον,
	{	δῆσον,	δῆσον,
P.	{	δώμεθα,	δώμεθα,
	{	δῆσθε,	δῆσθε,
	{	δῶνται.	δῶνται.
OPTATIVI.			
S.	{	δείμην,	δείμην,
	{	δείῳ,	δείῳ,
	{	δείῳτο,	δείῳτο,
D.	{	δείμεθον,	δείμεθον,
	{	δείσον,	δείσον,
	{	δείσθην,	δείσθην,
P.	{	δείμεθα,	δείμεθα,
	{	δείσθε,	δείσθε,
	{	δείντο.	δείντο.

VERBORUM IN μι PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

IMPERATIVI.

S.	{	ῥάσο*	δέσο*
		ῥάσθω,	δόσθω,
D.	{	ῥάσθον,	δόσθον,
		ῥάσθων,	δόσθων,
P.	{	ῥάσθε,	δόσθε,
		ῥάσθωσαν.	δόσθωσαν.

INFINITIVI.

ῥάσθαι. δέσθαι.

PARTICIPII.

ῥάμενος. δέμενος.

VERBORUM IN μι.

TEMPUS PRÆSENS VOCIS PASSIVÆ idem est ac VOCIS MEDIÆ;
 ut et TEMPUS IMPERFECTUM.

* Vel, Ionicè, elifo s, ῥάο, δόο,
 et, indè, Atticè, contractè, ῥάω, δόω,

Εἰμι, *sum.*

VOCIS ACTIVÆ.

TEMPUS PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἰμι,	εἶς, vel εἶ,	ἐσὶ,
D.		ἐσὸν,	ἐσὸν,
P.	ἐσμεν,	ἐσε,	εἰσι.

SUBJUNCTIVI.

S.	ᾶ,	ᾶς,	ᾶ,
D.		ᾶτον,	ᾶτον,
P.	ᾶμεν,	ᾶτε,	ᾶσι.

OPTATIVI.

S.	εἶην,	εἶης,	εἶη,
D.		εἶητον,	εἶητην,
P.	εἶημεν,	εἶητε,	εἶησαν.

IMPERATIVI. INFINITIVI. PARTICIPII.

S.	ἔσο*, ἔσω,	εἶναι.	M. ᾶν.
D.	ἔσον, ἔσων,		F. οὔσα,
P.	ἔσε, ἔσασαν,		N. ὄν.

TEMPUS IMPERF. INDICATIVI, VOCIS
ACTIVI.

S.	ἦν,	ἦς,	ἦ, vel ἦν.
D.		ἦτον,	ἦτην, †
P.	ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

CETERI MODI IMPERFECTI iisdem ac PRÆSENTIS.

* ἔσο videtur esse imperativi vocis mediæ; ceteræ personæ videntur esse vocis activæ. de ἔσθι vide Apoll. Alex. 261. 17.

† Atticè ἦσθην. Xenoph. Anab. lib. 2.

VOCIS MEDIÆ IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἤμην,	ἤσο,	ἤτο.
D.	ἤμεθον,	ἤσθον,	ἤσθην.
P.	ἤμεθα,	ἤσθε,	ἤντο.

Εἰμί, *sum*, oritur ab ἔω; unde habet futurum primum medium, per omnes modos, et personas, regulariter; scil.

ἔσομαι; ἐσοίμην; ἔσεσθαι; ἔσομενος.

VERBA GESTUS.

Εἶμι, *eo*.

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	εἶμι,	εἶς, vel εἷ,	εἶσι,
D.		ἴτον,	ἴτον,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσι, vel ἴασι*.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	εἶν,	εἶς,	εἷ,
D.		ἴτον,	ἴτην,
P.	ἴμεν,	ἴτε,	ἴσαν.

PRÆSENS IMPERATIVI.

S.		ἴθι,	ἴτω,
D.		ἴτον,	ἴτων,
P.		ἴτε,	ἴτωσαν.

* Scilicet ἴασι, Ionicè.

Εἶμι, *eo*, habet etiam, apud Atticos scrip-
tores, aliud Imperfectum Indicativi; scil.

IMPERFECTUM INDICATIVI ATTICUM.

S.	ἕειν,	ἕεις,	ἕει *
D.		ἕειτον,	ἕείτην,
P.	ἕειμεν,	ἕειτε,	ἕεισαν, vel ἕεσαν.

AORISTUS SECUNDUS.

INDIC.	S.	ἶον,	ἶες,	ἶε,
	D.		ἶετον,	ἶετην,
	P.	ἶομεν,	ἶετε,	ἶον.
SUBJUNCT.		ἶω,	ἶης,	ἶη, &c.
OPTAT.		ἶοιμι,	ἶοις,	ἶοι, &c.
IMPER.			ἶε,	ἶετώ, &c.
INFIN.		ἶναι.		
PARTICIP.		ἶων,	ἶσσα, ἶον	ἶοντος, &c.

Εἶμι, *eo*, formatur ab altero ἔω, a quo ha-
bet imperativum regularem ἔε, contractè εἶ.
unde, in compositis, ἀπει, *abi*; ἕξει, *exi*. sed
hoc ipsum ἔω, *eo*; videtur esse abbreviatum
ab antiquiore ἔέω †, per ἀφαίρεσιν, (ut δέλω

* Vide Xenoph. Apomnem. lib. i. cap. 1. § 10. et cap.
3. § 5.

† Et, ut ab ἔω fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab ἔέω,
fiet εἶεμι; et in IMPERFECTO, ut ab εἶμι fit εἶν, ita ab εἶεμι
fiet εἶεν; et cum Attico augmento ἕειν.

ab ἐθέλω, et ejusmodi multa.) εἶω, autem, aliter etiam abbreviatum videtur, contractè, in εἶω; unde variæ reperiuntur diversorum temporum personae. ut, εἶσα; εἶσας, vel Atticè ἦσας*; εἰσάτην, Atticè εἰσάτην, &c. εἶκα; εἶκεν, Atticè ἦκεν.

Et, in VOCE MEDIA, εἶσομαι· εἶσεται· εἶσατο· εἰσάμενος, et in perfecto εἶα, Atticè, ἦα, et ἦια; et in Plusq. ἦεν Atticè; quod idem est rursus cum imperfecto Activo Attico; quae res plurimum illufit quibusdam ex Grammaticis.

Ab εἶω formatur itidem verbum regulare ἴημι, eo; cujus variæ personae reperiuntur, et omnes regulariter formatae.

Sic, in PRÆS. et IMPERF. ἴησι, ἴεσαν, ἰείη, ἴεναι, ἴεις, ἴεντες.

Et in AOR. II. Part. εἶς, et compositum παρῆς.

Et in VOCE MEDIA; ἴεμαι, ἴεται, ἴενται; ἴεσο, ἴεσθω; ἴέμενος.

* Sic ἄπησας, *abisti*, Plato, Hipp. Maj. 291. C. 8. Steph.

Ἦμαι, *sedeo.*

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	ἦμαι,	ἦσαι,	ἦται,
D.	ἦμεθον,	ἦσθον,	ἦσθον,
P.	ἦμεθα,	ἦσθε,	ἦνται.

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἦμην,	ἦσο,	ἦτο,
D.	ἦμεθον,	ἦσθον,	ἦσθην,
P.	ἦμεθα,	ἦσθε,	ἦντο.

IMPERAT.	INFIN.	PARTICIP.
ἦσο, ἦσθω, &c.	ἦσθαι.	ἦμενος, η, ον.

Sic compositum κάθημαι; a quo etiam in SUBJ. habetur καθώμεθα*.

Κεῖμαι, *jaceo.*

PRÆSENS INDICATIVI.

S.	κεῖμαι,	κεῖσαι,	κεῖται,
D.	κεῖμεθον,	κεῖσθον,	κεῖσθον,
P.	κεῖμεθα,	κεῖσθε,	κεῖνται,

IMPERFECTUM INDICATIVI.

S.	ἐκείμην,	ἐκείσω,	ἐκείτο,
D.	ἐκείμεθον,	ἐκείσθον,	ἐκείσθην,
P.	ἐκείμεθα,	ἐκείσθε,	ἐκείντο.

* Apud Demosth. Philip. V. et XI. ad initium.

IMPERAT. INFIN. PARTICIP.

κείσο, κείσθω, &c. κείσθαι, κείμενος, η, ον.

FUT. I. MED. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c.

Κεῖμαι derivares regulariter a κέω; unde fieret in Activa Voce κέημι; et inde, in Media, κέεμαι, et contractè κείμαι. ut et κέεσομαι, κείσομαι*.

Ceterum, a κέω, per Syncopen, fiet κέω, et in Media Voce κεόμαι; quod interdum in usu est; ut, κέονται, ἐκέοντο· κέωμαι, κέη, κέηται· κεοίμην, κέοιο, κέοιτο, &c.

VERBA IMPERSONALIA.

Plurima verba usurpantur interdum impersonaliter. ut, ἀρέσκει, placet; ἀρκεῖ, sufficit; προσήκει, convenit; συμβαίνει, contingit; συμφέρει, confert, &c.

Sed quæ maxime impersonaliter usurpantur, sunt sequentia.

πρέπει, decet; ἔπρεπε, decebat; πρέπειν, decere; τὸ πρέπον, id quod decet; et, in plurali, τὰ πρέποντα.

* Et ab activo κω, κέω, fit κέσκω, κέσκομαι, ἐκέσκετο, Odyss. φ, 41.

Μέλει, *curæ est*; ἔμελε, *curæ erat*; μέλησει, *curæ erit*; μεμέληκε, *curæ fuit**.

Δοκεῖ, *videtur*; ἐδόκει, *videbatur*; ἔδοξε, *visum est*. ut et τὸ δοκῆν, *id quod videtur*; et, in plurali, τὰ δοκοῦντα †.

Δεῖ, *oportet*; ἔδει, *oportebat*; δεήσει, *oportebit*; δεῖν, *oporteat*; δεήσῃ, *oportuerit*; δεῖν, *oportere*; τὸ δεῖν, *id quod oportet*; et in Plur. τὰ δεόντα ‡.

Χρῆ, *oportet*; ἐχρῆν, *oportebat*; χρῆσει, *oportebit*; χρῆναι, et χρῆν, *oportere*; τὸ χρῆων, *id quod oportet* §.

* Μέλει, et ἔμελε sunt a μέλω; sed antiquum verbum erat μελέω; unde fiunt μελήσει, et μεμέληκε; ut et apud Homerum μέμηλε, in *Perfeco medio*, pro μεμελε; ne scilicet tres concurrant syllabæ breves; quas non admittit carmen Heroicum. Homerus habet etiam μέμελωκε, per Syncopen et Euphoniā pro μεμέλωκε, a μέλω, *curam gero*.

† Δοκεῖ, et ἐδόκει, sunt a recentiore præfenti δοκέω; ἔδοξε, autem ab antiquiore δόκω.

‡ Præfens in usu est δεῖν; sed reliqua tempora formantur ab antiquiore presenti δέω.

§ Χρῆ ita derivari potest. In plerisque Græcorum antiquissimis vocibus, plurimūserat vocalium concursus; quem postea minuebant, interdum AUFERENDO, interdum CONTRAHENDO. sic, vulgare verbum χρῆομαι oritur ex antiquiore* χρῆομαι, eliso ε; ab eodem autem oritur Ionicum χρέομαι, eliso α. sed Attici, etiam sæpe minuebant hunc vocalium con-

* Sic apud Herod. reperitur φοιτέω, φοιτέω, φοιτέω, sic, ἀνάω prosum olim fuit ἀνεάω, unde fit ἀνεαρ, pro quo Homerus habet ἀνειαρ, ad vitandas tres breves. sic et κτέω, vel κτέομαι, olim fuit κτεάω, unde κτέαρ, -ατος.

DE VERBO.

Verborum TEMPORA distinguunt TERMINATIO, CHARACTERISTICA, et AUGMENTUM.

MODI distinguuntur Terminatione et Augmento.

NUMERI et PERSONÆ distinguuntur Terminatione*.

DE TERMINATIONE.

TERMINATIO est ea pars Verbi quae flexionem patitur, et variatur per diversos numeros et personas ejusdem Temporis.

cursum, CONTRAHENDO. sic, *χρεῶνται, pro χρεῶνται; ἐχρεῶντο, pro ἐχρεῶντο; χρεῶμενος, pro χρεῶμενος.* et in participio neutro τὸ χρεῶν, ex unicâ contractione fit *χρεῶν.*

Alteram autem infinitivi formam *χεῖναι* fiet hoc modo. ut, in antiquissima infinitivi forma, dicebant *τιθέμεναι, ἰσάμεναι, δίδόμεναι, &c.* ex quibus

postea, eliso *με*, oriebantur *τιθέναι, ἰσάναι, δίδοναι, &c.*; ita, ex *χρεῶμεναι*, fiet *χρεῶναι, χρεῶναι, χεῖναι*; per duplicem scilicet contractionem.

Hoc modo ab Activa voce *χρεῶμαι*, in tertia Sing. *χρεῶται*, contrahendo fiet *χρεῶ*; et inde, iterum contrahendo, *χεῖν*. et sic, in imperfecto, *ἐχρεῶται, ἐχρεῶται, ἐχρεῶται* et in infinitivo

* Proprius autem usus cujusque Vocis, Temporis, et Modi, traditur viva voce, in peragendo paradigmate.

fic; λέγ-Ω, λέγ-ΕΙΣ, λέγ-ΕΙ, λέγ-ΕΤΟΝ,
λέγ-ΟΜΕΝ, &c.

REGULÆ.

1. Si prima pluralis in -μεν, prima dualis deest.

2. Si tertia pluralis in -ι, tertia dualis in -ου.

3. Subjunctivus Modus Temporis Præsentis format suas Terminaciones ab Indicativo, scil. mutat Vocales breves in suas longas, subscribit ι, et abjicit υ.

Ceterorum Temporum Subjunctivus Modus semper habet easdem Terminaciones ac Præsentis.

4. Optativi Terminatio semper habet diphthongum οι, αι, vel ει.

5. Futurum primum semper sequitur Terminaciones Præsentis; ut et Futurum secundum Passivum.

At in Futuro Secundo Activo et Medio, proxime post Characteristicam, vocales breves mutantur in suas diphthongos.

6. Aoristus Secundus Activus et Me-

dus semper sequitur Imperfecti sui Terminationes.

At Aoristi Passivi mutuantur suas Terminationes a verbis in *-μι*.

7. Mediae Vocis et Passivæ, Singularis Numerus olim definebat semper in *-μαι*, *-σαι*, *-ται*; vel *-μην*, *-σο*, *-το*. Iones primo elidebant *σ**. Vocales autem inde concurrentes Attici postea contrahebant, ut in paradi-gmate †.

8. Tertiæ plurales in *-ον*, et *-αν*, definebant olim in *-οσαν*, et *-ασαν*; quas quidem retinent Bœoti; a ceteris autem ejicitur *-σα-*.

DE CHARACTERISTICA.

CHARACTERISTICA Temporis, est Litera Terminationi proxima; et nullam patitur flexionem; sed manet semper in eodem Tempore invariabilis.

* Interdum ab Atticis ejicitur *-σα-*, et fit synæresis. sic in *βέλομαι*, *volō*; *βέλεισαι*, eliso *-σα*. *βέλει*, per synæresin *βέλει*. et *οίμαι*. *putō*; *οίσαι*, eliso *-σα*, *οίει*, per syn. *οίει*. *ὄπτοιμαι*, *videō*; in fut. 1. Med. *ὄψομαι*, *ὄψεσαι*, eliso *-σα*, *ὄψει*, per syn. *ὄψει*. idem sæpe fit in aliis plurimis verbis apud Aristophanem.

† Sic; *τύπτεισαι*, *τύπτει*, *τυπτεῖαι* *τύπτει*, *τύπτει*.

F. 2. *τυπ-έσαι*, *τυπ-έαι*, *τυπ-εῖαι*, *τυπ-εῖ*, *τυπ-εῖ*, *τυπ-εῖ*.

Sic, γ, in λέΓ-ω, λέΓ-εις, λέΓ-οιμι, λέΓ-ειν, λέΓ-ων.

Sic, ι, in τί-ω, *honoro*, τί-εις, &c. κ, in πλέ-κω, *necto*; π, in τέρπω, *delecto*.

At, si duarum consonantium posterior sit vel τ, vel liquida, prior censetur Characteristica.

Sic, π, in τύπῳ; κ, in τίκτω, *pario*; μ, in τέμνω, *scindo*.

Verbum dicitur PURUM, MUTUM, aut LIQUIDUM, prout Characteristica Præsentis fuerit Vocalis, vel Muta, aut Liquida.

σ nunquam est Characteristica præsentis.

In verbis non Liquidis, Characteristica, Futuri primi semper est σ. sic;

τίω,	τίσω.		λέγω,	λέξω.
πλέκω,	πλέξω.		γράφω,	γράψω.

At, in Verbis Liquidis, Characteristica præsentis, manet in Futuro. sic;

μένω,	<i>maneo,</i>	μενῶ.
σπείρω,	<i>semino,</i>	σπερῶ.
σέλλω,	<i>mitto,</i>	σελῶ.
τέμνω,	<i>scindo,</i>	τεμῶ.

Si ante -ω Futuri primi adfit simplex consonans, Characteristica Perfecti est κ;

si duplex, est Aspirata ejusdem ordinis.

fic, in

τίω,	τίσω,	τετίκα,	κ.
σέλλω,	σελῶ,	ἔσαλκα,	κ.
τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	φ.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	χ.

A Præsenti, autem, Futuro primo, et Perfecto, reliqua Tempora formantur omnia.

DE AUGMENTO.

Omnis Præteriti Temporis Indicativus Modus recipit AUGMENTUM ab initio Verbi.

Perfectum retinet Augmentum etiam per Modos omnes.

Præsens et Futura nullum habent Augmentum.

I.

I. Si Verbum incipit a consonante, præponitur Augmentum ε. sic;

τύπτω,	ἔτυπτον,	ἔτυψα.
λέγω,	ἔλεγον,	ἔλεξα.
γράφω,	ἔγραφα,	ἔγραψα.

g post ε geminatur. sic ;

ρίπτω,	<i>jacio,</i>	ἔρριπτον,	ἔρριψα.
ρήσσω,	<i>frango,</i>	ἔρρησον,	ἔρρηξα.
ρύω,	<i>traho,</i>	ἔρρουν,	ἔρρυσα.

2. In Perfecto reduplicatur etiam consonans initialis. sic ;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,
γράφω,	γράψω,	γγέγραφα.

* Sed Aspirata reduplicat suam Tenuem.

sic ;

δαυμάζω,	<i>miror,</i>	δαυμάσω,	τεθαύμακα.
φαίνω,	<i>ostendo,</i>	φάνῶ,	πέφαγκα.
χρίω,	<i>unguo,</i>	χρίσω,	κέχρικα.

g non reduplicatur. sic ;

ρίπτω,	ρίψω,	ἔρριφα.
ρήσσω,	ρήξω,	ἔρρηχα.
ρύω,	ρύσω,	ἔρρυκα.

Item γν, et σ post vel ante consonantem non reduplicat ; neque, κτείνω†. sic ;

* Hujus rei ratio hæc est. Græci, vitantes cacophoniam, non solebant proferre duas deinceps syllabas utramque ab Aspirata incipientem ; sed mutabant alteram in suam Tenuem : idque non solum in Augmento, sed in omni flectione et compositione.

† His adde φθίνω, φθίσω, ἔφθικα ; φθείρω ; γρηγορέω, καθυγρίζω.

γνοω,	<i>nosco,</i>	γνώσω,	ἐγνώκα.
γνωρίζω,	<i>notum reddo,</i>	γνωρίσω,	ἐγνώρικα.
ψεύδω,	<i>fallo,</i>	ψεύσω,	ἐψεύκα.
ψάλλω,	<i>cano,</i>	ψαλῶ,	ἐψαλκα.
ζάω,	<i>viuo,</i>	ζήσω,	ἐζήκα.
σπεύδω,	<i>festino,</i>	σπεύσω,	ἐσπευκα.
σέφω,	<i>corono,</i>	σέψω,	ἐσεφα.
κτείνω,	<i>occido,</i>	κτενῶ,	ἐκταγκα.

3. Si non fit reduplicatio, Plusquamperfectum non recipit, novum Augmentum. sic ;

ρίπτω,	ρίψω,	ἔρριφα,	ἔρριφειν.
ψάλλω,	ψαλῶ,	ἐψαλκα,	ἐψαλκειν.
γνῶω,	γνώσω,	ἐγνώκα,	ἐγνώκειν.

II.

1. Si Verbum incipit ab α, ε, ο; vel ab αυ, αι, οι; ut fiat Augmentum, Vocalis initialis mutatur in suam longam, et ι diphthongi subscribitur. sic ;*

α.	ἀνύω,	<i>perficio,</i>	ἤνυον.
ε.	ἐλπίζω,	<i>spero,</i>	ἤλπιζον.
ο.	ὀπάζω,	<i>praebeo,</i>	ὠπαζον.
αυ.	αὐξάνω,	<i>augeo,</i>	ἤυξανον.
αι.	αἶρω,	<i>tollo,</i>	ἤρων.
οι.	οἰκίζω,	<i>aedifico,</i>	ὠκίζον.

* Fuit antiquissimis temporibus aut nullum augmentum, aut ε tantum, tam pro syllabico quam pro temporali augmento. sic ἐκτεταται; ἐέλπιζον; ἔαγον; ἐόπαζον. Postea autem εα, et εε, contracta fuerunt in η, et nonnunquam in ει; εω in ω. Sic ἔαγον fiebat ἤγον; ἐέλπιζον, ἤλπιζον; et ἐόπαζον, ὠπαζον. Attici scriptores saepe retinent ε.

Sed ε sæpe mutatur in suam diphthongum. fic ;

ἔχω,	<i>habeo,</i>	εἶχον.
ἔαω,	<i>sino,</i>	εἶαον*.

Et, si verbum incipit ab -εο, manet ε, augetur ο. fic ;

ἐορτάζω,	<i>epulor,</i>	ἐώρταζον,	<i>epulabar.</i>
ἐόλπαι,	<i>speravi,</i>	ἐώλπειν,	<i>speraveram.</i>
ἐόργαι,	<i>feci,</i>	ἐώργειν,	<i>feceram.</i>
ἐόικε,	<i>visum est,</i>	ἐώκει,	<i>visum erat.</i>

2. Si verbum incipit a quavis alia vocali vel diphthongo, non recipit augmentum fic ;

ι.	ἵκομαι,	<i>venio,</i>	ἵκομην.
υ.	ὑβρίζω,	<i>insulto,</i>	ὑβρίζον.
η.	ἠχέω,	<i>sono,</i>	ἠχέον.

* Tabula verborum quæ mutant ε in ει.

ἔαω,	<i>sino.</i>	ἔπω,	<i>dico.</i>
ἔζομαι,	<i>sedeo.</i>	ἐργάζομαι,	<i>operor.</i>
ἐθίζω,	<i>adsuefacio,</i>	ἐρέω,	<i>dico.</i>
ἐλίσσω,	<i>volvo.</i>	ἔρπω,	} <i>serpo.</i>
ἔλκω,	} <i>traho.</i>	ἐρπύζω,	
ἐλκέω,		ἐρίω,	<i>traho.</i>
ἐλκύω,		ἐσίαω,	<i>convivio excipio.</i>
ἔλω,	<i>capio.</i>	ἔχω.	<i>habeo.</i>
ἔπομαι,	<i>sequor.</i>		

ω.	ᾶθω,	<i>pello,</i>	ᾶθον.
ει.	εἰκάζω,	<i>assimilo,</i>	εἰκαζον.
υ.	εὐθύνω,	<i>dirigo,</i>	εὐθυνον.
ευ.	οὐτάζω,	<i>vulnero,</i>	οὐταζον.

ι, et υ, vice Augmenti producuntur*.

DE FUTURO PRIMO,

ET

TEMPORIBUS EX EO DERIVATIS.

FUTURUM PRIMUM formatur a Præsenti.

REGULÆ GENERALES DUÆ.

I.

In Verbis non liquidis, inferitur σ ante

ω. sic;

Præs.		Fut. I.
τίω,	<i>honoro,</i>	τίσω.
λύω,	<i>solvo,</i>	λύσω.
λούω,	<i>lavo,</i>	λούσω.
λέγω,	<i>dico,</i>	λέξω.
βλέπω,	<i>video,</i>	βλέψω.
βρέχω,	<i>irrigo,</i>	βρέξω.
γράφω,	<i>scribo,</i>	γράψω.
τρίβω,	<i>tero,</i>	τρίψω.

* Hæc quatuor ᾶω, ἴπρω; ᾶω, ἀύω, ἀύω; ἀήθω, ἀήθω, infuetus sum; et ἀηδίζομαι fastidio, retinent α per omnia tempora.

H.

Verba liquida non inferunt σ ; tantum corripiunt penultimam, si longa est; et flectuntur ad instar futuri secundi. sic;

μένω, μαπεο, μενῶ, μενεῖς, μενεῖ, μενεῖτον, μενοῦμεν, &c.

Et sic, δέμω, στρυο; κρίνω, judico; πλύνω, lavo; ἀμύνω, tueor; νέμω, tribuo.

Penultimam longam corripiunt, abjecta posteriore duarum vocalium vel consonantium. sic;

Praef.		Fut. I.
σπείρω,	semino,	σπερῶ.
τείνω,	tendo.	τενῶ.
φαίνω,	ostendo,	φανῶ.
μιαίνω,	polluo,	μιανῶ.
τέμνω,	scindo,	τεμῶ.
κάμνω,	laboro,	καμῶ.
σέλλω,	mitto,	σελῶ.
ψάλλω,	cano,	ψαλῶ.

REGULAE SPECIALES IN MUTIS.

I. Ante -σω, abjicimus τ, δ, θ, σ*. sic;

* Abjicitur etiam ν. sic σκίνδω, scindo, σκίσω, et per euphoniā σχίσω. κυλίνδω, κυλίσω, voluto.

Sed manet penultima longa, mutando brevem in suam

τύπτω,	<i>verbero,</i>	τύψω.	τ.
ἀνύτω,	<i>perficio,</i>	ἀνύσω.	τ.
ἄδω,	<i>cano,</i>	ἄσω.	δ.
πλήθω,	<i>impleo,</i>	πλήσω.	θ.
νομίζω,	<i>puto,</i>	νομίσω.	δ, σ.
φράζω,	<i>dico,</i>	φράσω.	δ, σ.
πλάσσω,	<i>fingo,</i>	πλάσω,	σ, σ.
ιμάσσω,	<i>flagello,</i>	ιμάσω,	σ, σ.

At -σσω, -ζω, plerumque habent -ζω.

fic ;

πράσσω,	<i>facio.</i>	πράζω.
ὀρύσσω,	<i>fodio.</i>	ὀρύζω.
νύσσω,	<i>confodio.</i>	νύζω.
κράζω,	<i>clamo.</i>	κράζω.
σάζω,	<i>stillo.</i>	σάζω.
σίζω,	<i>pungo.</i>	σίζω.

Octo in -ζω, habent vel -σω, vel -ζω, scil.

ἀρπάζω,	<i>rapio.</i>	σαλπίζω,	<i>buccino.</i>
ἀτίζω,	<i>vilipendo.</i>	ἐμπάζω,	<i>curo.</i>
δισάζω,	<i>dubito.</i>	μερμερίζω,	<i>cogito.</i>
νυσάζω,	<i>dormito.</i>	βάζω,	<i>loquor.</i>

longam vel diphthongum. sic λήχω, *sortior*, λήξομαι. σπένδω, *libo*, σπέσω. πένθω, *patior*, πίτομαι, &c. Eadem, scilicet, est in his analogia quæ in dativo plurali Declinationis tertiæ. vide prius pag. 22.

3. Dicimus *τύψω*, *θύψω*, *accendo*, et ita distinguitur a *τύπτω*, *τύψω*, *verbero*.

Item *τρέφω*, *θρέψω*, *alo*, et ita distinguitur a *τρέπω*, *τρέψω*, *verto*.

Item *τρέχω*, *θρέξω*, *curro**.
 Dicimus etiam *ἔχω*, *ἔξω*, *habeo*.
 ut distinguatur ab *ἔξω*, *extra*.

REGULÆ SPECIALES IN PURIS.

I. -*ων*, *εω*, *οω*, mutant brevem in suam longam ante -*σω*. sic;

Præf.		Fut.]
<i>βοάω</i> ,	<i>clamo</i> ,	<i>βοήσω</i> .
<i>τιμάω</i> ,	<i>honoro</i> ,	<i>τιμήσω</i> .
<i>ἔρωτάω</i> ,	<i>interrogo</i> ,	<i>ἔρωτήσω</i> .
<i>φιλέω</i> ,	<i>amo</i> ,	<i>φιλήσω</i> .
<i>κινέω</i> ,	<i>moveo</i> ,	<i>κινήσω</i> .
<i>οικέω</i> ,	<i>habito</i> ,	<i>οικήσω</i> .
<i>δηλόω</i> ,	<i>manifesto</i> ,	<i>δηλώσω</i> .
<i>πληρόω</i> ,	<i>impleo</i> ,	<i>πληρώσω</i> .
<i>ἀξιόω</i> ,	<i>aequum censeo</i> .	<i>ἀξιώσω</i> .

* Forte, ita distinguebatur ab aliqua voce non jam in usu: vel forte potius, ad vitandas aspiratas concurrentes, dicebatur *τρέχω*, in præfenti, pro *θρέχω*.

Interdum tamen retinetur brevis ante
-σω. scil.

2. Decem in -εω retinent ε.

αἰδέομαι,	revereor.	νεικέω,	rixor.
ἀκέω,	sano.	ζέω,	polio.
ἄλέω,	molo.	ὀλέω,	perdo.
ἀρκέω,	sufficio.	τελέω,	perficio.
ἔμέω,	vomo.	τρέω,	tremo*.

2. -ωω retinet ο in verbis primitivis; quæ
sunt perpauca. sic;

ἀρόω,	aro,	ἀρόσω.
βόω,	pasco,	βόσω.
ἔδω,	edo,	ἔδόσω†.
ὀμώ,	juro,	ὀμόσω.
ὀνόω,	vituperō,	ὀνόσω‡.

3. -αω post ε retinet α. sic;

ἔάω,	sino,	ἔάσω.
θεάομαι.	specto,	θεάσομαι.
κοπίαω,	laboro,	κοπιάσω.
μειδιάω,	subrideo,	μειδιάσω.
ἰάομαι,	sano,	ἰάσομαι.

* De futuro verborum in εσκα, et -ννμι, &c. agetur in
Defectivis.

† Odyss. χ, 56.

‡ Sed si transit in -αμι habet -άσω. sic;

γνώω, σείο, γνῶμι, γνάσω.

Item -λάω, -ράω, post vocalem. sic ;
 γελάω, rideo, γελάσω.
 ὀράω, video. ὀράσω.

Item ἀκροάομαι, audio, habet ἀκροάσομαι.

Item πετάω*, pando, habet πετάσω.

Item -αω diffyllabum retinet α, si nunquam tranfit in -ημι. sic ;

κλάω, frango, κλάσω.
 σπάω, traho, σπάσω. quia
 non dicimus κλήμι, nec σπήμι.

At φθάω, praevenio, habet φθάσω, etsi dicimus φθήμι.

4. Septem in -εω, habent vel -ησω, vel -εσω ; sed sæpius -εσω. scil.

αἰνέω,	laudo.	πονέω,	laboro.
ἀπέομαι,	medeor.	φορέω,	gero.
καλέω,	voco.	φρονέω,	sapio.
κορέω†,	satio.		

II. Sex in -εω habent -ευσω. scil.

πνέω,	spiro,	πνεύσω.
πλέω,	navigo,	πλεύσω.
χέω,	fundo,	χεύσω.

* Idem cum πετάζω.

† At κορέω, verro, semper κορήσω.

ῥέω, *fluo*, ῥεύσω. sed ῥέω, *dico*, ῥήσω.

δέω, *curro*, δεύσω. sed δέω, *prolo*, δήσω.

νέω, *nato*, νεύσω. sed νέω, *neo*, νήσω,

III. Denique dicimus καίω, *uro*, καύσω.

κλαίω, *fleo*, κλαύσω.

DE PRÆTERITO PERFECTO.

REGULA GENERALIS.

PERFECTUM formatur a Futuro primo :
scilicet, præponit Augmentum, et mutat-ω,
vel -σω in κα ; -ξω in χα ; -ψω in φα. sic ;

ψάλλω, *cano*, ψαλῶ, ἔψαλκα.

τιμάω, *honoro*, τιμήσω, τετίμηκα.

φαίνω, *ostendo*, φανῶ, τέφαγκα.

φιλέω, *amo*, φιλήσω, πεφίληκα.

λέγω, *dico*, λέξω, λέλεχα.

πράσσω, *facio*, πράξω, πέπραχα.

γράφω, *scribo*, γράψω, γέγραφα.

φρίσσω, *horreo*, φρίξω, πέφρικα. } *

φεύγω, *fugio*, φεύξω, πέφευγα. }

* { Non *πρίφρικα*, } ob aspiratam precedentem. vide no-
{ Non *πρίφευγα*, } tam ad p. 122.

REGULÆ SPECIALES.

DE PENULTIMA ANTE -KA.

1. Diffyllaba in λω, νω, ρω, mutant ε in α, ante -κα perfecti. sic;

σέλλω,	<i>mitto,</i>	σελῶ,	ἔσαλκα.
τείνω,	<i>tendo,</i>	τενῶ,	τέτακα.
σπείρω,	<i>femino,</i>	σπερῶ,	ἔσπαρκα.

2. Diffyllaba in εινω, ινω, υνω, abjiciunt ν ante -κα.

τείνω,	<i>tendo,</i>	τενῶ,	τέτακα.
κρίνω,	<i>judico,</i>	κρινῶ,	κέκρικα.
δύνω,	<i>impetu feror,</i>	δυνῶ,	τέθυκα.

Sed ν manet ante κα in κτείνω, πλύνω.

fcil.

κτείνω,	<i>occido,</i>	κτενῶ,	ἔπταγκα.
πλύνω,	<i>lavo,</i>	πλυνῶ,	πέπλυγκα.

3. -μω futuri ponit η ante κα; item, βαλλω, μένω. sic;

νέμω,	<i>tribuo,</i>	νεμῶ,	νενέμηκα.
δέμω,	<i>struo,</i>	δεμῶ,	δεδέμηκα.
κάμνω,	<i>laboro,</i>	καμῶ,	κεκάμηκα.
τέμνω,	<i>scindo,</i>	τεμῶ,	τετέμηκα.

Item,

βάλλω,	<i>jacio,</i>	βαλῶ,	βεβάληκα.
μένω,	<i>maneo,</i>	μενῶ,	μεμένηκα.

Quædam sæpe patiuntur syncopen. ut,
καλέω, υoco, καλήσω, κεκάληκα, κέκληκα. sic;

δεδέμηκα,	δέδμηκα.		τετέμηκα,	τέτμηκα.
κεκάμηκα,	κέκμηκα.		βεβάληκα,	βέβληκα.

DE FUTURO PRIMO PASSIVO.

REGULA GENERALIS.

FUTURUM PRIMUM PASSIVUM formatur
a Perfecto Activo: scil. abjicit Augmen-
tum, et mutat α vel κα, in θήσομαι. sic;

τύπτω,	τύψω,	τέτυφα,	τυφθήσομαι.
γράφω,	γράψω,	γέγραφα,	γραφήσομαι.
λέγω,	λέξω,	λέλεχα,	λεχθήσομαι.
πράσσω,	πράξω,	πέπραχα,	πραχθήσομαι.
φιλέω,	φιλήσω,	πέφιληκα,	φιληθήσομαι.
τιμάω,	τιμήσω,	τετίμηκα,	τιμηθήσομαι.
δηλώω,	δηλώσω,	δεδήλωκα,	δηλωθήσομαι.
σέλλω,	σελώ,	έσταλκα,	σταληθήσομαι.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα,	φανθήσομαι.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα,	κριθήσομαι.
τείνω,	τενῶ,	τέτακα,	ταθήσομαι.
νέμω,	νεμῶ,	νενέμηκα,	νεμηθήσομαι.
ἄρόω,	ἄρόσω,	ἤροκα,	ἄροθήσομαι.
βόω,	βόσω,	βέβοκα,	βοθήσομαι.
ἔδω,	ἔδωσω,	ἤδοκα,	ἔδοθήσομαι*.

* Odys. χ. 56.

REGULÆ SPECIALES.

I.

Multa verba, non liquida, quae habent
-κα perfecti, inferunt σ ante -θήσομαι.

1. In Verbis Puris, ε, vel Anceps, aut
Diphthongus ante -κα, inferit σ ante -θήσο-
μαι.

fic;

ε ante -κα, inferit σ.

αἰδέομαι,	<i>revereor,</i>	ἠδεκα,	αἰδεσθήσομαι.
ἀπέομαι,	<i>medeor,</i>	ἠκεκα,	ἀπεσθήσομαι.
ἀλέω,	<i>molio,</i>	ἠλεκα,	ἀλεσθήσομαι.
ἀρκέω,	<i>sufficio,</i>	ἠρκέκα,	ἀρκεσθήσομαι.
ἐδέω*,	<i>edo,</i>	ἠδεκα,	ἐδεσθήσομαι.
ζέω,	<i>polio,</i>	ἠζεκα,	ζεσθήσομαι.
σβέω,	<i>extinguo,</i>	ἠσβεκα,	σβεσθήσομαι.
στορέω,	<i>sterno,</i>	ἠσόρεκα,	στορεσθήσομαι.
τελέω,	<i>perficio,</i>	τετέλεκα,	τελεσθήσομαι.
τρέω,	<i>tremo,</i>	τέτρεκα,	τρεσθήσομαι.

Excipiuntur quinque, quae habent ε
ante -κα, sed non inferunt σ ante -θήσομαι.

* Idem cum ἰδίω.

fcil.

αἰνέω, <i>laudo.</i>	ἐρέω*, <i>remigo.</i>
αὐχέω, <i>glorior.</i>	ὀλέω, <i>perdo.</i>
ἔμέω, <i>vomo.</i>	

α ante -κα inferit σ.

γελάω, <i>rideo.</i>	κρεμάω, <i>suspendo.</i>
ἔράω, <i>amo.</i>	νάω †, <i>habito.</i>
θλάω, <i>frango.</i>	πετάω , <i>phando.</i>
ιλάω †, <i>propitium red-</i>	σπάω, <i>trabo.</i>
<i>do.</i>	ὑφάω, <i>texo.</i>
κλάω, <i>frango.</i>	χαλάω, <i>relaxo.</i>

Excipias octio, quae habent α ante -κα, sed non inferunt σ ante -θήσομαι.

ἀκροάομαι, <i>audio.</i>	πειράομαι, <i>periculum</i>
δειάομαι, <i>specto.</i>	<i>facio.</i>
ιάομαι, <i>sano.</i>	περάω §, <i>trajicio.</i>
κονίαω, <i>pulvere asper-</i>	φωράω, <i>furem depre-</i>
οράω, <i>video.</i> [go.]	<i>hendo.</i>

* Idem cum ἐρέσσω.

† Idem cum ἰλάσσω.

‡ Idem cum ναίω.

|| Idem cum πετάζω.

§ Unde περάω et πιπεράσσω.

ι ante -κα inferit σ.

κυλίω*, <i>voluto.</i>		Excipitur τίω, <i>honoro.</i>
πρίω †, <i>serrá seco.</i>		τίσω, <i>τέτικα, τιθήσομαι.</i>
χρίω, <i>ungo.</i>		

υ ante -κα inferit σ.

ἀνώϋ ‡, <i>perficio.</i>		μεθύω, <i>ebrius sum.</i>
ἀφύω , <i>haurio.</i>		μύω, <i>claudio.</i>
βλύω §, <i>mano.</i>		ξύω ¶, <i>polio.</i>
βύω, <i>obturo.</i>		πτύω, <i>spuo.</i>
ἐλκύω, <i>traho.</i>		ϋώ, <i>pluo.</i>

Excipe sed undecim, quae habent υ ante -κα, sed non inferunt σ ante -θήσομαι.

ἀρτύω, <i>condio.</i>		κωλύω, <i>veto.</i>
βρύω, <i>scaturio.</i>		λύω, <i>solvo.</i>
δύω, <i>subeo.</i>		μηνύω, <i>indico.</i>
θύω, <i>impetu feror.</i>		ρύω †, <i>traho.</i>
ιδρύω, <i>colloco.</i>		τρύω, <i>terebro.</i>
κωκύω, <i>ejulo.</i>		

αι ante -κα inferit σ.

κναιίω, <i>rodo.</i>		πταιίω, <i>impingo.</i>
παίω, <i>ferio.</i>		ραίω, <i>peffundo.</i>

* Idem cum κυλίω.

† Idem cum πρίω.

‡ Idem cum ἀνώω.

|| Idem cum ἀφύω.

§ Idem cum βλύω.

¶ Idem cum ξύω.

† Idem cum ῥύω.

αυ ante -κα inferit σ.

κλαίω, <i>fleo.</i>		ψαύω, <i>atingo.</i>
θραύω, <i>frango.</i>		

ει ante -κα inferit σ.

κλείω, <i>claudo.</i>		σείω, <i>quatio.</i>
-----------------------	--	----------------------

ευ, ante -κα inferit σ.

γεύω, <i>gustandum prae-</i>		κελεύω, <i>jubeo.</i>
<i>leo.</i>		πλέω, <i>navigo.</i>

Excipe tamen plurima verba a nominibus derivata, quae quidem habent ευ ante -κα, non autem inferunt σ ante -θήσομαι. Excipiuntur etiam primitiva septem.

scil.

δέύω, <i>irrigo.</i>		ρέω, <i>fluo.</i>
νεύω, <i>nuo.</i>		σεύω, <i>agito.</i>
νέω, <i>nato.</i>		χέω, <i>fundo.</i>
πνέω, <i>spiro.</i>		

οι ante -κα inferit σ.

scil. οίω *fero*, οίσω. ὄκα, οισθήσομαι.

ου ante -κα inferit σ.

ἀκούω, <i>audio.</i>		κρούω, <i>pulso.</i>
κόλῳω, <i>amputo.</i>		Excipitur λούω, <i>lava,</i>
		non inferens σ.

2. ω transiens in -μι inferit σ ante -θήσομαι.

γνώμι,	a γνώω,	scio.
ζώννυμι,	a ζώω,	cingo.
ρόννυμι,	a ρόω,	roboro.
χρώννυμι,	a χρώω,	coloro.
χώννυμι,	a χόω,	aggero.

Excipe *σρώννυμι*, a *σρώω*, *sterno*, non inferens σ.

3. Abiecta consonans ante -σω*, inferit σ ante -θήσομαι. fic;

τ abiecta.

άνύτω† *perficio*.

| άρύτω, *haurio*.

δ abiecta.

άλίζω, *congrego*.

| έπηρεάζω, *damno afficio*.

άξιζω, *ordine compono*.

| έρεθίζω, *provoco*.

άσπάζομαι, *amplector*.

| έρείδω, *fulcio*.

βλύζω‡, *mano*.

| έρίζω, *concerto*.

γογγύζω, *murmuro*.

| έτάζω, *verum exploro*.

δαζω, *partior*.

| ήδω, *delecto*.

δυνάζω||, *possum*.

* Vide notam ad p. 126.

‡ Idem cum βλύω.

† Idem cum άνύω.

|| Idem cum δυνίαω.

κλύζω, *inundo.*
 κολάζω, *castigo.*
 κομίζω, *curam gero.*
 κτίζω, *condo.*
 μάζω, *tango.*
 ὀκλάζω, *in genua pro-*
cumbo.
 οὐτάζω*, *vulnero.*
 πετάζω†, *pando.*
 πιέζω, *premo.*
 πρίζω‡, *serra seco.*
 σκορπίζω, *dispergo.*

σπένδω, unde σπέδω,
libo.
 σπείδω, *festino.*
 σοχάζομαι, *collimo.*
 σχάζω ||, *sacrifico.*
 σχίζω, *findo.*
 σώζω§, *seruo.*
 τρίζω, vel τρύζω, *strido.*
 τωθάζω, *irrideo.*
 Φείδω, *parco.*
 Φράζω, *explico.*
 ψεύδω, *fallo.*

Et eadem ratione omnia in -ίζω a nomi-
 bus derivata, inferunt σ. ut ;

λογίζομαι, *ratiocinor.*
 νομίζω, *puto.*
 &c. &c.

οικίζω, *aedifico.*
 τειχίζω, *murum struo.*

* Idem cum οὐτάω.

† Idem cum πετάω.

‡ Idem cum πρίω.

|| Idem cum σχέα.

§ Idem cum σώω, quod habet

σωθήσομαι, per Reg. Gen.

θ abjecta.

πέθω, <i>persuadeo.</i>		πρήθω, <i>incendo.</i>
πλήθω, <i>impleo.</i>		ᾠθω, <i>pello.</i>
κλώθω, <i>neo.</i>		

σσ abjectae.

νάσσω, <i>stiro.</i>		πλάσσω, <i>tingo.</i>
πάσσω, <i>illino.</i>		πτίσσω, <i>pinso.</i>

II.

Sequentia verba quindecim, interdum ante -θήσομαι inferunt σ, interdum non.

ἀρύω*,	ἀρύσω,	<i>haurio.</i>
δράω,	δράσω,	<i>ago.</i>
ζέω,	ζέσω,	<i>efferveo.</i>
εἰλάω,	εἰλάσω,	<i>agito.</i>
καίω,	καύσω,	<i>uro.</i>
κεράω,	κεράσω,	<i>misceo.</i>
κνάω,	κνήσω,	<i>rodo.</i>
κορέω†,		<i>satio.</i>
μνάω,	μνήσω,	{ <i>in memoriam</i>
μηρύω,	μηρύσω,	<i>glomero.</i>

* Idem cum ἀρύτω.

† Scil. κορέσω, κορεσθήσομαι.
κορήσω, κορηθήσομαι.

ὀνόω,	ὀνόσω,	<i>vituperō.</i>
παύω,	παύσω,	<i>cessare facio.</i>
πνέω,	πνεύσω,	<i>spiro.</i>
χναύω,	χναύσω,	<i>carpo.</i>
ψάω,	ψήσω,	<i>rado.</i>

III.

Septem corripunt vocalem longam aut diphthongum ante -θήσομαι. scil.

αἰρέω,	<i>cipio,</i>	αἰρήσω,	ἤρηκα,	αἰρεθήσομαι.
εὔρέω,	<i>invenio,</i>	εὔρήσω,	εὔρηκα,	εὔρεθήσομαι.
ἔχω, vel σχέω,	} <i>habeo,</i>	σχήσω,	ἔσχηκα,	σχεθήσομαι.
πεύθω,		<i>sciscitor,</i>	πεύσω,	πέπευκα,
σεύω,	<i>agito,</i>	σεύσω,	σέσεικα,	συθήσομαι.
τεύχω,	<i>facio,</i>	τεύξω,	τέτευχα,	τυχθήσομαι.
χέω,	<i>fundo,</i>	χεύσω,	κέχεικα,	χυθήσομαι.

At φεύγω, *fugio*, habet vel φευχθήσομαι, vel φυχθήσομαι*.

* NB. Omnia fere Linguae Græcæ VERBA PRIMITIVA, sub quatuor has Regulas speciales cadentia, inter exempla hic sunt adducta.

PERFECTUM PASSIVUM formatur a suo Futuro ; scil. resumit Augmentum et abjicit -θησο ante -μαι. sic ;

φιλέω,	φιληθήσομαι,	πεφίλημαι.
ἐέλω,	εαληθήσομαι,	ἔεαλμαι.
τελέω,	τελεσθήσομαι,	τετέλεσμαι.
σεύω,	συθήσομαι,	σέεσμαι.

Si fit vocalis ante -μαι, tertia pluralis non eget circumlocutione *. sic ;

πεφίλημαι, πεφίληνται.

REGULÆ SPECIALES EUPHONIÆ CAUSA.

I. χ ante μ, tranfit in γ; et φ vel ν, in μ. sic ;

λέγω,	λεχθήσομαι,	λέλεγμαι †.
πράσσω,	πραχθήσομαι,	πέπραγμαi.
τύπτω,	τυφθήσομαι,	τέτυμμαi ‡.
γράφω,	γραφθήσομαι,	γέγραμμαi.
φαίνω,	φανθήσομαι,	πέφαμμαi .
πλύνω,	πλυνθήσομαι,	πέπλυμμαi.

* Neque Modus Subj. aut Opt. sic ;

πεφιλάμαι, πεφίλη, πεφιλήται, &c. πεφιλοίμην, &c. sic ;
μεμενήμαι, μεμενώμαι, Odyss. ζ. 168. et μεμενοίμην, μέμενοιο. Xen.
An. I.

† Non λέλεγμαi. ‡ Non τέτυμμαi. || Non πέφαμμαi.

Sed Atticè ν tranfit ante μ in σ. fic ;

πέφαρμαι,	Atticè,	πέφασμαι.
πέπλύμμαι,	Atticè,	πέπλυσμαι.

2. Aspiratae ante τ vel σ tranfeunt in suas tenues. fic ;

λέλεγμαι,	* λέλεξαι,	λέλεκται.
γέγραμμαι,	† γέγραψαι,	γέγραπται.

Tria mutant ε in α. fcil.

τρέπω,	verto,	τέτραμμαι.
τρέφω,	alo,	τέθραμμαι.
στρέφω,	flecto,	ἔθραμμαι.

DE FUTURO SECUNDO ACTIVO.

FUTURUM SECUNDUM ACTIVUM formatur a Praefenti. fcil. Corripit penultimam, et circumflectit ð. fic ;

ἔφω,	corono,	σεφῶ.
τέκω,	pario,	τεκῶ.
ἄρω,	apto,	ἀρῶ.
τίω,	honoro,	τιῶ.
λύω,	solvo,	λυῶ.
ἀμύνω,	tueor,	ἀμύνῶ.

* Non λέλεχσαι, λέλεχλῆαι ; † Nec γέγραφσαι, γέγραφλῆαι.

146 DE FUTURO SECUNDO ACTIVO.

Penultima longa corripitur tribus modis.

2. Vocales longæ mutantur in α. sic ;

σήπω,	<i>putrefacio,</i>	σαπῶ.
τρῶγω,	<i>edo,</i>	τραγῶ.

2. In diphthongis, α retinetur, ε abjicitur. sic ;

φαίνω,	<i>ostendo,</i>	φανῶ.
καίω,	<i>uro,</i>	καῶ.
παύω,	<i>cessare facio,</i>	παῶ.
λείπω,	<i>linquo,</i>	λιπῶ.
φεύγω,	<i>fugio,</i>	φυγῶ.

Sed liquida dissyllaba mutant ε in α ;
polyssyllaba in ε. sic ;

τείνω,	<i>tendo,</i>	τανῶ.
σπείρω,	<i>semino,</i>	σπαρῶ.
φθείρω,	<i>corrumpo,</i>	φθαρῶ.
ἀγείρω,	<i>congrego,</i>	ἀγερῶ.
ἐγείρω,	<i>excito,</i>	ἐγερῶ.
ὀφείλω,	<i>debeo,</i>	ὀφελῶ.

3. In consonantibus, ejicitur τ, et liquidarum duarum ultima. sic ;

τύπτω,	<i>verbero,</i>	τυπῶ.
βάλλω,	<i>jacio,</i>	βαλῶ.
ψάλλω,	<i>cano,</i>	ψαλῶ.
κάμνω,	<i>laboro,</i>	καμῶ.

Sed si duarum ultima fit nec τ nec liquida, vel si adfint tres, penultima corripitur nequit. sic;

θάλλω,	calefacio,	θαλλῶ.
μαρπτω,	prebendo,	μαρπῶ.

REGULÆ SPECIALES.

1. In diffyllabis, ε post vel ante liquidam tranfit in α. sic;

πλέκω,	plico,	πλακῶ.
σέλλω,	mitto,	σαλλῶ.
δρέκω,	curro,	δρακῶ.
δέκω,	aspicio,	δακῶ.
τέμνω,	scindo,	ταμῶ.
πέρθω*,	vasto,	παρθῶ.

Sed ε post λ manet in tribus.

λέγω,	dico,	λεγῶ.
βλέπω,	video,	βλεπῶ.
φλέγω,	flammo,	φλεγῶ.

* Ex Regulis igitur haud minus quatuor diversis, oritur α in penultimâ Futuri secundi. scilicet.

1. Vocales longæ mutantur in α.
2. In diphthongis retinetur α.
3. Liquida diffyllaba mutant ε in α.
4. In diffyllabis, ε post vel ante liquidam tranfit in α.

2. In paucis, muta Characteristica Præfentis tranfit in aliam fui ordinis. fic ;

1. -γω fumit σμύχω, atque ψύχω.

2. -βω, βλάπτω, κρύπτω, et καλύπτω.

3. -φω, ἄπτω, βάπτω, δάπτω, σκάπτω; cum δρύπτω, ρίπτω, atque ράπτω.

fcilicet ;

1.

σμύχω, *exuro,* σμυγῶ.

ψύχω, *refrigero,* ψυγῶ.

2.

βλάπτω, *laedo,* βλαβῶ.

κρύπτω, *abscondo,* κρυβῶ.

καλύπτω, *velo,* καλυβῶ.

3.

ἄπτω, *necto,* ἀφῶ.

βάπτω, *tingo,* βαφῶ.

δάπτω, *sepelio,* ταφῶ*.

σκάπτω, *fodio,* σκαφῶ.

δρύπτω, *lacero,* δρυφῶ.

ρίπτω, *jacio,* ριφῶ.

ράπτω, *suo,* ραφῶ.

* Non θαφῶ, ob aspiratam fequentem. Vide notam ad p. 122.

3. -σσω, vel -ξω, Praesentis, habens -ξω Futuri primi, facit -γω secundi. sic ;

πράσσω,	facio,	πράξω,	πραγῶ.
κράζω,	clamo,	κράξω,	κραγῶ.

Sed -ζω Praesentis, quum habet -σω Primi, facit -δω Secundi. sic ;

φράζω,	dico,	φραδῶ.
ἕζω,	sedeo,	ἕδῶ.

Sed horum pleraque carent Futuro Secundo.

Carent etiam Futuro Secundo ;

1. Verba in -ωω*.
2. Item -αω, -εω, post vocalem.
3. Item Polyfyllaba pura quae habent υ in penultima.

Sed -αω, -εω, post consonantem, pro Futuro Secundo sumunt ipsum Praesens contractum. sic ;

τιμάω,	honoro,	τιμῶ.
φιλέω,	amo,	φιλῶ†.

* Nisi forte pauca primitiva ; ut ab ὀμῶ, juro, ὀμῆμαι, ὀμῆι, ὀμῆται. *Arist. Nubes*, v. 245. vide *Stephanum* in voce.

† Sæpe tamen *Homerus* non contrahit ; ut,

βία,	eo,	βαῖ,	βίῃα.
μάω,	cupio,	μαῖ,	μίμαι.

REGULA GENERALIS.

Perfectum Medium formatur a Futuro Secundo Activo. scil. Præponit Augmentum, et mutat ω in α . sic ;

τύπτω,	<i>verbero,</i>	τυπῶ,	τέτυπα.
κράζω,	<i>clamo,</i>	κραγῶ,	κέκραγα.
τίω,	<i>honoro,</i>	τιῶ,	τέτια.
λύω,	<i>sulvo,</i>	λυῶ,	λέλυα.
γράφω,	<i>scribo,</i>	γραφῶ,	γέγραφα.
κρύπτω,	<i>abscundo,</i>	κρυβῶ,	κέκρυβα.
βλάπτω,	<i>laedo,</i>	βλαβῶ,	βέβλαβα.
φράζω,	<i>dico,</i>	φραδῶ,	πέφραδα.
πράσσω,	<i>facio,</i>	πραγῶ,	πέπραγα.
ψάλλω,	<i>cano,</i>	ψαλῶ,	ἔψαλα.
δουπέω,	<i>resono,</i>	δουπῶ,	δέδουπα.
φεύγω,	<i>fugio,</i>	φυγῶ,	πέφυγα.
κεύθω,	<i>occulto,</i>	κυθῶ,	κέκυθα.
ὄρω,	<i>excito,</i>	ὄρῶ,	ᾶρα.
βρίθω,	<i>gravis sum,</i>	βριθῶ,	βέβριθα.
κρίζω,	<i>strido,</i>	κριγῶ,	κέκριγα.
ρίγέω,	<i>rigeo,</i>	ρίγῶ,	ἔρριγα.
τρίζω,	<i>strido,</i>	τριγῶ,	τέτριγα.
μυκίαω,	<i>mugio,</i>	μυκῶ,	μέμυκα.

In ejusmodi omnibus *, penultima perfecti pro longa sumitur.

REGULÆ SPECIALES PRO PENULTIMA.

1. ε Futuri transit in ο. sic ;

λέγω,	dico,	λεγῶ,	λέλογα.
βλέπω,	video,	βλεπῶ,	βέβλοπα.
φλέγω,	flammo,	φλεγῶ,	πέφλογα.
ἀγείρω,	congrego,	ἀγερῶ,	ἤγορα.
ὀρέγω,	porrigo,	ὀρεγῶ,	ὄρογα †.

2. ι Futuri, ex ει praesentis, transit in οι. sic ;

λείπω,	linquo,	λιπῶ,	λέλοιπα.
πείθω,	persuadeo,	πιθῶ,	πέποιθα.
ἀλείφω,	ungo,	ἀλιφῶ,	ἤλοιφα.
ἀμείβω,	permuto,	ἀμιβῶ,	ἤμοιβα.
αἰίδω,	cano.	αἰδῶ,	ἤοιδα.

3. α Futuri, ex ε, vel ει, transit in ο. sic ;

πλέκω,	plico,	πλακῶ,	πέπλοκα.
κλέπτω,	furor,	κλαπῶ,	κέκλοπα.
σπείρω,	semino,	σπαρῶ,	ἔσπορα.
σέλλω,	mitto,	σταλῶ,	ἔστολα.
τείνω,	tendo,	τανῶ,	τέτονα.

* Pro omnibus, lege nonnullis.

† Sic et ἔθω, consuesco, ἐθῶ, ἄθα; unde Atticum εἴωθα. scil. cum triplici Augmento.

τέμνω,	<i>scindo,</i>	ταμῶ,	τέτομα.
τείρω,	<i>tero,</i>	ταρῶ,	τέτορα.
νέμω,	<i>tribuo,</i>	ναμῶ,	νένομα.
μείρω,	<i>divido,</i>	μαρῶ,	μέμορα.
δέμω,	<i>sthuo,</i>	δαμῶ,	δέδομα.
πείρω,	<i>transadigo,</i>	παρῶ,	πέπορα.
μένω,	<i>maneo,</i>	μανῶ,	μέμονα.

4. Sed *a Futuri, ex η vel αι, tranfit in η.*
sic ;

σῆπω,	<i>putrefacio,</i>	σαπῶ,	σέσηπα.
φαίνω,	<i>ostendo,</i>	φανῶ,	πέφηνα.
λήθω,	<i>lateo,</i>	λαθῶ,	λέληθα.
χαίνω,	<i>hisco,</i>	χανῶ,	κέχηνα.
πλήσσω,	<i>percutio,</i>	πλαγῶ,	πέπληγα.
δαίω,	<i>uro,</i>	δαῶ,	δέδηα.

Item *θάλλω, κλάζω, habent η.*

θάλλω,	<i>floro,</i>	θαλῶ,	τέθηλα.
κλάζω,	<i>clango,</i>	κλαγῶ,	κέκληγα*.

* Hæ regulæ observantur etiam in verbis nonnullis antiquissimis, quæ postea enuntiabantur aliter in præfenti. ut ;

Πέπονθα, passus sum, ab antiquo *πένω, ratio, lugeo.* [unde *πένης, lucius,* et *πενθῶ, lugeo,*] quod postea tranfit, 1. in *πένω;* unde *παθῶ, ἔπαθον.* 2. in *πέθω;* unde *πέτομαι.*

Βέβηλα, conjeci, ab antiquo *βέλλω,* [unde *βέλος, jaculum*] quod postea tranfit in *βάλλω.*

CONJUGABITUR itaque VERBUM per
Tempora Primaria, hoc modo ;

{ τύπτω, τύψω, τέτυφα, τυφθήσομαι, τέτυμαι.
{ τύπτω, τυπῶ, τέτυπα.

{ σέλλω, σελῶ, ἔσαλκα, σαλθήσομαι, ἔσαλμαι.
{ σέλλω, σαλῶ, ἔσολα.

{ πείθω, πείσω, πέπεικα, πεισθήσομαι, πέπεισμαι.
{ πείθω, πιθῶ, πέποιθα.

DE RELIQUIS TEMPORIBUS.

Reliqua Tempora formantur a Prima-
riis, secundum suas proprias Terminatio-
nes, quas ostendunt Paradigmata. scil.

I.

FUTURUM utrumque MEDIUM venit ab
eodem FUTURO ACTIVO. sic ;

Λέλο[χα], *sortitus sum*, ab antiquo λέ[χω], *sortior*, quod pos-
tea transit in λή[χω].

Ἐρρή[γω] autem venit ab antiquo ῥή[σσα], *rumpro*, [unde ῥή[ξ],
et ῥή[μος], *rīma*,] quod postea transit in ῥή[σσα].

Ῥέ[ζω], *facio*, regulariter habet ῥα[γῶ], ἔρ[ρο]γα; et, per metathe-
sin, ἔο[ρο]γα; undè fit ὀρ[γῆ], *animi perturbatio*; quasi dicas ver-
nacule, *the WORKING of the mind*.

N.B. ἀκ[έ]ω, caret Futuro Secundo; habet tamen Præteri-
tum Medium ἤκοα.

τύπτω, <i>verbero</i> ,	{	τύψω,	τύψομαι.
		τυπῶ,	τυπέμαι.
τρέπω, <i>verto</i> ,	{	τρέψω,	τρέψομαι.
		τραπῶ,	τραπέμαι.

Et Liquida flectunt primum ad instar secundum. sic ;

σπείρω, *semino*, σπερῶ, σπερέμαι, -ῆ, -ῆται.

In Futuro Secundo Medio, tria retinent vocales breves. scil. πίομαι, *bibo* ; φάγομαι, *edo* ; ἔδομαι, *edo* ; et flectuntur πίομαι, πίνῃ, πίεται ; non πίεμαι, πίνῃ, πίεται, &c *.

II.

FUTURUM SECUNDUM PASSIVUM venit a Secundo Activo. sic ;

τυπῶ, τυπήσομαι, τραπῶ, τραπήσομαι.

II.

Per omnes Voces, AORISTUS venit a suo FUTURO. sic ;

In Voce Activa.

1. τύψω,	ἔτυψα.		τρέψω,	ἔτρεψα.
2. τυπῶ,	ἔτυπον.		τραπῶ,	ἔτραπον.

* Sic et alia quædam, ut, apud Anacreontem, Od. iii. βλάπτω, *laedo*, habet in Fut. 2. Medio βλάβεται*, non βλάβεται, et sic a γένομαι, *sum*, reperimus interdum γένεσθαι, ut videtur, pro γενέσθαι, vide Demosth. III. contra Philip. prope initium.

* Non futurum secundum sed 3. sing. præf. Ind. pass. ab antiquo verbo βλάβω. Vide Not. in Coll. Græc. Min. p. 74.

In Voce Media:

1. τύψομαι, ἐτύψαμην.		τρέψομαι, ἐτρέψαμην.
2. τυπέμαι, ἐτυπόμην.		τραπέμαι, ἐτράπομην.

In Voce Passivo.

1. τυφθήσομαι, ἐτύφθην.		τρεφθήσομαι, ἐτρέφθην.
2. τυπήσομαι, ἐτύπην.		τραπήσομαι, ἐτράπην.

Sed LIQUIDORUM AORISTUS PRIMUS reddit Penultimam longam. scil. tranfit ε in suam ει, et Anceps producitur. idem fit in Voce Media. sic;

σέλλω, mitto,	σελῶ,	ἔσειλα,	ἔσειλαμην.
τέρω, tero,	τερῶ,	ἔτειρα,	ἔτείραμην.
νέμω, tribuo,	νεμῶ,	ἔνειμα,	ἔνείμαμην.
τείνω, tendo,	τενῶ,	ἔτεινα,	ἔτείναμην.
δέμω, struo,	δεμῶ,	ἔδειμα,	ἔδείμαμην.
πέρω, transadigo,	περῶ,	ἔπειρα,	ἔπείραμην.
μένω, maneo,	μενῶ,	ἔμεινα,	ἔμείναμην.
ψάλλω, cano,	ψαλῶ,	ἔψαλα,	ἔψάλαμην.
φαίνω, ostendo,	φανῶ,	ἔφανα,	ἔφάναμην.
μιαίνω, polluo,	μιανῶ,	ἔμίανα,	ἔμίαναμην.
κρίνω, judico,	κρινῶ,	ἔκρινα,	ἔκρίναμην.
μολύνω, conspurco,	μολυνῶ,	ἔμόλυνα,	ἔμολύναμην.

Sed Attici insuper mutant α in η. sic ;
 ἔψαλα, Atticè, ἔψηλα, ἐψήλαμην.
 ἔφανα, Atticè, ἔφνια, ἐφήναμην.
 ἐμίανα, Atticè, ἐμίηνα, ἐμήναμην.

IV.

Per omnes Voces, IMPERFECTUM venit a PRÆSENTI; PLUSQUAMPERFECTUM a PERFECTO. sic ;

	PRÆS.	IMPERF.
A.	τύπτω,	ἔτυπτον.
M. et P.	τυπτόμαι,	ἐτυπτόμην.
	PERF.	PLUSQUAMPERF.
A.	τέτυφα,	ἐτέτυφειν.
M.	τέτυπα,	ἐτέτυπειν.
P.	τέτυμαι,	ἐτέτυμην.

Quod autem dicitur Paulo post Futurum videtur nihil aliud esse quam Futurum primum Medium, Ionicè reduplicatum.

DE CONTRACTIONE VERBORUM.

Verba in -άω, -έω, -όω, contrahunt Vocales concurrentes; unde vocantur CIRCUMFLEXA.

Vocales concurrunt in Præsenti, tantum, et imperfecto.

Contractiones autem peraguntur omnes per Regulas Generales, jam traditas in Declinatione Tertia.

DE CONJUGATIONE SECUNDA,
Verborum in -μι.

I.

Omnia verba in -μι formantur a verbis puris in -ω; scil.

1. Vocalis brevis ante ω tranfit in longam ante -μι, et anceps producitur. sic;

a	σβέω,	fit σβήμι,	<i>extinguo.</i>
	γνώω,	γνώμι,	<i>scio.</i>
*	φάω,	φήμι,	<i>dico.</i>
	πίω,	πίμι,	<i>bibo.</i>
	κλύω,	κλύμι,	<i>audio.</i>
	δείκνω,	δείκνυμι,	<i>ostendo.</i>
	ζεύγνω,	ζεύγνυμι,	<i>jungo.</i>
	μίγννω,	μίγννυμι,	<i>misceo.</i>

* κ in αω pro brevi sumitur; ut et ι, υ, in ιω, υω.

2. Verba regularia in -αω, -εω, -οω, reduplicant, præterea, consonantem initialem, cum ι. sic;

a δέω,	fit δι-δημι,	vincio.
δός,	δί-δωμι,	do.
δέω,	τί-θημι *,	pono.

3. Vocæ initialis præponit ι; quæ dicitur IMPROPRIA Reduplicatio. sic;

a σάω†,	fit ἴ-σημι,	nosco.
ἔω,	ἴ-ημι,	eo.
ἔω,	ἴ-ημι,	mitto.

Item στάω, πτάω præponunt ι aspiratum, scil.

a στάω,	fit ἴ-στημι,	sisto.
πτάω,	ἴ-πτημι,	volo.

4. -μι habet solum tria Tempora, sibi propria; PRÆSENS, IMPERFECTUM, et AORISTUM SECUNDUM; in quibus, caret -υμι Subjunctivo et Optativo.

II.

1. Formatur autem AORISTUS SECUNDUS ab Imperfecto, abjecta reduplicatio.

* Non θίθημι, vide notam p. 122.

† Unde verbale usitatissimum σήμα, id quod notum est, sive signum.

2. Et, in Terminatione, Vocales breves Imperfecti transeunt in longas Aoristi. sic;

Imperf. ἴσῃν, ἴσῃς, ἴσῃ, ἴσατον, &c.

Aor. 2. ἔσῃν, ἔσῃς, ἔσῃ, ἔσητον, &c.

Imperf. Imperat. ἴσαθι, ἴσατω.

Aor. 2. Imperat. σήθι, σήτω.

Imperf. Infin. ἴσαναι.

Aor. 2. Infin. σῆναι.

Sic et φῆμι, dico, γνῶμι, scio, βιώμι, vivo.

Sed tria retinent vocales breves, τίθημι, δίδωμι; et ἵημι, mitto. sic;

Aor. 2. * ἦν, ἦς, ἦ, ἔτον, &c. εἶναι.

Et habent in Imperativo, Δές, δός, ἔς †.

Et, in Infinitivo, mutant brevem in suam diphthongum; unde Δεῖναι, δεῖναι, εἶναι †.

* In Aor. 2. Medio Grammatici habent ἦμην, ἦσο, ἦτο, at Xenophon in Hierone. c. vii. § 11. habet ἀφεῖτο, quod erit in Indicativo si locus est fanus. sed forte legendum est ibi ἀφεῖτο ἂν, ὅσπερ ἀπαξ——

† Item alia tria ab -εω. σπῆμι, sequor, φεῖμι, fero, et σχημι, teneo, habent σπῆς, φεῖς, et σχῆς.

‡ Ita breviter in gratiam Tyronum; sed in his Infinitivus antiquus revera fuit Δεμεναι, δεμεναι, εἶμεναι; ex quibus postea, eliso μ, et contrahendo, fiebant Δεῖναι, δεῖναι, εἶναι. quod etiam indicat accentus circumflexus.

-μι caret Futuro Secundo, et Temporibus inde formandis; scil. Præterito * Medio, et Aoristo Secundo Passivo.

IV.

3. -μι habet Futurum primum et Tempora inde formata, a suo Primitivo. sic; τίθημι, a θέω, habetθήσω,θήσομαι, &c. δίδωμι, a δόω, habetδώσω,δώσομαι, &c. ἴσημι, a σάω, habetσήσω,ἔσησα,σῆσομαι,ἔσησαμην, &c.

2. Tria habent -κα pro -σα Aoristi Primi. scil.

τιθήμι,	θήσω,	ἔθηκα,	ἔθηκάμην.
διδώμι,	δώσω,	ἔδωκα,	ἔδωκάμην.
ἴημι,	ἴσω,	ἦκα,	ἦκάμην.

-μι ab -εω habet -ει ante -κα Perfecti. sic; τιθήμι, a θέω, habetθήσω,τέθεικα. ἴημι, ab ἴω, habetἴσω,ἔεικα.

3. -μι ab -αω habet -α ante -κα Perfecti. sic; ἴσημι, a σάω, habetσήσω,ἔστακα †.

* Interdum tamen Primitivum habet Præteritum Medium. sic; σάω, σαῶ, ἔσαα, ἔσαως, ἔσανῦα, ἔσαος. Atticè ἔσως, ἔσωσα, ἔσως. sic et γάω, πασcor, γαῶ, γέγαα, γέγαως, γεγαῦα, γέγαος, Atticè γέγως, γέγασα, γέγως.

† Multo frequentius ἔστηκα.

4. Syllaba longa ante -κα transit in brevem ante -θήσομαι. sic;

δέδωκα, δοθήσομαι, δέδομαι.

εἶκα, ἐθήσομαι.

τέθεικα, τεθήσομαι.

5. -ει ante -κα redit ante -μαι. sic;

εἶκα, ἐθήσομαι†, εἶμαι.

τέθεικα, τεθήσομαι, τέθειμαι,

6. Perfectum Passivum flectit suos Modos omnes per Terminaciones Imperfecti. sic;

τέθειμαι, τεθῶμαι, τεθείμην, τέθεισο, τεθειῖσθαι, τεθείμενος.

7. Primitivum reduplicatum saepe in usu est in Imperfecto Activo. sic;

τιθέω, ἐτίθειον, ἐτίθειες, ἐτίθειε, &c.

contractè ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει, &c.

DE MUTATIONE PRAESENTIS.

Ex Verbis apud Græcos antiquissimis, Plurima subibant olim varias mutationes; ex quibus Præfens oriebatur novum.

* Non θεθήσομαι. vide notam ad pag. 122.

† Et in Aor. I. εἶθην; sic παρέθην, Iliad. ψ. 868. et ἀφείθισαν, apud Xenoph. Hellen. V. c. 4. § 23.

Obsolescente dein paulatim veteri multorum praesenti primitivo, in usum veniebat, ejus vice, novum illud Praesens; novique Praesentis Imperfectum.

Cetera, tamen, plerumque, Tempora manebant; formanda, scilicet a veteri Praesenti primitivo.

Oritur autem novum hujusmodi Praesens, vel a Verbi veteris Praesenti, vel Futuro.

I.

A PRAESENTI.

Quinque potissimum Modis. scil.
Per Epenthesein, Syncopen, Reduplicacionem, Metathesein, aut Aphæresein;

Per harum, scilicet, vel singulas, vel simul plures.

I. PER EPENTHESIN.

I. Inferitur ϵ ante ω . sic;

Ab obsoleto $\delta\acute{o}\kappa\omega$, oritur $\delta\omicron\kappa\acute{\epsilon}\omega$. *videor*; $\acute{\epsilon}\delta\acute{o}\kappa\epsilon\omicron\nu$, contractè $\acute{\epsilon}\delta\acute{o}\kappa\omicron\nu\nu$. a $\delta\acute{o}\kappa\omega$, tamen, manent formata $\delta\acute{o}\xi\omega$, $\delta\acute{\epsilon}\delta\omicron\chi\alpha$, $\delta\omicron\chi\theta\acute{\eta}\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, $\delta\acute{\epsilon}\delta\omicron\sigma\mu\alpha\iota$, &c.

Ab obsoleto $\sigma\acute{\upsilon}\gamma\omega$, oritur $\sigma\acute{\upsilon}\gamma\epsilon\omega$, *odi*; $\acute{\epsilon}\sigma\acute{\upsilon}\gamma\epsilon\omicron\nu$, contractè $\acute{\epsilon}\sigma\acute{\upsilon}\gamma\epsilon\nu$. a $\sigma\acute{\upsilon}\gamma\omega$, tamen, manent formata $\sigma\acute{\upsilon}\xi\omega$, $\acute{\epsilon}\sigma\upsilon\xi\alpha$, &c.

FINIS.

FRAGMENTA

GRAMMATICES GRÆCÆ.

Entered in Stationers Hall.

FRAGMENTA
GRAMMATICES GRÆCÆ:

AD USUM

TIRONUM IN LITERIS GRÆCIS

IN

ACADEMIA EDINENSI.

EDITIO NONA.

EDINBURGI:

TYPIS ACADEMICIS;

VENEUNT APUD BELL & BRADFUTE.

LONDINI: APUD T. CADELL & G. DAVIES, ET
JOANNEM MURRAY.

MDCCCIX.

Levia quidem hæc, et parvi fortè, si per se spectentur, momenti. Sed ex elementis constant, ex principiis oriuntur, omnia: Et ex iudicii consuetudine in rebus minutis adhibitâ, pendet sæpissimè etiam in maximis vera atque accurata Scientia.

SAM. CLARKE. PRÆF. ad ILIAD.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTIVIS Conjugationis Primæ.

I.

DUPLEX FORMA.

APUD Graecos antiquissimos plurima Verba binas videntur cognatas habuisse formas ; quarum altera, in Præsenti, semper in *έω* desinebat * : Sic,

<i>ώθέω</i> et <i>ώθω</i> , <i>trudo</i> .		<i>χαίρω</i> et <i>χαίρέω</i> , <i>gaudeo</i> .
<i>δοκίω</i> et <i>δόκω</i> , <i>videor</i> .		<i>θέλω</i> et <i>θελέω</i> , <i>volo</i> , &c.

i. In ejusmodi paucissimis, non solum in usu manebat duplex illud Præsens, sed cætera quoque, quae haberent, tempora dupliciter, plerumque, conjugata : Sic,

<i>ώθέω</i> ,	} <i>trudo</i> ; f. 1.	<i>ώθήσω</i> ,	} <i>ώθήκα</i> ,
<i>ώθω</i> ,		<i>ώσω</i> ,	

* Nimirum ; utraque sic se habebat forma, ut in Præsenti, ε ante ω, vel per Epenthesis inserto, vel per Syncope sublato, altera ab alterâ facillimè oriretur : Sic, *δόκω*, per Epenthesis, fiebat *δοκίω*. et, vice versâ. *δοκίω*, per Syncope fiebat *δόκω*.

$\left. \begin{array}{l} \gamma\eta\theta\acute{\epsilon}\omega,* \\ \gamma\eta\theta\omega, \end{array} \right\} \text{laetor}; \text{f. 1. } \left\{ \begin{array}{l} \gamma\eta\theta\acute{\eta}\sigma\omega, \\ \gamma\eta\sigma\omega. \end{array} \right. \text{p. } \left\{ \begin{array}{l} \gamma\acute{\epsilon}\gamma\eta\theta\iota\kappa\alpha, \\ \gamma\acute{\epsilon}\gamma\eta\kappa\alpha, \end{array} \right.$
 $\left. \begin{array}{l} \chi\alpha\acute{\iota}\rho\omega, \\ \chi\alpha\iota\rho\acute{\epsilon}\omega. \end{array} \right\} \text{gaudeo}; \text{f. 1. } \left\{ \begin{array}{l} \chi\alpha\rho\acute{\omega}, \\ \chi\alpha\iota\rho\acute{\eta}\sigma\omega\ddagger, \end{array} \right. \text{p. } \left\{ \begin{array}{l} \kappa\acute{\epsilon}\chi\alpha\rho\iota\kappa\alpha, \\ \kappa\epsilon\chi\alpha\acute{\iota}\rho\eta\kappa\alpha, \text{ \&c.} \end{array} \right.$

2. Tandem, autem, in multis, alterum videtur obsolevisse Præfens, ejusque Imperfectum; in usu tamen manentibus cæteris, quae habent, temporibus, ab obsoleto Praefenti, plerumque, formatis: Sic,

$\delta\omicron\kappa\acute{\epsilon}\omega, \text{ videor, (imperf. } \acute{\epsilon}\delta\omicron\kappa\epsilon\omicron\nu, \text{ contractè } \acute{\epsilon}\delta\omicron\kappa\epsilon\nu,) \text{ fumit, ab obsoleto } \delta\omicron\kappa\omega, \text{ f. 1. } \delta\omicron\zeta\omega \ddagger. \text{ p. } \delta\acute{\epsilon}\delta\omicron\chi\alpha, \text{ f. 1. Pafs. } \delta\omicron\chi\theta\acute{\eta}\sigma\omicron\mu\alpha\iota, \text{ p. Pafs. } \delta\acute{\epsilon}\delta\omicron\gamma\mu\alpha\iota, \text{ \&c.}$

$\varsigma\upsilon\gamma\acute{\epsilon}\omega, \text{ odi, (imperf. } \acute{\epsilon}\varsigma\upsilon\gamma\epsilon\omicron\nu, \text{ contractè } \acute{\epsilon}\varsigma\upsilon\gamma\epsilon\nu,) \text{ fumit, ab obsoleto } \varsigma\upsilon\gamma\omega, \text{ f. 1. } \varsigma\upsilon\zeta\omega \S, \text{ aor. 1. } \acute{\epsilon}\varsigma\upsilon\zeta\alpha, \text{ aor. 2. } \acute{\epsilon}\varsigma\upsilon\gamma\omicron\nu.$

* Vide Constant. Lascaris Gram. Ven. apud Aldi F. 1557. p. 98. ubi $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\eta\theta\alpha$ rectè dicitur esse Perf. M. a $\gamma\eta\theta\omega$.

† Vel, eliso ι , $\chi\alpha\rho\acute{\eta}\sigma\omega$, et $\kappa\epsilon\chi\alpha\acute{\rho}\eta\kappa\alpha$, &c.

‡ Raro inveniantur etiam a $\delta\omicron\kappa\acute{\epsilon}\omega$, f. 1. $\delta\omicron\kappa\acute{\eta}\sigma\omega$, p. $\delta\acute{\epsilon}\delta\omicron\kappa\acute{\eta}\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, &c.

§ Invenitur etiam a $\varsigma\upsilon\gamma\acute{\epsilon}\omega$, f. 1. $\varsigma\upsilon\gamma\acute{\eta}\sigma\omega$.

θέλω, *volo*, (imperf. ἔθελον,) fumit, ab obsoleto θέλω, f. I. θελήσω, p. τεθέληκα, &c*.

ὄζω, *oleo*, (imperf. ὄζον,) fumit, ab obsoleto ὀζέω, f. I. ὀζήσω vel ὀζέσω, p. ὄζησα †, &c.

μέλλω, *futurus sum*, (imperf. ἔμελλον,) fumit, ab obsoleto μελλέω, f. I. μελλήσω, aor. I. ἐμέλλησα, &c.

ὀφείλω, *debeo*, (imperf. ὀφείλον,) fumit, ab obsoleto ὀφείλω, f. I. ὀφειλήσω, p. ὀφειληκα, &c. †

* Invenitur etiam ἐθέλω, imperf. ἤθελον.

† Invenitur etiam regulariter ὀζω. f. 2. ὀζά, et p. Med. ὀζα, Atticè ὀζαθα.

‡ Inveniuntur etiam, per Syncopen, ὀφλω, ὀφλήσω, ὀφληκα. Porro; observant tirones particulam εἶθε vel αἶθε, *utinam*, sæpè construi cum ὀφείλω, præsertim in aor. 2. ὀφείλον, ὀφειλες, ὀφειλε, vel Ionicè, amisso augmento, ὀφείλον, &c. vel Poeticè, geminato λ, ὀφέλλον, &c. hoc modo, εἶθ' ὀφείλον Anglicè, *I wish that I had*—εἶθ' ὀφειλες, *I wish that thou hadst*—εἶθ' ὀφειλε, *I wish that he, she, or it had*.—Sic apud EURIP. in ipso MEDEAE exordio, Εἶθ' ὀφελ' Ἀργούης μὴ διαπταῖσθαι σκάφος—*I wish that the ship ARGO had not sailed through*—&c. Vide doctissimum HOOGEVEEN in *Doctrina Particularum I.* GR. p. 381.

Similiter in Deponentibus.

ἀχθομαι, *doleo*, (imperf. ἠχθόμεν,) fumit, ab obsoleto ἀχθέομαι, f. I. Med. ἀχθήσομαι. p. Pass. ἠχθημαι, &c.

βέλομαι, *volo*, (imperf. ἐβελόμεν,) fumit, ab obsoleto βελέομαι, f. I. Med. βελήσομαι, p. Pass. βεβέλημαι, &c.

μάχομαι, *figno*, (imperf. ἐμαχόμεν,) fumit, ab obsoleto μαχέομαι, f. I. μαχήσομαι vel μαχέσομαι, p. Pass. μεμάχημαι, &c.

ἔρομαι *interrogo*, (imperf. ἠρόμεν, et εἶρομεν,) fumit, ab obsoleto ἐρέομαι, f. I. Med. ἐρήσομαι, &c.

οἶχομαι, *abeo*, (imperf. ᾠχόμεν,) fumit, ab obsoleto οἰχέομαι, f. I. Med. οἰχήσομαι, p. Pass. ᾠχημαι, &c.

μελόμαι*, *curo*, (imperf. ἐμελόμεν,) fumit,

εὐμελῶμαι

εὐμελῶμαι

* Sed multò frequentius invenitur compositum ἐπιμελέομαι, ἐπιμελήσομαι, ἐπιμελέημαι. Attamen in usu est etiam ἐπιμέλουαι. Vide *Xenoph. Apomn. II. iv. 7.*

α μελέομαι, f. ι. Med. μελήσομαι, p.
Pass. μεμέλημαι, &c.

δέομαι, *indigeo*, (imperf. ἰδεόμην,) sumit,
ab obsoleto δέεομαι, f. ι. Med. δεήσο-
μαι, p. Pass. δεδέημαι, &c.

οἶομαι, et οἶμαι, *puto*, (imperf. ᾠόμην, et ᾠ-
μην) sumit, ab οἶεομαι, f. ι. Med. οἶή-
σομαι, p. Pass. ᾠήμαι, &c.

ADDENDUM.

Simili analogiâ conjugantur etiam fe-
quentia, a primitivis obsoletis remo-
tius derivata : Scil.

ἔψω*, *coquo*, (imperf. ἤψον,) sumit, ab ob-
soleto ἐψέω, f. ι. ἐψήσω, p. ἤψηκα, &c.

ὀδάξω †, *mordeo*, (imperf. ᾠδαξον,) sumit, ab
obsoleto ὀδαξέω, f. ι. ὀδαξήσω, &c.

* Forfitan antiquitùs ἔπτω, f. ἔψω, unde in præf. ἔψω et
ἐψέω.

† Forfitan antiquitùs ὀδάζω, f. ὀδάξω, unde in præf. ὀδάξω
et ὀδαξέω.

ἀλέξω*, *opitulor*, (imperf. ἤλεξον,) fumit,
ab ἀλεξέω, f. ἰ. ἀλεξήσω, &c.

αύξω †, *augeo*, (imperf. ἤυξον,) fumit, ab
αύξέω, f. ἰ. ἀύξήσω, p. ἤυξηκα, &c.

II.

NOVUM PRÆSENS IN ΣΚΩ.

APUD Graecos etiam, in Verbis quibusdam puris, obsolescente proprio Praesenti, proprioque Imperfecto, in horum locum suffecta erant novum Praesens in σκω, novumque ipsius Imperfectum; mantibus tamen caeteris temporibus ab

* Fortasse ab ἀλέγω, *curro*, f. ἀλέξω, unde in praef. ἀλέξω et ἀλεξέω.

† Fortasse ab obsoleto αὔγω, f. αύξω, unde in praef. αύξω et αύξέω. In usu est etiam in praef. αύξω.

obsoleto Praesenti, plerumque, formatis*:

Sic,

ἡβίασκω, *pubesco*, f. ἡβήσω, p. ἡβηκα, ab
ἡβίαω †.

γηρέασκω, *senesco*, f. ἡ γηρέασω, p. γεγήρακα,
et γεγήρηκα, a γηρέαω †.

ιλίασκω, *propitium reddo*, f. ἡ ἰλίασω, p. ἴλα-
κα, ab ἰλίαω ‡.

ἀρέεσκω, *placeo*, f. ἡ ἀρέσω, p. ἡρέκα, ab ob-
soleto ἀρέω.

ἀλδήσκω, *augeo*, f. ἡ ἀλδήσω, p. ἡλδηκα, ab
obsoleto ἀλδέω.

* Nimirum; oriebatur illud Praes. in σκω a fut. ἡ. verbi primitivi per Epenthesein, inserto κ ante ω, sic βόω, βόσω, βόσκω. Sed in nonnullis analogia paulum videtur immutata, scil. per Antithesein: namque η interdum transit in α, ut ἡβίαω, ἡβήσω, ἡβίασκω atque η vel ω in ι, ut εὔρέω, εὔρήσω, εὔρίσκω ἀλόω, ἀλώσω, ἀλίσκω quaedam porro adhibent etiam reduplicationem; sic, δρέω, δρέσω, διδρέασκω, &c.

† In usu est etiam ἡβίαω, et γηρέαω. Vide Defectiva in μι.

‡ Sed saepius in usu est ἰλίαςκομαι, *propitium mihi reddo*, f. ἡ. Med. ἰλίσσομαι, p. pass. ἴλασμαι, &c.

εύρίσκω, *invenio*, f. 1. εύρήσω, p. εύρηκα, ab
obsoleto εύρέω*.

βόσκω, *pasco*, f. 1. βόσω et βώσω, p. βέβοκα
et βέβωκα, ab obsoleto βόω †.

βιόσκω ‡, *vivio*, f. 1. βιώσω, p. 1. βέβιωκα, a
βίωω.

βρώσκω, *edo*, f. 1. βρώσω, p. βέβρωκα, ab ob-
soleto βρώω ||.

βλώσκω, *advenio*, f. 1. βλώσω, p. βέβλωκα,
ab obsoleto βλόω.

ἀμβλώσκω, *abortum facio*, f. 1. ἀμβλώσω,
&c. ab ἀμβλόω §.

γινώσκω, vel γιγνώσκω, *cognosco*, f. 1. γνώσω,
p. ἔγνωκα, ab obsoleto γνώω ¶.

τιτρώσκω, *vulnero*, f. 1. τρώσω, p. τέτρωκα,
ab obsoleto τρώω**.

* In aor. 2. εύρον.—Et habet hoc verbum vocalem brevem
in f. 1. pass. εύρεθήσομαι, unde in aor. 1. pass. εύρέθην.

† Legitur interdum etiam f. 1. βοσκήσω, p. βεδόσκηκα, &c.

‡ Interdum invenitur etiam βίωω, in imperf. εἰπίωον, contractè
εἰπίεν. Vide Defectiva in μι.

|| Vide Defectiva in μι.

§ In usu est etiam ἀμβλώω, et ἀμβλώσσω, et ἀμβλώσκω.

¶ In f. 1. pass. γνωσθήσομαι. Vide Defectiva in μι.

** In f. 1. pass. τραθήσομαι.

ἀλίσκω, *cario*, f. ἰ. ἀλώσω, p. ἤλωκα, Attice
ἔαλωκα, ab obsoleto ἀλώω*.

διδράσκω, *fugio*, f. ἰ. δράσω, p. δέδρακα, ab
obsoleto δράω †.

πιπράσκω, *vendo*, f. ἰ. πράσω, p. πέπρακα, ab
obsoleto πράω.

μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, f. ἰ. μνήσω,
p. μέμνηκα, a μνάω ‡.

μεθύσκω, *ebrium reddo*, f. ἰ. μεθύσω, aor. ἰ.
ἐμέθυσα, a μεθύω §.

ADDENDUM

* Et ita compositum ἀναλίσκω, cujus primitivum Præf. etiam in usu est: Sic, Λόγος ἀναλοῖς, (contractè pro ἀνάλοσις,) *Verba confumis*. Eur. Med. 326. Vide Defectiva in μι.

† Sed δράω, in usu, significat *facio*. Vide Defectiva in μι.

‡ In usu est etiam μνάω, *in memoriam revoco*, unde in voce med. μνάομαι, *in memoriam mihi ipsi revoco*, id est *recordor*. μνάομαι etiam significat *ambio, procus sum*.

§ In usu est etiam μεθύω.

☞ Atqui sequentia in σκω, quæ rariùs occurrunt, vetus Præfens et Imperfectum supplantando minus apta fuisse videntur: Scilicet, *σερίσκω*, idem quod *σερέω, πρίσκο*. *μολίσκω*, idem

ADDENDUM.

Tria in σκω habent ξω in fut. I. scil.

διδάσκω, *doceo*, f. I. διδάξω, &c.*

θνήσκω, *morior*, f. I. θνήξω, &c.†

ἀλύσκω, *vito*, f. I. ἀλύξω, &c.

III.

NOVUM PRÆSENS IN ANΩ VEL AINΩ.

PORRO; apud Graecos in multis ver-
bis, tam puris, quam non puris, obso-
lescente proprio Praesenti, proprioque Im-
perfecto, in horum locum suffecta erant

quod μολέω, *venio*. οἰδίσκω, idem quod οἰδέω, *timeo*. τελίσκω,
idem quod τελέω, *perficio*. κύτσκω, idem quod κύέω, *in utero*
gesto. Et nonnulla alia in ἴσκω.

* Perf. διδάχα, &c. invenitur etiam in fut. διδασκίω,
α διδασκέω, &c.

† Vide θνήσκω, inter VARIA SYNONYMA.

novum Praefens in άνω*, vel in αίνω, novumque ipsius imperfectum.

1. Ex puris, quaedam habent novum istud Praefens in άνω, pauca in αίνω. Sic, φθάνω, *praevenio*, f. 1. φθάσω, p. ἔφθακα, ab obsoleto φθάω †.

άμαρτάνω, *a scopo aberro*, f. 1. άμαρτήσω, p. ήμάρτηκα, ab obsoleto άμαρτέω.

αύξάνω, *augeo*, f. 1. αύξήσω, p. ήυξηκα, ab obsoleto αύξέω †.

* Scilicet; oriebatur novum istud Præs. a verbi primitivi futuro secundo, (utrum hoc in usu esset necne,) mutando ω in άνω, vel αίνω. Sic άμαρτέω, άμαρτῶ, άμαρτάνω· όλισθίω, όλισθῶ, όλισθίνω. Sed insuper in quibusdam, per Epenthesein, inferitur v proximè post vocalem in antepenultimâ, idque euphoniae gratiâ; sic, άδῆω, άδῶ, άδάνω, άνδάνω· μαθῆω, μαθῶ, μαθάνω, μαθηθάνω· λήθω, λαθῶ, λαθάνω, λανθάνω. Atque etiam λείπω, λιπῶ, λιπάνω, λινπάνω, quod est λιμπάνω· λήθω, λαθῶ, λαθάνω, λανθάνω, quod est λαμπάνω· έρεύγω, έρυγῶ, έρυγάνω, έρυγγάνω, quod est έρυγγάνω· λήχω, λαχῶ, λαχάνω, λανχάνω, quod est λαγγάνω. Nimirum; (id quod et tirones jam benè norunt, vel saltem nosse debent) ea est perpetua atque pulcherrima L. GR. analogia, ut v ante π, β, φ, transeat in μ· et ante κ, γ, χ, in γ.

† In usu est aor. 2. ἔφθην, ob obsoleto φθῆμι. Vide Defectiva in μι.

‡ Vide αύξω, p. 10.

βλάστανω, *germino*, f. I. βλαστήσω, p. βε-
βλάσηκα, ab obsoleto βλασέω.

δαρθάνω, *dormio*, f. I. δαρθήσω, p. δεδάρθηκα,
ab obsoleto δαρθέω.

ιζάνω, *sedere facio*, f. I. ιζήσω, aor. I. ιζήσα,
ab obsoleto ιζέω.

κιχάνω, *assequor*, f. I. κιχήσω, p. κειίχηκα,
ab obsoleto κιχέω.

ἀνδάνω, *placeo*, f. I. ἀδήσω, p. ἡδήκα, ab ob-
soleto ἀδέω*.

μανθάνω, *disco*, f. I. μαθήσω, μεμάθηκα, ab
obsoleto μαθέω.

χανδάνω, *capio*, f. I. χαδήσω, p. κεχάδηκα,
ab obsoleto χαδέω.

αἰσθάνομαι, *sentio*, f. I. αἰσθήσομαι, p. Pass.
ἤσθημαι, ab obsoleto αἰσθέομαι.

ἐχθάνομαι †, *odio sum*, f. I. ἐχθήσομαι, p.
ἤχθημαι, ab obsoleto ἐχθέομαι.

* Invenitur etiam aor. I. ἤσα, ab ἀδα.

† Multò frequentius invenitur compositum ἀπεχθάνομαι, et
ἀπέχθομαι, f. I. ἀπεχθήσομαι, &c.

ἐριδαίνω*, *contendo*, f. ι. ἐριδήσω, p. ἠρίδηκα,
ab obsoleto ἐριδέω.

ἐρύθαινω †, *rubefacio*, f. ι. ἐρυθήσω, p. ἠρύθηκα,
ab obsoleto ἐρύθειω.

ὄσφραίνομαι ‡, *odoror*, f. ι. ὄσφρησομαι, p.
Pass. ὄσφρημαι, ab obsoleto ὄσφρέω.

His adde unum in αύνω. Scil.

ἐλαύνω, *agito*, f. ι. ἐλάσω, p. ἤλακα, ab
ἐλάω ||.

2. In non puris novum istud Praefens
semper est in άνω. Sic,

λαμβάνω, *capio*, f. ι. λήψω, p. λέληφα, At-
ticè εἴληφα, ab obsoleto λήβω.

λανθάνω, *lateo*, f. ι. λήσω, p. λέληκα, ab ob-
soleto λήθω.

* Sed et regulariter conjugatur; scil. ἐριδαίνω, f. ι. ἐριδανῶ,
p. ἠρίδαγκα, &c. quo modo etiam conjugantur pleraque in
αίνω.

† Conjugatur etiam regulariter. scil. ἐρυθαίνω, f. ἐρυθανῶ,
aor. ι. ἠρύθανα, Atticè ἠρύθηνα, &c.

‡ In usu est etiam f. ι. Med. ὄσφρανέμαι.

|| In usu est etiam ipsum ἐλάω.

λαγχάνω, *sortior*, f. λήξω, p. λέληχα, Atticè εἴληχα, ab obsoleto λήχω*.

τυγχάνω, *sum, conseqmor*, f. ι. M. τεύξομαι, p. Pass. τετύγμαι, a τεύχω †.

δάκνω, (per Syncopen,) pro δακάνω, *mordeo*, f. ι. δήξω, p. δέδηχα, ab obsoleto δήκω.

πυθάνομαι, *percontor*, f. ι. M. πεύσομαι, p. Pass. πέπυσμαι, ab obsoleto πεύθω.

3. Nonnulla sunt quibus in usu est, praesertim apud Poëtas, utrumque Praesens, tum proprium, tum novum istud in άνω nec non utrumque Imperfectum; Scil.

δάμαω et δάμνω ‡, (per Sync. pro δαμάνω,) *domo*.

τέμνω et τάρνω, (per Sync. pro ταμάνω,) *scindo*.

* Ab obsoleto λέγω venit Perf. M. λέλογχα.

† τεύχω, *fabrico*, in usu est, regulariter conjugatum. τυχάνω habet in aor. 2. ἔτυχον, et a τυχέω perf. τιτύχηκα.

‡ In usu est apud Poëtas δαμνάω, f. ι. δαμνήσω, &c.

ὄφλω, (per Sync. pro ὀφείλω,) et ὀφλάνω *,
debeo.

ἴκω, et ἰκάνω †, <i>venio.</i>		ἐρεύγω, et ἐρυσγάνω, <i>ructo.</i>
δίγω, et διγάνω, <i>tango.</i>		λείπω, et λιμπάνω, <i>linquo.</i>

Item pauca quibus novum Praefens est
in άνω. Scil.

οἰδέω, et οἰδαίνω, et interdum οἰδάνω, *tumeo.*

ὀρμάω, et ὀρμαίνω, <i>ruo.</i>		ὀλισθέω, ὀλισθαίνω, <i>labor.</i>
--------------------------------	--	-----------------------------------

ADDENDA.

His adde

1.

τίω, et τίνω, <i>honoro, solvo.</i>		δύω, et δύνω †, <i>subeo.</i>
φθίω, et φθίνω, <i>corrumpo.</i>		ιδρύω, et ιδρύνω, <i>colloco.</i>

Item,

2.

ἀλέω, et ἀλειώνω, <i>vito.</i>		φάω, et φαίνω, <i>luceo.</i>
--------------------------------	--	------------------------------

ἐρόμαι, et ἐρεείνω, *interrogo.*

* Invenitur etiam ὀφλίσκω, et ὀφλισκάνω.

† Sed usurpantur multo frequentius ἰκνέομαι, et ἀφικνέομαι, *venio*, f. 'Ι. -ιζόμεαι, p. pass. -ιγμαι.

‡ Vide ἔδον, &c. inter Defectiva in μι.

IV.

VARIA SYNONYMA.

MULTA Verba vulgo conflantur a Grammaticis ex variis Synonymis, quae sunt vel quodammodo inter se similia, vel omnino inter se diversa.

I. Quaedam conflantur ex Synonymis, quodammodo inter se similibus : Sic, *βαίνω**, eo, (in imperf. ἔβαινον,) habet, a *βάω*, f. I. M. *βήσομαι*, p. A. *βέληκα*.

[N.B. Grammatici, et haud raro Philosophi, operam miserè perdunt nimium laborantes in unum redigere, simplicitatis causa, uti fertur, omnia quaecunque, quanquam inter sese maximè sint diversa. Lingua Græca, reputanti opera vetustissimorum Scriptorum, valde copiosa videbitur, minime autem regulis Philosophorum esse constituta. Nam primitus, multa verba in usu erant, quæ aut omnino obsolescebant vel quorum pauca tantum tempora, ceteris neglectis, supersunt. Melius igitur fuisset hæc, quanquam aliis similia, per se enumerari, quam cum synonymis conjugari, quia ratio et ordo id postulant et mutationes quas lingua subiit hoc modo oculis subjiciuntur. G. D.]

* *βαίνω* formatur a *βάω*, quasi esset in f. 2. βῶ. [Vide notam * in p. 15.] Sed revera futurum 2. est *βαῶ*, undè in p. M. *βέωα*, cujus participium est *βέωνς*, *βέωνια*, *βέωας*, contractè *βέωνς*, *βέωσα*, *βέωνς*. Gen. *βέωντος*, *βέωντης*, *βέωντος*. Sed et invenitur interdum ipsum *βάω*, ire facio; in aor. I. *ἔβησα*, in f. I. M. *βήσομαι*, ire faciam meipsum, i. e. *ibo*; unde

et ab obsoleto βῆμι, aor. 2. ἔβην, in
sub. βῶ, in opt. βαίνην, in imp. βῆθι,
in inf. βῆναι, in part. βάς.

γίγνομαι*, γίνομαι, vel γένομαι, *sum, fio,*
nascor, (in imperf. ἐγιγνόμην, ἐγινόμην,

βήσομαι recte dicitur a Grammaticis esse pro futuro 1. verbi
βαίνω, eo. Cæterum quod ad βέβηκα attinet, quod, secundum
eosdem Grammaticos, fungitur officio Perfecti Act. in eodem
βαίνω, ideoque significat *ivi*; id revera est Perfectum regulare
a βάω, *ire facio*. Neque tamen negatur βέβηκα, sæpe (forsitan
plerumque) id significare quod est Latinè *ivi*: Sed tum sub-
intelligitur pronomen reciprocum, perinde ac si esset βέβηκα
ἐμαυτὸν, *meipsum ivisse feci*, (si sic Latinè loqui liceret,) i. e.
ivi, Angl. *I am gone*. [Vide Il. α, 37. annotante Sam. Clarke.]
Neque insolita est apud Græcos scriptores ista, post verbum
transitivum, pronominis reciproci suppressio, adeo ut Vox
Activa vicem Vocis Mediæ interdum supplere videatur, quum
tamen nihil aliud est quam hujus pronominis Ellipsis; quæ
quidem multis aliis usu venit, tum præcipuè verbo ἔχω, *habeo*:
Sic, εἰ ἔχειν, *benè se habere*: κακῶς ἔχειν, *malè se habere*; sub-
auditur nempè *εαυτὸν*. Cæterum pro βαίνω interdum invenitur
apud Homerum βάσκω.

* Videtur ipsum γίγνομαι derivatum a γένω, hoc modo;
γένω, per Reduplicationem γιγένω, quod est, per Syncopen,
γίγω, unde γίγνομαι. Eodem modo μένω, idem quod μένω,
maneo; scil. μένω, μιμένω, μίμνω. Sic, πίπτω, *cado*, a πέτω,
scil. πέτω, πιπέτω, πίπτω, per transitionem nempè facilem,
auribusque gratissimam. Sic ferè etiam τίτω, *pario*, a τέτω,
scil. τέτω, τιτέτω, per Metath. τίτέτω, τίττω. Ea scilicet est
ubertas, et mira felicitas hujus omnium, quas novimus, lingua-
rum longè nobilissimæ. Cæterum ab obsoleto γάω, (in f. 2.

vel ἐγεινόμην,) habet, ab obsoleto γενέω, f. 1. M. γενήσομαι, p. Pass. γεγένημαι, f. 1. P. γενηθήσομαι, aor. 1. P. ἐγενήθην. et habet etiam, ab obsoleto γενέω, vel γένω, f. 2. M. γενοῦμαι, aor. 2. M. ἐγενόμην, et p. M. γέγονα. item, a γένω, vel γείνω, aor. 1. M. ἐγεινάμην.

δαίω, *divido, epulum præbeo*, (in imperf. ἔδαιον, in f. 1. δαίω, in aor. 1. ἔδαισα, in f. 1. M. δαίσομαι, in aor. 1. M. ἔδαισάμην,) habet, ab obsoleto δαζω*, f. 1. δάσω, p. δέδακα, f. 1. P. δασθήσομαι, p. P. δέδασμαι, et a δαίζω, f. 1. δαίτω, vel δαίζω, p. part. P. δεδαίγμενος, &c.

γαῶ, in perf. M. γέγαα.) in usu est part. p. M. γεγαῶς, γεγαῶντα, γέγαας, per Sync. γεγῶς, γεγῶσσι, γεγῶς. [Vide notam præcedentem.] Sic a μάω, *cupio*, Perf. M. μέμαα. Vide Conf. Lascaris Gram. p. 104.

* In usu tamen est præf. M. δάζομαι.

† In usu sunt etiam δαίνωμι, *epulum do*, et δαίνωμι, *epulor*.

δέιδω, *timeo*, (in f. I. δέισω, in p. δέδεικα,) habet, quasi a δείκω, p. M. δέδοικα, et ab obsoleto δείω, p. M. δέδικα, &c*.

ἔθω, *consuesco*, (in p. M. ἔθηα, pro quo in usu est Atticè ἔωθα,) habet, regulariter ab ἐθίζω, f. I. ἐθίσω, p. ἐθήικα, &c.

εἶδέω, *scio*, (in f. I. εἶδήσω, in p. εἶδηκα,) habet, quasi ab εἶδω, in f. I. M. εἶσομαι, in p. M. οἶδα, &c. †

N. B. Δάω, interdum significat *uro*. in qua significatione pauca tantum occurrunt tempora, nulla forsan nisi præf. et imperf. Aët. Pass. et Med. atque perf. et plusq. Med. scil. δεδήα, et ἔδεδηειν. [Vide Iliad. β, 93. et ν, 736.] Verum dubitare licet an δάω, unquam usurpatum fuerit ab aliquo probato Scriptore Græco pro eo quod Latinè sonat *disco*. Namque tempora quæ huc retulerunt Grammatici ac Lexicographi ea omnia (ni fallor) ritè deduci queunt a δάω, quod quidem, siquid aliud, regulariter conjugatur; scil. δάω, δάσω, δεδάκηκα, δαηθήσομαι, δεδάημαι. δάω, δαῶ, δίδαα. ex quibus temporibus primariis cætera omnia facillimè oriuntur, uti benè norunt tirones.

* Invenitur etiam δέδιθι in Imperativo, quasi a δέδιμι.

† Et habet ab εἶδημι, in Præf. Subj. εἶδῶ, Opt. εἶδείην, Inf. εἶδέναι; in perf. M. οἶδα, οἶδας, Æolicè οἶδαθα, per Sync. οἶσθα, quod sæpissimè occurrit. Sed εἶδω, νινθεο, habet in aor. 2. εἶδον, interdum ἴδον, et in Subj. ἴδω. in præf. Ind. M. εἶδέμαι, *videor*, *assimilo me*, in aor. 1. M. εἶσαμήν.

ἔχω, *habeo*, in f. 1. ἔζω* *fed* ab obsoleto σχέω, *habet etiam* f. 1. σχήσω, p. ἔσχηκα, f. 1. Pass. σχεθήσομαι, p. pass. ἔσχημαι, &c.

Θνήσκω †, *morior*, in f. 1. Θνήξω, in p. τέθνηκα *fed* ab obsoleto θανέω, *habet* f. 2. Act. θανῶ, aor. 2. ἔθανον, f. 2. m. θανέμαι.

ἰκνέομαι ‡, *venio*, (in imperf. ἰκνέομην,) ab ἴκω, *habet* f. 1. M. ἴξομαι, p. Pass. ἴγμαι, aor. 2. M. ἰκόμην.

κλύω, *audio*, (f. 1. κλύσω, p. κέκλυκα,) *habet*

* Τὸ μὲν ἔχω, ψιλᾶται, τὸ δ' ἔζω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τῆ ἔζω, ἐπιβλήματος ψιλωμένω. Const. Lascaris Gram. 101. Ab ἔχω, est etiam aor. 2. εἶχον, aor. 2. M. εἰχόμεν· et a σχέω, aor. 2. ἔσχον, aor. 2. M. ἐσχόμεν· et ab ἰσχω, imperf. ἴσχω, imperfect. M. et P. ἰσχόμεν, &c. Occurrit σχέω in Imperat. a σχήμι. [Vide Moor Element. L. Gr. p. 59, in notâ.] σχέω est Poëticum.

† [Vide Θνήσκω, in p. 14.] A τέθνημι, in 2. conjug. invenitur Præf. Imperativi τέθνηθι, in Opt. τεθναίην et τεθνεῖην; in Inf. τεθνάκει, et in Part. τεθνάς. Cæterum ab obsoleto θνάω, venit Perf. Med. τεθνάα, unde in Part. τεθναῶς. Poëticè τεθνηῶς, in Gen. τεθνηότος· vel τεθνεῶς, τεθνεῶτος. vel τεθνεῖῶς, τεθνεῖῶτος· transit nempe η in suam brevem ε· atque ε in suam Diphthongum ει.

‡ Vide ἴκω, et ἰκάνω, in pag. 19.

α κλῦμι, in Imperat. κλῦθι, pluraliter κλῦτε*.

πάσχω, *patior*, habet, ab obsoleto πῆθω, f. 2. A. παθῶ, aor. 2. ἔπαθον et ab obsoleto πείθω, f. 1. M. πείσομαι atque ab obsoleto πένθω, p. M. πέπονθα †.

πέτομαι, *volo*, in imperf. ἐπετόμην et πέταμαι, ἐπετάμην atque πετάομαι, ἐπετάομην item a πτήμι, vel ἴπτημι, est aor. 2. ἔπτην, Praef. M. ἴπταμαι, aor. 2. M. ἐπτάμην ‡.

πίνω, *bibo*, ab obsoleto πώω, habet f. 1. πώσω, p. πέπωκα, f. 1. Pass. πωθήσομαι, p. Pass. πέπωμαι, vel πέπομαι et a πίων, aor. 2. Act. ἔπιον, f. 2. M. πίομαι, πίων, πιέται, pro πιεμαι, πιῶ, πιεῖται ||.

* Poëticè κέλυθι, et κέλυτε.

† Ab obsoleto παθῶ, habet etiam p. Act. πεπάθηκα. Vide Moor Element. L. Gr. pag. 152. in nota.

‡ Videtur πετάομαι, esse Vox Med. a πετάω, *pando*; [Vide Anomala, &c. in μι.] quasi dicas *pando meipsum*. πετάω, per Syncopen, fit πιάω, unde πῆμι et ἴπτημι a πτάω in usu est etiam f. 1. πτήσω, p. πέπτηκα, &c.

|| [Vide Moor Element. L. Gr. p. 154.] A πῆμι, et πῶμι venit Praef. Imperat. πῆθι, et πῶθι.

πίπτω*, *cado*, habet a πτόω, f. 1. πτώσω, p.

πέπτωκα· et a πέτω, f. 1. πέσω, &c

ρέζω, *facio*, f. 1. ρέζω, (per Metath. ἔρζω,)

p. ἔρρέχα, f. 2. ραγῶ, p. M. ἔρρογα,

per Metath. ἔοργα·) dicitur etiam in

Praef. ἔρδω, in imperf. ἤρδον.

σκλάω, et σκλέω, *siccō*, in p. ἔσκληκα· et

σκέλλω, in f. 1. σκέλω· item σκλήμι, in

aor. 2. ἔσκλην †.

τίκτω ‡, *fratio*, habet, ab obsoleto τέκω, f.

1. τέζω, f. 1. M. τέζομαι, aor. 2. Act.

ἔτεκον, aor. 2. M. ἔτεκόμην, p. M. τέ-

τοκα.

ὑπισχνέομαι ||, *polliceor*, habet, ab ὑποσχέο-

μαι, f. 1. M. ὑποσχίσομαι, p. Pass. ὑπεσ-

χήμαι, aor. 2. M. ὑπεσχόμην.

* Vide notam in pag. 19. Item a πείω, est f. 1. πείσω, aor. 2. ἔπεισον, et f. 2. Med. πειῶμαι.

† Vide Defectiva in μι.

‡ Vide notam in p. 19.

|| Componitur nempe ex praep. ὑπὸ et σχέω, pro ἔχω, habeo. Legitur et ὑπίσχομαι, ex ὑπὸ et ἴσχω.

2. Pauca conflantur ex Synonymis omnino inter se diversis: Sic,

αἰρέω*, *capio*, in fut. 1. αἰρήσω, in p. ἤρηπα, fumit, ab obsoleto ἔλω, aor. 2. ἔλλον, f. 2. M. ἐλῆμαι, aor. 2. M. εἰλόμην.

ἔπω, *dico*, in aor. 1. εἶπα †, in aor. 2. ἔπον, in aor. 2. M. εἰπόμην,) fumit a ῥέω, (per Aphaeresin pro ἐρέω,) f. 1. ῥήσω, perf. εἴρηκα, &c.

ἔρχομαι, *venio*, (in imperf. ἔρχόμην,) fumit ab obsoleto ἐλεύθω, f. 1. M. ἐλευσόμαι, p. M. ἤλυθα, Atticè ἐλήλυθα: saepiffimè in usu est etiam, ab eodem ἐλεύθω, aor. 2. A. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον.

ἐσθίω, *edo*, (in f. 1. ἐσθίσω, in p. ἔσθικα,) fumit ab obsoleto ἔδω, f. 2. M. (ἔδομαι, vel) ἔδομαι ‡, et ab ἐδέω ||, f. 1.

* αἰρέω habet vocalem brevem in f. 1. Pass. et in aor. 1. Pass. Sic, αἰρεθήσομαι, ἠρέθην. Vide Moor Element. L. Gr. p. 143.

† N.B. ἔπω, retinet augmentum per omnes modos. ῥέω habet etiam in f. 1. Pass. ῥηθήσομαι, in aor. 1. Pass. εἴρηθην et ἔρρηθην, et in p. Pass. εἴρημαι, et ἔρρημαι.

‡ Vide Moor Element. L. Gr. p. 154.

|| Ab ἐδέω quoque venit in f. 1. Pass. ἐδεσθήσομαι, in p. pass. ἐδίσμαι, Atticè ἐδήδισμαι.

ἔδέσω, p. ἡδέκα, (per Metath. ἔδηκα, Atticè ἐδήδεκα,) et ab ἔδῶ, f. 1. ἐδόσω, p. ἡδόκα, (Atticè ἐδήδοκα.) item a φάγω, aor. 2. A. ἐφάγον, f. 2. M. (φαγῶμαι, vel) φάγομαι*.

τρέχω, curro, (in f. 1. τρέξω †; in f. 1. M. τρέξομαι,) fumit, ab obsoleto δραμῖα, p. A. δεδράμηκα, et a δρέμω, f. 2. A. δραμῶ, f. 2. M. δραμῶμαι, p. M. δέδρομα.

φέρω, fero, (in imperf. ἔφερον,) fumit, ab obsoleto οἶω, f. 1. οἶσω, f. 1. M. οἶσομαι, f. 1. P. οἰσθήσομαι, aor. 1. P. ᾠσθην et ab ἐνέγκω ‡, aor. 1. A. ἤνεγκα, aor. 1. M. ἤνεγκάμην.

ADDENDUM.

* Vide Moor Element. L. Gr. p. 154.

† Vide Moor Element. L. Gr. p. 130.

‡ In usu est etiam ἐρέσκω in Præf. unde in imperf. ἠρέσκον, et in imperfect. M. ἠρέσκομεν. Invenitur etiam in aor. 1. A. ἔνεκα, pro ἤνεκα et in aor. 1. P. ἠρέχθην, et ἠνέχθην, in p. P. ἠνέσμαι. in p. M. ἠνοχα, Atticè ἐνήνοχα. Item, ab obsoleto φρέω, est f. 1. φρήσω, aor. 1. ἔφρησα. et a φρέμι, secundæ conjug. venit in imperat. aor. 2. φρές. Vide Moor Element. L. Gr. p. 159. in notâ.

ADDENDUM.

☞ Tria Verba in ζω, inferunt υ ante ξ in f. 1. idque euphoniae causâ; nempe λίζω, κλάζω, πλάζω. Sic.

λίζω, *resono*, λίζω, λίγξω*.

κλάζω, *clango*, κλάζω, κλάγξω †.

πλάζω, *errare facio*, πλάζω, πλάγξω ‡.

V.

POETICA AC DERIVATA.

APUD Græcos plurima Verba usurpantur tantum in Praesenti et in Imper-

* Nam λίνξω, est λίγξω, &c. unde in aor. 1. ἔλιγξα. Scilicet ξ valet κς, γς, vel χς, et υ ante κ, γ, χ, transit in γ. Vide ejusmodi analogiam notatam in pp. 15, 34.

† In perf. Aēt. κέκλαγχα· et conjugatur per f. 2. A. et p. M. sic, κλάζω, κλάγῶ, κέκληγα. Vide Moor Element. L. Gr. p. 152.

‡ In perf. Aēt. πέπλαγχα, in f. 1. P. πλαγχθήσομαι, unde in aor. 1. Pass. ἐπλάγχθην· qui quidem sæpe usurpantur in sensu Medio, id quod et non rarò aliis verbis usu venit. [Vide in ipso Odysseæ exordio.] Cæterùm, πλάζω non conjugatur per f. 2. A. ne confundatur cum eodem tempore in πλήρω, *percutio*.

fecto*, quorum pleraque sunt Poëtica, rarius usitata, atque modo peculiari derivata; quaeque non ulterius conjugata videntur, *cacophoniae* causa.

Ejusmodi sunt,

I. Verba quæ oriuntur a Futuro I. aliorum Verborum mutando ω in είω. Verba nempe Desiderativa in είω. Sic,
βρωσείω, edere cupio, a βρώσω, edam.
λεξείω, dicere cupio, a λέξω, dicam.
γαμησείω, uxorem ducere cupio, a γαμήσω, uxorem ducam, &c.

Item alia Desiderativa quae desinunt in εω. Sic,
φονάω †, caedam appeto, a φόνος, caedes.
μαχάω, pugnam desidero, a μάχη, pugna.

* N.B. Eorum nonnulla non inveniuntur nisi in Præfenti.

† In usu est etiam φονάω.

μαθητιάω, *discere cupio*, a μαθητής, *discipulus*.
 ὠνητιάω*, *emere cupio*, ab ὠνητής, *emptor*, &c.

Ejusmodi sunt etiam,

2. Quaedam, potissimum Poetica, quae
 definunt

————— in κω, et in σκω. Sic,

ὀλέκω, *perdo*, ab ὀλεω, *idem*.

ἐρυκάκω †, *coerceo*, ab ἐρύκω, *idem*.

ἄρῳσκω, *salio*, a ἄρῳ, *idem*.

φάσκω, πιφάσκω, et πιφάυσκω, *dico*, a φάω,
 unde φημι.

πιπίσκω, *potum praebeo*, a πίνω, *bibo*.

et nonnulla alia in ίσκω ‡.

————— vel in άνω, αίνω, et ύνω. Sic,

ἀλφάνω, *invenio*, ab obsoleto ἀλφείω.

ίσχάνω, *contineo*, ab ίσχω, pro ἔχω, *habeo*.

ὀπτάνω, *video*, idem quod ὀπτόμαι.

κρυγάνω, *clamo*, idem quod κρᾶζω.

* Item multa alia Derivata quae definunt in ιάω.

† Sunt etiam apud Homerum, ἐρυκακία, ἐρυκάνω, et ἐρυ-
 κανάω.

‡ Vide notam ☞ in p. 12.

καθίσάνω, *constituo*, idem quod καθίστημι.

ἀλδαίνω, *augeo*, idem quod ἀλδέω.

ὀροθύνω, *excito*, idem quod ὄρω.

—————vel in άθω, έθω, ύθω. Sic,

ἀμυνάθω, *auxilior*, idem quod ἀμύνω.

διωκάθω, *persequor*, idem quod διώκω.

νεμέθω, *pasco*, idem quod νέμω.

τελέθω, *sum, orior*, idem quod τέλλω.

φλεγέθω, *uro*, idem quod φλέγω.

φθινύθω, *corrumpo*, idem quod φθίνω.

μινύθω, *minuo*, a μινυός, *parvus*.

—————vel in σπω, σθω, χθω. Sic.

ἔσπω, et ἐνίσπω, *dico*, eadem quae ἔπω, et ἐνέπω.

ἔσπομαι, *sequor*, idem quod ἔπομαι.

ἔσθω, *edo*, unde ἐσθίω, *idem*.

βιβάσθω, *vado*, a βάω, *ire facio*.

ἔρέχθω, *scindo*, quasi ab ἐρείκω, *frango*.

—————vel in τάω, νάω, et νέω*.

* Item Polysyllaba in αίω et νίω. Sic λιλαίομαι, *curio*, ἀγγυία, *eo*, ὀπνία, *coëo*.

ἔρχατάω, *includeo*, ab ἔρχατος, *serpes*, quod ab
ἔργω.

ἰσχανάω, *retineo*, ab ἴσχω, idem quod ἔχω,
habeo.

δαικανάομαι, *benignè accipio*, a δέκομαι, Ioni-
cè pro δέχομαι, *capio*.

οἰχνέω, *progredior*, ab οἴχομαι, *abeo*.

νηέω, *neo*, *cumulo*, idem quod νέω.

————— vel in άλλω, ἰλλω, ὑλλω*. Sic,

ἀσχάλλω, *doleo*, quasi ab ἀχέω, *doleo*.

ἰνδάλλομαι†, *similis videor*; ab εἶδω, *video*.

δενδίλλω‡, *oculis lustro*; ex δινέω, *moveo*, et

ἴλλος, *oculus*.

μισύλλω||, (per Sync. pro μινυσύλλω,) *minu-
tatim seco*; a μινυός, *parvus*§.

* Derivata scilicet, ac Poetica.

† Vide Il. ε. 213. ‡ Vide Il. ι. 180. || Vide Il. α.
465.

§ Excipe σωμύλλω, *garrulus sum*. Invenitur saltem apud
Aristoph. Ach. 585. ἔσωμυλάμην, quod tamen fortasse est
per Sync. pro ἔσωμυλήσαμην, a σωμυλία.

————— vel in δω, βω, præcedente liqui-
dâ *. Sic,

ἔλδομαι, <i>cupio</i> ,		ῥέμω, <i>in gyrum ago</i> .
κυλίνδω, <i>volvo</i> .		φέρω, <i>pasco</i> .

————— vel denique in νω, et ρω, quæ
adhibent Reduplicationem, atque in-
ferunt liquidam †, per Epenthesein:
Sic,

παμφαίνω †, <i>fulgeo</i> .		καρκαίρω, <i>resono</i> .
βαμβαίνω, <i>balbutio</i> .		μορμύρω, <i>murmuro</i> .

Porro ; ejusmodi sunt quoque,

3. Verba quædam HomERICA, quæ vi-
dentur fumere ipsum Fut. I. M. pro Præ-
fenti : Sic,

* Item τρίτω, *invenio*. [Vide Il. δ. 263. annotante Eu-
stathio.] et μένω, *maneo*. Vide notam in p. 21.

† Eandem nempe liquidam quæ proximè præcedit ω in
terminatione : Sic βαμβαίνω, quod est βαμβάινω [Vide ejus-
modi analogiam notatam in pp. 14. 26.] et παμφαίνω quod
est παμφάινω nimirum aspirata insuper reduplicat suam te-
nuem. Vide MOOR Element. L. Gr. p. 124. in notâ.

‡ Homerus utitur etiam παμφανάω.

βήσομαι *, *progredior*, a βάω, *ire facio*.

δύσομαι †, *induo*, a δύω, *subeo*.

λέξομαι ‡, *cubo*, a λέγω, *cubare facio*.

ὄρσομαι ||, *surgo*, ab ὄρω, *excito*.

et si qua id genus alia.

Item, Verba Poetica quae oriuntur a Perf. Med. aliorum Verborum mutando α in ω §. Sic,

πεφράδω ¶, *dico*, a φράζω.

κεκλήγω **, *clango*, a κλάζω.

πεπλήγω ††, *percutio*, a πλήσσω.

* Vide Il. ε. 109. annotante *Sam. Clarke*; ubi vir eximius vix agnoscit hujusmodi metamorphosin Futuri in Praesens. Vide etiam Il. β. 35.

† Vide Il. τ. 36.

‡ Vide Il. ι. 613.

|| Vide Il. γ. 250.

§ Interdum α mutatur in ω. Sic. *πιποίθεω*, a *πέιθεω*. Vide *Theocr.* Idyll. ε. 28.

¶ Vide Il. ξ. 500.

** Vide Il. π. 430. item *Hes. α. 379*.

†† Vide Il. ψ. 360.

ὄρω * , *excito*, ab ὄρω.

πέφνω † , *occido*, per Sync. pro πεφόνω, a φέ-
νω, &c. ‡.

ADDENDA.

Omnibus his adde,

I.

Pauca Poetica in σσω. Sic,

ἀγνώσσω, *ignoro*; ab ἀγνωτος, *ignotus*.

ὑπνώσσω, *dormio*, a ὕπνος, *somnus*.

* Nempe a perf. Med. Attico ὄρωρα. Vide Od. τ. 377.

† Vide Il. ν. 363.

‡ Eiusmodi quoque paucissima oriri videntur a Perf. Act. per eandem analogiam: Sic πεφρίκω, *horreo*, a φρίσσω. πεφύκω, *nascor*, a φύω [Vide Hesiod. α. 76.] τετρήχω, *tumultuos*, a τρήχω, *asper sum*; nisi istud potiùs ad priorem classem referri debeat, quum, in hoc verbo, τετρήχα ex æquo possit esse perf. A. vel M. [Vide Il. β. 95. ubi τετρήχει videtur esse Præfens a τετρήχω non Plusquamperf. a τρήχω, uti affirmant Lexicographi.] Sic etiam βεδήκω, *eo*, a βωω quod vocabulum hic lubens appono ex auctoritate JAC. BURNET. de *Monboddo*, in supremâ, apud Scotos, curiâ civili, Senatoris integerri-

ἀηθέσσω, *insuetus sum*, ab ἀηθης, *insuetus*.

φλανύσσω, *garrus*, a φλύω, *nugor*.

ἐνίσσω, *verbis asperis laceſſo*, ex ἐν et ἔπω,
dico.

παιφάσσω*, *vehementer ruo*, quaſi ab αἶσσω,
ruo.

2.

Quaedam Poetica et rariùs uſitata in

ἀζω, et ἰζω. Sic,

ἀλυσκάζω, *vito*; idem quod ἀλύσκω.

ἠλασκάζω, *vagor*; idem quod ἠλάσκω.

τροχάζω, *proſpero*; idem quod τροχάω.

mi; priſcæ virtutis et ſummæ eruditionis viri, deque Græcis Literis optimè meriti; qui in Libro ſuo cui titulus,—*Of the Origin and Progreſs of Language*, Vol. II. pp. 156. 526, aduerſatur opinioni viri acutiſſimi SAM. CLARKE, aſſerentis in annotationibus ſuis ad Hom. Iliad vocem βεβήκει temporis eſſe, quod vulgò vocant Plusquamperfectum. Videſis ad Il. α. 37. 221. et π. 751, &c.

* Fortaſſe ex πᾶν, *omnino*, ἰφι, *fortiter*, et αἶσσω, *ruo*. Vide Il. β. 450. et 803. et *Henr. Stephani Theſ. L. Gr. Append. c. 1573*.

κυπτάζω, *pronus specto*; a κύπτω, *pronus sum*,
et similia in άζω.

νεμεσίζω, *indignor*; idem quod νεμεσάω.

μινυρίζω, *exili voce lamentor*; idem quod μι-
νύρομαι.

άκαχίζω, *tristitia afficio*; idem quod άκα-
χέω.

κεραΐζω, *cornibus diffuso*; vasto; a κέρασ.

ήρεμίζω, *quietus sum*; idem quod ήρεμέω.

προκαλίζομαι, *provoco*; idem quod προκαλέω.
et similia in ίζω.

Item,

3.

εῖρῶ, <i>peffum eo.</i>	κέλω, et κέλομαι*, <i>hortor.</i> σέβω, et σέβομαι, <i>colo.</i>
πέλω, et πέλομαι, <i>sum.</i>	

* Sæpe apud Poetas κέλομαι. Vide II. ο. 346. Apud
poëtas est etiam μέμλομαι. *curae sum*, a μέλω. Vide II. τ.
343.

De VERBIS ANOMALIS et DEFECTI-
VIS Conjugationis Secuudae.

I.

TRIPLEX PRÆSENS.

QUÆDAM Verba conjugationis primae non solum affumunt alterum Praefens in *νύω*, verum aliud etiam secundae in *νύμι**, adeò ut singulis ejusmodi Verbis praefens existat triplex.

* Nempè; oriuntur bina illa nova Præsentia a primitivo Præsentī, mutato *ω* in *νω* vel *νμι*. Sic *ἄγω*, *ἀγνώω*, et *ἄγνυμι*. Sed præterea in *πῦρις* *ν* geminatur, et penultima futuri corrigitur: Sic, *κεράω*, *κεράννώω*, et *κεράννυμι*, *κεράσω*. Atqui si adfit *ο* in penultimâ primitivi, transit id in suam longam ante—*ννώω*, et —*ννυμι*, nec non ante *σω* futuri; sic, *ζῶω*, *ζωννώω*, et *ζώννυμι*, *ζώσω*. Porro; quod ad Imperfectum hujusmodi verborum attinet, observent tirones, id quidem quod a *νύω* sæpissimè; quod autem a primitivo vel *νυμι* oritur, rarius usurpari. Idem meminerint — *νμι* carere Subjunctivo et Optativo. Vide Moor Element. L. Gr. p. 158.

Scilicet; triplici illo gaudent Praesenti,
ti,——

1. Verba quaedam pura in *άω*, *έω*, et *όω*. Sic, *κεράω*, *κεραννώ*, et *κεράννυμι*, *miscéo*; f. 1. *κεράσσω*, p. *κεκέρακα* *.

κρεμάω, *κρεμαννώ*, et *κρεμάννυμι*, *suspendo*; f. 1. *κρεμάσω*, p. *κεκρέμακα* †.

πετάω, *πεταννώ*, et *πετάννυμι*, *pando*; f. 1. *πετάσω*, p. *πεπέτακα* †.

σκεδάω, *σκεδαυνώ*, et *σκεδάννυμι*, *dissipó*; f. 1. *σκεδάσω*, p. *έσκέδακα* ||.

* F. 1. Pass. *κερασθήσομαι*, p. Pass. *κεκέρασμα*, per Sync. *κέκραμαι*, *κέκρασαι*, *κέκραται*. [Vide Eur. Med. 138.]

N.B. Hujusmodi verborum rariùs usurpatur Perf. Act. licet hic apponatur Analogiæ causâ.

† F. 1. Pass. *κρεμασθήσομαι*, aor. 1. Pass. *έκρέμασθην*, &c. Dicitur etiam *κρεμάω*, et *κρεμάω*, adeo ut huic verbo existat Præfens quintuplex. Dicitur quoque *κρέμομαι*, et *κρέμαμαι*, in voce pass. *suspendor*; in voce autem Med. *pendeo*.

‡ F. 1. Pass. *πετασθήσομαι*, perf. Pass. *πεπέτασμαι*, per Sync. *πέπταμαι*, et in 3 plur. *πέπτανται*; in part. *πεπετασμενος*, per Sync. *πεπταμένος*. [Vide Xenoph. Apomn. II. 1. 22.] In usu est etiam *πετάζω*.

|| F. 1. Pass. *σκεδασθήσομαι*, p. Pass. *έσκέδασαι*. Dicitur etiam *σκεδάζω*.

ἔω, ἐννώω, et ἐννωμι, *induo*; f. I. ἔσω, p. εἶκα*.

ζέω, ζεννώω, et ζέννωμι, *fervefacio*; f. I. ζέσω, p. ἔζεκα †.

κορέω, κορεννώω, et κορέννωμι, *satio*; f. I. κορέσω, p. κεκόρεκα ‡.

σβέω, σβεννώω, et σβέννωμι, *extinguo*; f. I. σβέσω, p. ἔσβεκα ||.

σορέω, σορεννώω, et σορέννωμι, *sterno*; f. I. στόρρω, p. ἔσορέκα §.

(ζώω,) ζωννώω, et ζώννωμι, *cingo*; f. I. ζώσω, p. ἔζωκα ¶.

* Perf. Pass. εἶμαι, unde εἶμα—τος, το, *vestimentum*. Sed multò frequentius reperitur compositum ἀμφιεννώω vel ἀμφιέννωμι, ἀμφιέσω, ἡμφιεκα vel ἡμφιεκα, ἡμφιέσμαι, vel ἀμφιέμαι.

† F. I. Pass. ζεθήσομαι, vel ζεσθήσομαι. Vide Moor Elementa L. Gr. p. 142.

‡ F. I. κορέσω, vel κορήσω, f. I. Pass. κορεσθήσομαι, p. Pass. κεκόρεσμαι, vel κεκόρημαι, Confer H. Steph. Thesaur. L. Gr. t. 2. c. 108. b. et Moor, Element. L. Gr. p. 142. not. †.

|| Vel ἔσβεκα, f. I. Pass. σβεσθήσομαι, p. Pass. ἔσβεσμαι.

§ F. I. Pass. σορεσθήσομαι. Dicitur etiam per Sync. σόρρωμι, unde compositum κατασόρρωμι, per Sync. κασόρρωμι. Vide Odyss. ε. 32.

¶ F. I. Pass. ζωσθήσομαι, p. Pass. ἔζωσμαι. Sed primitivum ζώω, in Præf. est obsoletum. Dicitur autem in Præf. ζωννυσκω.

(ῥόω,) ῥωννύω, et ῥώννυμι, *roboro*; f. i. ῥώσω,
p. ἔρρωκα *.

(σῥόω,) στῥώννυω, et στῥώννυμι, *sterno*; f. i.
σῥώσω, p. ἔσῥωκα †.

χόω, χωννύω, et χώννυμι, *aggero*; f. i. χώσω,
p. κέχωκα ‡.

χῥόω, χῥωννύω, et χῥώννυμι, *tingo*; f. i. χῥώ-
σῶ, p. κέχῥωκα ||.

Quibus adde unum in ίω. Scil.

τίω, τίννύω, et τίννυμι, *honoro, solvo*, f. τίσω,
p. τέτικα §.

* F. i. Pass. ῥωσθήσομαι, p. Pass. ἔρρωμαι. Obsoletum au-
tem est primitivum ῥόω, quod apud H. Stephanum scribitur
ῥάω.

† F. i. Pass. σῥωσθήσομαι, p. Pass. ἔσῥωμαι. Obsoletum au-
tem est primit. σῥόω.

‡ F. i. Pass. χωσθήσομαι, p. Pass. κέχωσμαι.

|| F. i. Pass. χῥωσθήσομαι, vel χῥωσθήσομαι, p. Pass. κέχῥωσ-
μαι, vel κέχῥωμαι. In usu est etiam χῥώζω in Praesenti.

§ Vide Addenda, p. 19.

Item,

2. Quaedam non pura in γω Sic,

(ἀγω*,) ἀγνώω, et ἀγνώμι, *frango*; f. I. ἀξω,

p. ἤχα.

εἶργω †, εἶργνώω, et εἶργνώμι, *include*, f. I. εἶρξω, &c.(ζεύγω ‡,) ζευγνώω, et ζεύγνυμι, *jungo*; f. I.

ζεύξω, p. ἐζευχα.

(μίγω ||,) μιγνώω, et μιγνώμι, *miscéo*; f. I.

μίξω, p. μέμιχα.

(μοργω §,) μοργνώω, et μοργνώμι, *tergo*; f. I.

μόρξω, p. μέμορχα.

* Inusitatum est primitivum Præf. ἀγω. Ast in usu sunt aor. I. Αἶ. ἤξα, Atticè ἕαξα. p. Αἶ. ἤχα, Atticè ἕαχα. p. Μ. ἤγα, Atticè ἕάγα, &c.

† Scil. εἶργω, per Crasin pro ἔεργω aor. I. est εἶρξα. Perf. est inusitatum.

‡ Inusitatum est primit. præf. ζεύγω inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐζύγην.

|| Inusitatum est primit. Præf. μίγω inde tamen regulariter formatur aor. 2. Pass. ἐμίγην. Homericum Præf. est interdum μίγω.

§ Inusitatum est primit. Præf. μόργω et pro μόργνυμι, sæpè reperitur ὀμόργνυμι.

οίγω*, οίγνύω, et οίγνύμι, *aperio*, f. ι. οίξω,
p. οἶχα.

(πήγω, pro quo in usu) πήσσω †, πήγνύω, et
πήγνυμι, *compingo*; f. ι. πήξω, p. πέ-
πηχα.

(πλήγω, pro quo in usu) πλήσσω, πληγνύω, et
πλήγνυμι, *percutio*; f. ι. πλήξω, p. πέ-
πληχα.

(ρήγω, pro quo in usu) ρήσσω, ρήγνυω, et
ρήγνυμι, *rumfo*; f. ι. ρήξω, p. ἔρρηχα.

(φράγω, pro quo in usu) φράσσω, φραγνύω,
et φράγνυμι, *serpio*; f. ι. φράξω, p. πέ-
φρακα.

* Sed multò frequentius usurpatur compositum ανοίγω,
&c. in aor. ι. Act. ἀνάξα, Atticè ἀνάξα, et ἠνοιξα, in perf.
A. ἀνωχα, Atticè ἀνάχα, in perf. P. ἀνωγμαι, Atticè ἀνώ-
γμαι, et ἠνώγμαι, et in Perf. Med. ἀνωγα, Atticè ἀνάγα.

† N.B. πήσσω, πλήσσω, ρήσσω, et φράσσω, regulariter con-
jugantur per omnia tempora, sic πήσσω, πήξω, πέπηχα, πηχθή-
σομαι, πέπηγμαι πήσσω, παγᾶ, πέπηγα, &c. in voce activâ,
compingo, in voce autem mediâ, *rigeo*.

Nec non unum in $\kappa\omega$, atque duo in $\rho\omega$
Scil.

(δείκω*,) δεικνύω, et δείκνυμι, ostendo; f. I.

δείξω, p. δέδειχα.

θόρω, θορνύω, et θορνυμι, salio, &c. †

ὄρω, ὀρνύω, et ὀρνυμι, excito; f. I. ὄρῶ ‡, p.
ᾠρκα.

ADDENDA.

I.

Analogiâ haud prorsus abfimili, triplex
quoque Praefens fortiuntur sequentia:
Scil.

κτείνω, κτινύω, et κτίνυμι ||, occido; f. I. κτένω,
p. ἔκταγα.

* Inusitatum est primit. Praef. δείκω.

† θόρω, vel θορέω, non invenitur in f. I. vel in perf. sed in
usu est aor. 2. ἔθορον, &c.

‡ Æolicè ὄρω. unde in aor. I. ᾠρσα. Et perf. M. est
ᾠρα, Atticè ὄρωρα.

|| Vix reperiuntur κτινύω et κτίνυμι. Sed in usu est com-
positum ἀποκτίννω, et ἀποκτίννυμι.

ὀλέω*, ὀλλύω, et ὀλλυμι, *perdo*; f. Γ. ὀλέσω,
 ρ. ὄλεκα.

ὀμόω, ὀμνύω, et ὀμνυμι, *juro*; f. Γ. ὀμόσω, ρ.
 ὄμοκα.

2.

Eòdem etiam pertinere videntur pauca
 Deponentia: Scil.

ἄρτυμαι, *capio*, ab ἄρς, *agnus* †.

ἄχτυμαι, *doleo*, ab ἄχος, *dolor*.

κίτυμαι, *moveor*, a κίνω, *moveo*.

λάτυμαι, *capio*, idem quod λάζομαι.

πτάτυμαι, *sternuto*, idem quod πταίρω.

II.

CARENTIA AORISTO II.

PLERAQUE Verba secundae conjugati-
 onis defectiva sunt.

* Vix reperitur ὀλέω, in Præf. sed a f. 2. ὀλῶ, venit regula-
 riter f. 2. M. ὀλῆμαι, aor. 2. M. ὀλόμην, ρ. M. ὄλα, At-
 ticè ὄλωλα. Atque sæpissimè reperitur compositum ἀπόλ-
 λυμι, eodem modo conjugatum.

† Adi Henr. Steph. Thes. L. Gr. tom. 1. c. 548. g.

I. Quaedam habent Praef. et interdum Imperf. et carent Aoristo secundo:

Sic,

ἀκάχημι *, *tristitiā afficio*, ab ἀχέω, *doleo*.

δίδημι, *ligo*, idem quod δέω.

κίρνημι †, *misceo*, idem quod κερνάω.

κίχρημι ‡, *utendum do*, idem quod χεράω.

κρέμνημι ||, *suspendo*, idem quod κρέμαω.

ὄνημι §, *prosum*, ab obsoleto ὀνάω.

περνήμι ¶, *vendo*, a περάω, unde πιπεράσκω ¶¶.

πίπλημι, vel πίμπλημι **, *impleo*, idem quod πλήθω.

* Scil. per Reduplicationem pro ἄχημι.

† In usu est etiam κερνάω. Vide supra ad Triplex Praef.

‡ In usu est etiam κιχεράω.

|| In usu est etiam κερμενάω. [Vide supra ad Triplex Praef.]

Inveniuntur etiam κερμενάω, et κρέμνημι, *praecipitium*, a κερμενός, *praecipitium*; quod nullo modo confundi debet cum κρέμνημι, Cæterum κρέμνημι, habet in imperat. aor. 2. κρέμνηθι.

§ Legitur etiam ὀνίημι, et in voce P. et M. ὀνιάμαι, et ὀνιήμαι. Nam hujusmodi verba nonnunquam fumunt η ante μαι, in Praef. P. et M. Cæterum ὄνημι interdum usurpatur ad significandum id quod est Latinè *vitupero*.

¶¶ Vide pag. 13.

** Reperiuntur etiam πιμπλάω, et πίμπλαω, et πλήμι.

πίπρημι, vel πίμπρημι *, *incendo*, idem quod
πρήθω.

πίτνημι †, *extendo, cado*, idem quod *πιτνέω*.

σκίδνημι, *dissipo*, idem quod *σκέδαω* ‡.

τίτρημι, *perforo*, idem quod obsoletum
τράω ||.

Similiter in Deponentibus.

ἀγαμαι §, *admiror*.

δύναμαι ¶, *possum*.

ἔραμαι **, *amo*.

πρίαμαι, *emo*.

* Reperiuntur etiam *πιπράω*, et *πιμπράω*.

† Apud Homerum invenitur *πίτνα*, Ionicè sine augm. et contractè, pro *ἐπίτνα*, a *πιτνέω*. [Vide Il. φ. 7. ubi Eustath. exponit *κατεπετάννυε*.] Apud Hesychium *πιτνῆ* redditur *πίπτα*, *ἐπτενει*. Forfitan est verbum compositum ex *πίπτω*, *cado*, et *τένω*, *tendo*: scil. *πιπτείνω*, *πιπτενῶ*, *πιτένω*, *πίτνω*, unde *πιτνέω*, *πιτνῶ* et *πιτνημι* quasi dicas, *aliquid facio ut decidat expansum*. Sin subintellectum fuerit pronomen reciprocum, uti sæpissime fit, [Vide notam in p. 20, 21.] tum *πίτνω* erit *πιτνέω ἑμαυτὸν*, *meipsum facio ut decidam expansus*; i. e. *expansus vel extensus decido*, Anglicè, *I fall at my full length*. [Vide Eur. Med. 1195. et 1205.] Neque hujusmodi annotatio nihili est, iis præsertim qui exquisitiùs sentire cupiant miram G. L. vim atque pulchritudinem.

‡ Reperiuntur etiam *σκέδαζω*, *κεδάω*, *κεδάζω*, et *κεδαία*.

|| Reperiuntur etiam *τιτράω*, et *τιτράϊνω*.

§ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto *ἀγάζομαι*.

¶ Conjugatur extra imperf. ab obsoleto *δυνάομαι*.

** Ab *ἔραω*, *idem*: cujus vox pass. sæpè significat (non *amor*, sed) *amore copius sum*.

2. Et, vice versâ, quaedam habent Aoristum secundum et carent Praesenti et Imperfecto : Sic,

Obsoletum, δῶμι *, (a δύω, *subeo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔδυν.

Obfol. φύμι, (a φύω †, *nascor*,) habet, in usu, aor. 2. ἔφυν.

Obfol. βῆμι, (pro quo est βαίνω, *eo*,) habet in usu aor. 2. ἔβην ‡.

Obfol. κτῆμι ||, (pro quo est κτείνω, *occido*,) habet, in usu, aor. 2. ἔκτην.

Obfol. σβήμι §, (a σβέω, *extinguo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔσβην.

Obfol. σκλῆμι ¶, (a σκλάω, *sicco*,) habet, in usu, aor. 2. ἔσκλην.

* [Vide p. 19.] Meminerit tirones υμι carere subj. et opt.

† φύω, sæpè significat *naturá sum*. Sæpissimè occurrit πέφυκα, in perf. *naturá comparatus sum*. φύω, etiam sæpè significat *gigno*.

‡ Vide *Varia Synonyma*, p. 21.

|| Vide *Addenda* p. 45.

§ Vide *Triplex. Præf.* p. 37.

¶ Vide *σκλάω*, p. 26.

Obfol. τλῆμι, (a τλάω, *suffero*,) habet, in usu, aor. 2. ἔτλην.

Obfol. φθῆμι*, (a φθάω, *praevenio*,) habet in usu, aor. 2. ἔφθην.

Obfol. ἄλωμι, pro quo est ἀλίσκω, *capio*,) habet, in usu, aor. 2. ἤλων †.

Obfol. γνῶμι ‡, (pro quo est γινώσκω, *cognosco*,) habet, in usu, aor. 2. ἔγνων.

Obfol. βίωμι ‡, (pro quo est βίωσκω, *viuo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβιον.

Obfol. βρῶμι ‡, (pro quo est βρώσκω, *edo*,) habet, in usu, aor. 2. ἔβρων.

ADDENDUM.

Quorundam in μι perpaucae tantum superfunt reliquiae: Sic.

* Vide Anomala in ω, p. 15.

† Atticè ἔαλων. [Vide Anomala in ω, p. 13.] Obseruent autem tirones ἤλων, in aor. 2. usurpari in sensu passivo, Latine *captus fui*, ἀλῆς, *captus*. [Vid. II. β. 374. et Xenoph. Αποιν. II. iii. 10.] Perf. ab ἀλόω, (scil. ἤλωκα,) passivè etiam significat. [Vide H. Steph. Thes. L. Gr. t. 1. 328. h.]

‡ Vide Anomala in ω, p. 12.

ἀήμι, (ab ἀέω, *spiro*,) habet, in usu, præf. part. ἀείς *, 3. dual. aor. 2. Ind. ἀήτον †, et Inf. ἀήναι ‡.

δίδημι, (a δέω, *ligo*,) habet, in usu, 3. sing. imperf. Ind. δίδη ||.

δίζημι, (pro quo δίζω, *quaero*,) habet, in usu, præf. part. M. διζημένος §.

εἶδημι, (pro quo εἶδέω, *scio*,) habet, in usu, Praef. Op. εἶδείην ¶.

ἴσημι, (pro quo ἴσημι, *sisto*,) habet, in usu, præf. Opt. ἴσαιην, Imperat. ἴσταθι, part. ἴσάς **.

Atque ita in nonnullis aliis ejusmodi ††.

APPEN.

* Saltem invenitur ἀέντες, in nom. pl. [Vide Il. ε. 526.]

† Scil. Ionicè, sine augm. [Vide Il. ι. 5.]

‡ Saltem ἀήμεναι Poeticè. [Vide Il. ψ. 214.]

|| Scil. Ionicè, sine aug. [Vide Il. λ. 105.]

§ Scil. pro διζημένος. [Vide Il. δ. 88.]

¶ Sed εἶδέναι est per Sync. pro εἶδηκέναι, ab εἶδέω.

** Sed ἴσάναι est per Sync. pro ἴσάνεσαι, ab ἴσημι.

†† De σπῆς, φρῆς, et σχῆς, a σπῆμι, φρῆμι, et σχῆμι, vide Moor Element. L. Gr. p. 159. in notâ †. Et de εἶμι, *sum*, εἶμι, *eo*, ἦμαι, *sedeo*, κῆμαι, *jaceo*; item de VERBIS IMPERSONALIBUS, vide ibidem, pp. 112, 113, &c.

☞ Atque hæc sunt præcipua utriusque conjugationis Verba quæ vel ANOMALA vel DEFECTIVA vocari possint. Cæte-

APPENDIX.

NONNULLÆ Verborum partes Anomalam pati videntur vel per Reduplicacionem, vel Syncopen, vel Metatthesin.

Tirones affuefaciant aures sequentibus exemplis.

I.

Per Reduplicacionem*.

ἄγω,	ἀγάγω,	} ab ἄγω, <i>duco</i> .
ἦγον,	ἦγαγον,	
ἦγομην,	ἦγαγόμην,	
ἦχα,	ἄγηχα,	

rùm in Linguâ tam copiosâ, ubi, inter plurima quibus abundat verbis, vix, ac ne vix quidem, unum omnis numeris absolutum existere videatur, singulas singulorum recensere partes quæ passim apud Græcos scriptores inveniuntur, ingens esset, atque (tironibus saltem in quorum gratiam hæc exarata sunt,) planè inutilis labor.

* De qua agetur quum ad Dialectos perventum fuerit.

ἤγερα,	ἀγήγερα,	} ab ἀγείρω, <i>congrego.</i>
ἤγεραι,	ἀγηγεραι,	
ἄλεκα,	ὀλώλεκα,	} ab ὀλλυμι*, <i>perdo.</i>
ἄλα,	ὀλώλα,	

2.

Per Syncopen.

ἐλάσαι,	ἔλσαι,	ab ἔλαυνω, <i>agito.</i>
ἔχευσα,	ἔχεσα †,	a χέω, <i>fundo.</i>
ἔσεται,	ἔσαι,	ab εἶμι, <i>sum.</i>
ἐγείρομαι,	ἔγρομαι,	} ab ἐγείρω, <i>excito.</i>
ἐφειρομένος,	ἐγρομένος,	
ἴσατόν,	ἴστον,	} ab ἴσημι, <i>scio</i> , (in Vo- ce M. et P. fæpè, inferto τ, ἴσμαι.)
ἴσαμεν,	ἴσμεν,	
ἴσατε,	ἴστε,	
ἴσασαν,	ἴσαν,	
ἴσαθι,	ἴσθι,	
ἴσατω,	ἴστω, &c.	
ἔβησαν,	ἔβαν ‡,	} a βῆμι, pro quo βαί- νω, <i>eo.</i>

* Vide Anomala in μι, p. 46.

† Interdum ἔχεα.

‡ Scil. per Syncopen Bæoticè. Bæoticum est etiam ἠῆεθεν, pro ἠγέρθησαν, ab ἀγείρω, *congrego*, vel ἐγείρω, *excito*, ἔμιχθεν, pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι, *miscéo*. &c. Sed Atticum est εἶεν, pro εἴησαν, ab εἶμι, *sum*. et τεθείεν, pro τεθείησαν, a τίθημι, *pono*, &c. Sed de his postea.

3.

Per Metathesin.

ἔπαρθον,	ἔπραθον,	α πέρθω,	<i>vaslo.</i>
ἔδαρκον,	ἔδρακον,	} α δέρκω,	<i>aspicio.</i>
δέδορκα,	δέδροκα,		
μέμορα,	ἔμμορα,	α μείρω,	<i>divido.</i>
σέσεται,	ἔσεται,	α σεύω,	<i>agito.</i>

DE PRÆPOSITIONE.

PRÆPOSITIO est pars orationis indeclinabilis regens quendam casum.

Præpositionum primigenius usus est denotare id quod ad LOCUM cujuscvis, respectu alterius, attinet; adeo ut alterutrus MOTUS, alterius autem QUIES; vel utriusque MOTUS aut QUIES exprimatur; velut, *Mittunt legatos AD Cæsarem. Iter erat illis PER Alpes. Flumen Arar IN Rhodanum influit. PRÆ scribis obambulat. Recubans SUB tegmine fagi. Hic INTER densas corylos. INTER sylvas Academi. Obviam facti sunt INTER se.*

Ex hac primigeniâ suâ significatione Præpositiones sæpissimè transferuntur, per analogiam maximè naturalem, ad id quoque significandum quod ad TEMPUS attinet: velut, *Surrexit ANTE lucem. Col-*

loquebatur INTER cœnam. Vivit POST funera Virtus.

Dehinc earum nonnullæ ufurpantur variè ad varios exprimendos nexus, five cauſæ cum effectu, feu ἐνέργειων Animi cum rebus externis: velut, *Rofcius PER imprudentiam deceptus eſt. Cæſar DE hac re ita censebat. Egregia erat pietas ejus IN parentes* *.

Ex vario præpoſitionum †, five ſimplicium ſeu compoſitarum, uſu oritur, non minimâ ex parte, exquisita illa L. Gr. felicitas quam omnes, in omni ævo, admirati ſunt Eruditi.

Græcos Præpoſitiones ad captum tiro-
num accomodanti nonnullæ occurrunt
quarum vim genuinam Sermo nunc qui-
dem Anglicanus nunc autem Gallicus,
aptiùs ac feliciùs quam Latinus attingit.

* Hæc enarrantur fuſius inter docendum.

† Quod autem ad nomen hujus partis orationis attinet, vide *Theodori Gazæ* Introd. Grammat. p. 163. Edit. Baſil. apud Valent. Curionem, 1523.

LINGUÆ GRÆCÆ PRÆPOSITIONES*
sunt octodecim.

Earum aliae regunt unum, aliae duos,
aliae autem tres casus.

I.

QUATUOR regunt Genitivum solum-
modo;

Scil. Ἀντί, ἀπό, ἐκ vel ἐξ, πρò.

* Quamquam tam fusè de Græcis Præpositionibus apud Grammaticos et Lexicographos agatur, eorum tamen nemo est cui veras et genuinas illarum significationes eruisse, et clarâ demùm luce perfudisse contigerit. Hujus Grammatices partis difficultatem quum perfensisset Vir celeberrimus, nuper defunctus, JAC. MOOR, in Acad. Glasg. Litt. Gr. Prof. ad eam expediendam se diligenter accinxit: atque ingenii acumine (quo quidem pollebat eximio) ei filum *Ariadnes* in hoc labyrintho suppeditante, viam rectam ad Præpositionum Græcarum cognitionem primus post renatas Literas patefecisse videtur; uti intelligere est ex dissertatione ejus, sermone Anglicano exaratâ, quæ inscribitur, *On the Prepositions of the Greek Language; an introductory Essay*, Glas. 1766. Dolendum tamen est Virum acutissimum nihil de hac re edidisse nisi brevem illam *Introductionem*; pretiosam quidem eam, sed priorem tantùm operis ab illo suscepti partem. Ex illâ tamen quæ ad rem nostram facere viderentur nos desumpsisse lubentes agnoscimus.

I. Ἀντί*.

Ἀντί—Latinè, plerumque, redditur *pro*,
(scil. *loco* vel *vice*.) Anglice **INSTEAD OF** ;
Gallicè *au lieu de*. Sic,

Εἰρήνη ἈΝΤΙ πολέμου.

Thucyd. IV. 20.

ἈΝΤΙ μεγάλων ἐνεργειῶν,

Ibid. IV. 11.

Pax pro bello.

Pro magnis beneficiis.

OBSERVANDA.

1. Verisimillimum est Ἀντί primitus usurpatum fuisse ad designandum alterum poni **CONTRA** alterum; [Anglicè—**OPPOSITE TO**—; Gallicè—*vis à-vis de*—] id quod fieri solebat, antiquissimis temporibus, quum merces essent commutandæ; [Angl.—*in the case of barter*.] Unde facillimè transferebatur ad indicandam ipsam mercium commutationem; vel quodlibet suffectum **IN LOCUM** alterius, [Angl. *Something substituted in place of some other thing*;] quæ quidem tandem fiebat communis ipsius significatio.

* *N. B.* Hæc præpositio, sequente consonante, scribitur ἄντι· sequente vocali lævigatâ ἀντ'· sequente autem vocali aspiratâ ἀνθ'· Sic itidem, ἀπὸ, ἀπ', ἀφ'· et κατὰ, κατ', καθ'· et μετὰ, μετ', μεθ'· et ἐπὶ, ἐπ', ἐφ'· et ὑπὸ, ὑπ', ὑφ'· Atque ita in multis aliis Græcorum 'vocibus.

2. Manebat tamen primarius ejus sensus in vocibus plerisque compositis: Sic, ΑΝΤΙλέγω, CONTRADICO; ΑΝΤΙφώνεω, è contrario sono: Κάγω μὲν ἦδον ἄθλους Ἡρακλῆος· λύρη δὲ Ερῶ-
τας ΑΝΤΙφώνει· [Anac. Od. 1.] Angl. *And I, on the one hand, fell a-singing the labours of Hercules: my Lyre, on the other hand, in opposition to me, began to resound Loves.* In quibusdam autem cernere est alteram illam vulgarem ejus significationem: Sic, ΑΝΤωνόμασε Μεσσήνην. [Thucyd. VI. 5.] *He changed its name into Messene. [He substituted Messene instead of its other name.]*

3. Αντι sæpè supprimitur per Ellipsin, præsertim in locutionibus emendi aut vendendi: Sic, Πόσα τις πρίασθαι δύναται τὸ τῆς Ἡρας ἄγαλμα; δραχμῆς. [Æsop. Fab.] For [instead of] *how much can one buy the statue of Juno? For a drachma,* i. e. ἀντὶ πόσα—ἀντὶ δραχμῆς. Vide *Lamberti Bos Ellips. Gr.*

4. Αντι sæpe regit infinitivum verbi cum articulo; Sic, ΑΝΤΙ τῷ τιμωρήσασθαι, [Æsop. Fab.] *Instead of punishing.*

2. Από.

Από—Latinè significat *a, ab, de*, Anglicè

FROM; Sic,

Κῦρος ἄρματο ΑΠΟ Σάρδεων, Xenoph. Anab. I. ΑΠΟ τῆς Ποσειδονίης. Thucyd. IV. 118.	<i>Cyrus began his March</i> FROM <i>Sardes.</i> FROM <i>the Temple of Nep-</i> <i>tune.</i>
---	---

OBSERVANDA.

1. Ἀπὸ primitus indicabat Discessum aut Distantiam unius hominis vel rei *A loco* alterius: [Angl. *The Departure, or the Distance of one person or thing FROM the place of another.*] Unde, per transitionem facilem, usurpatur etiam ad significandum Progressum vel Intervallum unius puncti Temporis *AB* altero; et redditur interdum *post*; Anglicè *FROM*, vel *AFTER*; Gallicè *depuis, après*: Sic, ἈΠΟ τῆ νῦν, *FROM the present time*. ἈΠΟ δείπνου, *a cœnâ; after [FROM the time of] supper*. ἈΠΟ σάλπιγγος, *a tubae signo; post tubae sonitum*.

2. Ἀπὸ Latinè significat, *a, ab*: Angl. *FROM*; Sed variè aliquatenus in variis: Exempli causâ: 1mo, Ἐνεργείαν denotat agentis directam *ab—*: Sic, —ἈΠΟ σκοπιῆς εἶδεν νέφος.— [Il. δ. 275.] *a speculâ vidi nubem*. ἈΠΟ τῆ τείχεως μαχεσθαι, *to fight FROM the wall*. 2do, Partem cujusvis ablatam *ab—*. Sic Θυσίας δῶαν μικρὰς ἈΠΟ μικρῶν, [Xenoph. Mem. I. iii. 3.] *offering small sacrifices FROM a small fortune, &c.*

2. Ex quibus omnibus discentes nequibunt non sentire genuinam vim τῆς ἈΠΟ in hujuscemodi phrasibus: Scil,

Οἱ ἀπὸ	}	τῆς βελῆς,	<i>Senatores.</i>
		τῆς πλήθους,	<i>Plibei.</i>
		Φιλοσοφίας καὶ λόγων	<i>Philosophi ac Literati.</i>
		τῆς στοᾶς,	<i>Stoici.</i>
		τῆς περιπάτου,	<i>Peripatetici.</i>
		τῶν μαθημάτων,	<i>Mathematici.</i>

Item,

Από	}	τύχης, σώματος, μνήμης, γλώσσης,	Fortuitò. Memoriter. <i>Vivâ Voce.</i>
-----	---	---	--

4. Simplicis hujus præpositionis vi benè perceptâ, eadem ejus vis in compositione etiam observanda est*: Exempli gratiâ; οἶκος, *domus*; ΑΠοἶκος, *in coloniam missus*: ΑΠοικία, *colonia*; ΑΠοικίω, *in coloniam migro*; ΑΠοικίζω, *in coloniam deduco*. βαίνω, *eo*, ΑΠΟβαίνω, *abeo*. βάλλω, *jacio*, ΑΠΟβάλλω, *abjicio*, &c.

5. Από in compositione sæpè regit suum casum: Sic, ΑΠέχομαι κακῶν, *abstineo a malis*. Ubi obiter notanda est,

* Idque etiam cum significationem Verbi simplicis nunc augere, nunc evertere videatur: sic, καλύπτω, *tego*, ΑΠΟκαλύπτω, *detego*; quasi dicas Anglicè, *I take the veil away FROM any thing*. κρύπτω, *abscondo*, ΑΠΟκρύπτω, *seorsum abscondo*. Anglicè, *I hide something apart FROM other things*. [ΑΠΟκρυπτόμαι, *in Voce Med. delitesco*.] μανθάνω, *discō*, ἀπομανθάνω, *dedisco*; Anglicè, *I depart FROM learning*; *I forget*. διδάσκω, *doceo*, ΑΠΟδιδάσκω, *dedoceo*. Anglicè, *I am quite away FROM teaching*. *I do something quite the reverse of teaching*. Atque ita Horatius Lib. II. Od. 1.

————— populumque falsis

Dedocet uti.

Vocibus————

And does what is quite the reverse of teaching the people to use false appellations.

etiam vera significatio Vocis Med. Scil. ἔχομαι, *I hold myself*,
 ΑΠΟ κακῶν, FROM *mischief*.

6. Denique, Απὸ interdum supprimitur per Ellipsin : Sic,
 ἀρπάζειν θανάτου, *eripere morti*, i. e. ΑΠΟ θανάτου. Ex Homero
 suppetit exemplum utriusque Syntaxeos simul, tum plenæ,
 tum ellipticæ.

Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔργον ΑΠΟ χροῶς ὡς ὅτε μήτηρ

Παιδὸς ἔργει μύϊαν ————— [Il. δ. 130.

Haec verò tantum inibuit a corpore ut cùm mater

A filio arcet muscam —.*

3. Ex vel ἐξ †.

Ex vel ἐξ—Latinè significat *e, ex*. Ang-
 licè OUT OF. Sic,

ΕΚ Χερρόνησος ὁρμώμενος·		E Chersoneso <i>prodiens</i> .
Xenoph. Anab. I.		
Εκ σώματος λύκος·	Æsop.	Ex ore <i>lupi</i> .

* Vide *Lamberti Bos Ellipses Gr.* [p. 470. Edit. Norim-
 berg. 1763.] De quo doctissimo Scriptore licet observare,
 cum amoris suo erga Ellipsin nimis indulgisse; quanquam tamen
 nec ille fuâ laude fit fraudandus, quippe qui multò diluci-
 diùs et elegantius quam vulgus philologorum sententiam
 suam ubique exposuerit.

† Scil. ἐξ ante consonantem ; ἐξ ante vocalem.

OBSERVANDA.

Primigenius usus Prepositionis *Ex* vel *ἐξ*, est indicare aliquem *discedere* *ε* loco; vel quodvis *eximi* *EX* quovis alio: [Anglicè, *That a person departs OUT OF a place; or that any thing is taken OUT OF any other thing.*] Inde facilè transferatur ad significandum; imo, Aliquid factum *ex* quavis materiâ: Sic, ποτήριον, *EX* χρύσου, Angl. *A cup of [made OUT OF] Gold.* 2do, Aliquid exemptum *ε* numero: Sic, *EX* μετοίκων, *EX* *inquilinorum numero*, 3tio, Aliquid mutatum *EX* uno statu in alterum: Sic, *EΞ* εἰρήνης πολεμεῖν, [Thucyd. l. 120.] *pacem cum bello commutare*: Angl. *OUT OF peace to make war.*

2. Evidens est differentia inter *Ex* et *Απο*. Sic *EΞ* ἀγορᾶς καὶ *ΑΠΟ* τῆ βουλευτηρίας, [Platon. Menex. ad iuit.] *ε foro et a Senatu.* In quibusdam tamen locutionibus, neglectâ hac differentiâ utpote non tanti, utraque communiter usurpâri videtur: Sic, —ὄναρ *EX* Διὸς ἐστίν. [Il. α. 63.] *Somnium a Jove est.* *EX* Διὸς ἀρχάμεσθῶ. [Theocr. Idyl 13'.] *A Jove principium faciamus.* Atque *ex æquo* dici potest *EΞ* ἀρίστου, et *ΑΠ* ἀρίστου, a prandio; Angl. *after dinner*; item *Οἱ ΑΠΟ* τῆς σοῦς, et *Οἱ EX* τῆς σοῦς, *Stoici* *, &c.

3. In nonnullis etiam phrasibus, quæ redduntur per adverbium Latinorum, *EX* et *ἀπὸ* communiter usurpâri possunt: Sic, *EX* τῆ δίκαις, *justè.* *EX* τῆ ἀδίκου, *injustè.* *EX* τῶν θεμελιῶν, *funditus.* *EX* τῆ παραχρῆμα, *subitò*, &c.

4. Eandem hujus præpositionis vim cernere est in compositione: Sic, *EX* νους, *demens*, [Angl. *OUT OF one's wits*]; *EX-*

* Vide suprâ inter Observanda ad ἀπὸ.

βαίω, *egredior*; ΕΚβάλλω, *ejicio*; ΕΞάγω, *educō*; ΕΞάλλομαι, *exsilio*. Sed notandum, quodcunque in suo genere magnum est et excellit, id videri esse *exemptum e turbâ*, e grege cæterarum ejus generis rerum: (unde vis et elegantia vocum Latinarum *Eximius*, *Egregius*.) Quapropter Εκ in compositione interdum denotat *Eminentiam*, inde *Vehementiam*, vel id quod Græcè dicitur esse κατ' ΕΞοχήν. Sic, ΕΞαίρετος, *eximius*; ΕΚπικρος, *valdè amarus*, ΕΚπορεύω, *devasto*; ΕΚταράσσω, *perturbo*; ΕΚτιμάω, *valdè honoro*; ΕΚλάμπω, *eluceo*; ΕΚμαιθάνω, *edisco*; ΕΚβοάω, *exclamo*. [Angl. *I cry out*.]

5. Denique, Εκ interdum supprimitur per Ellipsin: Sic, —τέσδε παῖδας γῆς ἐλξὲν Κορινθίας. [Eur. Med. 70.] *Liberos hos terrâ Corinthi ejicere*; [i. e. ΕΚ γῆς.] Σιδήρεα πεποιημένος, e *ferro factus*; [i. e. ΕΚ σιδήρεα.]

4. Πρὸ.

Πρὸ—Latinè significat *ante*, *pro*, *prae*; Anglicè *BEFORE*, Sic,

ΠΡΟ δόμων.	Eurip.		Ante <i>aedes</i> .
ΠΡΟ τῶνδε φανείν.	Soph.		PRÆ <i>his loqui</i> .

OBSERVANDA.

1. Πρὸ denotat id quod prius est quod ad *locum*. [Angl. *Priority in point of place*.] Et quoniam, qui aliquid contra vim alienam defendit, necesse sit ut is seipsum sistat *ante* id quod velit defendere; idcirco Πρὸ usurpatur ad id experimen-

dum quod est etiam Latinè *pro*; [Angl. For, i. e. *In defence of*:] Sic, Πρὸ τῶν ἰδίων μάχεται, *pro suis pugnat*: Angl. *He fought for* [in defence of] *his own*. Et quoniam qui proceres aut reges adierit, verisimile fit eum stare *ante eos*; i. e. iis in conspectu, *coram*; idcirco Πρὸ usurpatur ad id significandum quod est Latinè *coram*; [Angl. BEFORE, i. e. *In presence of*.] Sic ΠΡΟ τῆ βασιλείας, *coram rege*. Angl. BEFORE [in presence of] *the king*.

2. Πρὸ per transitionem facilem, usurpatur etiam ad id exprimendum quod ad *tempus* attinet; qui quidem est usus ejus frequentissimus: Sic Πρὸ τῆς ἑως, [Thucyd. iv. 31,] *Ante auroram*; Angl. BEFORE *morning*. Et quoniam qui alterum alteri antepofuerit, verisimile fit eum quod melius, quam quod pejus esse crediderit, id *priùs* sumpturum, idcirco Πρὸ usurpatur ad denotandum id quod est Latinè *præ*, i. e. *potius quam*; [Angl. BEFORE, i. e. *in preference to*.] Sic πολέμου ΠΡΟ εἰρήνης αἰετέται, [Herodot.] *bellum præ pace deligit*; vel *bellum potius quam pacem deligit*; Angl. *He chooses war in preference to peace*. *He prefers war BEFORE peace*. Εκεῖνοι ΠΡΟ τέττε ἐχράντο, [Thucyd. iv. 126.] *illâ potius quam hac ratione utebantur*. Angl. *They preferred the one method BEFORE the other* *.

* Discentes observent quoque constructionem præpositionis Πρὸ cum Articulo et Infinitivo verbi, atque cum accusativo agentis ante Infinitivum: Sic, ΠΡΟ τῆ τύπτειν. Angl. BEFORE *striking*. ΠΡΟ τῆ ἐμὲ τύψαι, BEFORE *I struck*. Πρὸ τῆ ἐκεῖνον τετυφῆναι, BEFORE *he is [or was] done with striking*, &c. De Ellipsi hujus præpositionis vide Lambert. Bos. Ellips. Gr. ad vocem.

3. Ex quibus omnibus manifestissima est hujus præpositionis vis in compositione: Exempli gratiâ; ΠΡΟπύλαιον, *vestibulum domus*: ΠΡΟθύμος, *sedulus*: ΠΡΟλαμβάνω, *anticipo*: ΠΡΟμάχομαι, *propugno*: ΠΡΟπέμπω, *præmitto*: ΠΡΟβαίνω, *prægre-dior, antecello, &c.* Et quando verbum, quicum componatur, motum ejus qui vel agit vel patitur indicat, hujusce præpositionis vis interdum optimè redditur Anglicè *forth*: Sic ΠΡΟάγω, *educō*; Angl. *I lead forth*: ΠΡΟίερχομαι, *egredior, prodeō*; Angl. *I go or come forth*: ΠΡΟκαλίομαι, *provocō aliquem* [puta *ad singulare certamen*;] Angl. *I call forth, I challenge.*

II.

DUÆ regunt Dativum solummodo;
Scil. Εν, σὺν*.

* Sequentem pulcherrimam analogiam, qualem, quod sciam, nulla alia usquam gentium tam plenè assequuta est lingua, sedulò observent discentes et admirentur.

1. Εν et σὺν in compositione, manent immutatæ ante vocalem: Sic, ΕΝ-Αλλάσσω, *immuto*, ΣΥΝ-Οικίω, *una habito, &c.*

2. Manent etiam immutatæ ante tertium ordinem mutarum: Sed, ante primum ordinem, ν mutatur in μ· et ante secundum in γ. Exempli gratiâ.

Εν—Latinè significat *in*, (scil. *in loco* vel *intra locum*.) Anglicè *IN*: Gallicè *en, dans*.
Sic,

1. ΕΜ-	{ Πίπτω, <i>incido</i> . Βάλλω, <i>injicio</i> . Φορέω, <i>importo</i> .	ΣΥΜ-	{ Πείθω, <i>una persuadeo</i> . Βαίνω, <i>congregor</i> . Φρονέω, <i>consentio</i> .
2. ΕΓ-	{ Κλείω, <i>includo</i> . Γράφω, <i>inscribo</i> . Χρίω, <i>inungo</i> .	ΣΥΓ-	{ Καλέω, <i>convoco</i> . Γελίω, <i>simul rideo</i> . Χίω, <i>confundo</i> .
3. ΕΝ-	{ Τείνω, <i>intendo</i> . Διδωμι, <i>in manus do</i> . Θλίβω, <i>imprimo</i> .	ΣΥΝ-	{ Ταράσσω, <i>commoueo</i> . Δέω, <i>colligo</i> . Θνήσκω, <i>commorior</i> .

3. ν ante liquidam in alteram liquefcit liquidam ejusdem generis: Sic,

ΕΛ-Λάμπω,	<i>illuceo</i> ,	ΣΥΛ-Λέγω,	<i>colligo</i> .
ΕΜ-Μίγνυμι,	<i>immisceo</i> .	ΣΥΜ-Μόρπτω,	<i>corrumpo</i> ,
ΕΝ-Ναίω,	<i>inhabito</i> .	ΣΥΝ-Νοίω,	<i>mecum reputo</i> .
ΕΡ-Ρηγίω*,	<i>inalgesco</i> .	ΣΥΡ-Ρέω,	<i>confluo</i> .

4. ν ante σ, sequente vocali, fit alterum σ· sequente vero mutâ, eliditur. Atqui manet Εν immutata, ne scil. confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico.—Sic, ΣΥΣ-Σίτιω, *una cibum capio*.

* Sed hoc rarò, ne confundatur in quibusdam personis cum verborum simplicium augmento syllabico: quapropter εν ante g, plerumque manet immutata: Sic ΕΝ-Ράπτω, *insuo*, &c.

EN τῆτω τῷ τότῳ.

Xenoph. Anab.

Ἐτι EN Βαβυλῶνι κείμαι.

Lucian.

In hoc loco.

Adhuc in Babylone jaceo.

OBSER-

σπ	σϚΣΥ- {	ΣΠάω, <i>contraho.</i>	EN- {	ΣΠείρω, <i>infero.</i>
σϚ		[Deest exemplum*.]		[Deest exemplum*.]
σφ		ΣΦάτω, <i>simul jugulo.</i>		ΣΦραίρω, <i>signum imprimo.</i>
σκ	σγΣΥ- {	ΣΚάπτω, <i>simul fodio.</i>	EN- {	ΣΚήπτω, <i>ingruo.</i>
σγ		[Deest exemplum †.]		[Deest exemplum †.]
σχ		ΣΧηματίζω, <i>conformo.</i>		ΣΧολάζω, <i>immoror.</i>
στ	σδΣΥ- {	ΣΤράβω, <i>simul milito.</i>	EN- {	ΣΤρέφω, <i>intorqueo.</i>
σδ		Ζάω ‡, <i>una vivo.</i>		Ζέομαι ‡, <i>inferveo.</i>
σθ		[Deest exemplum .]		[Deest exemplum .]

Cæterum, methodus augmenti in ejusmodi verbis inferendi traditur vivâ voce inter docendum.

* Nulla enim est vox Græca quæ incipit a σϚ nisi σϚέννυμι, *extinguo*, cum suis verbalibus.

† Nulla enim vox Græca incipit a σγ

‡ Nam ζ que valet δς, valet etiam σδ. Saltem ita Dores, qui ponunt συρίττω pro eo quod est συρίζω, *fistulâ cano*. Αἴτα-
men ψ est semper πς, βς, vel φς. et ξ est κς, γς, vel χς.

|| Nulla enim primit. vox Gr. incipit a σθ nisi σθία, *va-*
leo.

OBSERVANDA.

1. *En* designat aliquid contineri intra certum ac definitum *locum**. [Angl. *that something is contained within a limited place.*] Inde transfertur ad idem notandum quum sermo fit de spatio *temporis*: Sic, EN τρεῖν ἡμέραις *tribus diebus*. EN σπονδαῖς. Angl. In [*during*] *the time of the truce* †.

2. Inde etiam notat; imo, Aliquid esse *inter alia*: [Angl. *Among.*] Sic Οὐρέος EN κορυφῆς, [Il. β. 456.] *Montis in verticibus*. EN εἰδόσιν, [Thucyd. II. 36.] Angl. *Among persons who know*. 2do, Alterum esse *in potestate alterius*; Latine *penes*: Sic, EN ἐμοί ἐστὶ, *In me est*. EN σοὶ γὰρ ἐσμεν. [Soph. Oed. Tyr.] *In te enim sumus*; Angl. *We are in thy power. We depend upon thee*. 3tio, Aliquem esse *in certo statu* five *animi*, seu *corporis*: veluti quum dicimus; EN φόβῳ ἐμὶ, *In timore sum*: *Timeo*. EN θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξσει, [Thucyd.] *Admirabantur et attoniti erant*. 4to, Aliquid fieri certo modo; sic, EN τῷ ὁμοίᾳ, *Eodem modo*: Angl. *In the same manner*. [Supple τῷ ὁμοίᾳ †.]

* Idque five sermo fit de *motu*, seu de *quiete* intra spatium istud definitum: velut, καθίζομαι ἢ περιπατέω EN τῷ γυμνασίῳ. *Sedo vel ambulo in gymnasio*.

† Huc pertinent EN τῷ παρόντι, *Nunc*: EN τέτῳ, *Interea*: [Supple χρόνῳ.] EN τῷ σπέρειν. Angl. *In the time of sowing*. EN τέτοις ὑπατοῖς, *His consulibus*. Angl. *In the time of [during] their consulship*. Et familia.

‡ Huc spectant EN ἴσῳ, *æqualiter*. EN καλῶ, *commode*, EN καλλίστῳ *commodissime*, &c.

3. Eadem ferè hujus præpositionis vis in compositione notanda est: Exempli causâ; ΕΝοικέω, *incolo*; ΕΝοίκος, *incola*; ΕΓκαίω, *inuro*; ΕΓκαύμα, *nota iniusta*. ΕΓκαλέω*, *in jus voco*, ΕΓκλημα, *accusatio*. ΕΜπλέκω, *implico*; ΕΓχρίω, *inungo*. ΕΛλείπω, *relinquo aliud in*, &c. †

4. Εν interdum supprimitur per Ellipfin; Sic—αιθέρι ναίων [Π. β. 412.] *In æthere habitans*. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, *Eodem die*, &c. Interdum ipse Dativus post εν supprimitur; velut, ΕΝ ἄδῃ. i. e. ΕΝ τῷ τόπῳ τῆ ἄδῃ,—*In inferno*.

* De mutuâ, quæ vulgò existimatur, confusione præpositionum Εν et Εἰς, vide infrâ ad Εἰς.

† Hujus præpositionis constructio cum Dativo *Instrumenti*, quod notârunt Grammatici, velut istud ex Euripide, ΕΝ βέλει πληγείς, *percussus in telo*, (quod poni volunt pro eo quod est *percussus telo*,) admodum videtur dura. Fortasse constructio est elliptica hoc modo supplenda. πληγείς —τῇ δυνάμει ἢ ἔστι,—Εν βέλει, *percussus vi quæ inest telo*: tanquam ac si causa efficiens inesset instrumento. Sic apud Xenoph. φανερόν—ὅτι—Λακεδαιμόνιοι ἔτ' ἂν Θραξί ΕΝ πέλταις καὶ ἀκοντιοῖς, ἔτε Σκύθαις ΕΝ τόξοις ἐθέλοιεν ἂν διαγωνίζεσθαι, *Manifestum est Lacedæmonios neque cum Thracibus peltis ac jaculis, neque cum Scythis arcibus velle decertare*. Mem. Socrat. III. 9.

2. Σύν*.

Σύν—Latinè significat *cum, una cum*.
Anglice *WITH, together* Gallicè
avec. Sic,

Βασιλεύς ΣΤΝ τῷ στρατεύματι. Xen. Anab. I. —ΣΤΝ τεύχεσιν ἄλλο χα- μᾶζε, Iliad. γ. 29.	<i>Rex cum suo exercitu.</i> <i>Cum armis desiliit hu-</i> <i>mi.</i>
--	---

OBSERVANDA.

1. Σύν denotat aliquid vel comitans vel adjunctum. [Angl. *Either the Concomitant or the Adjunct.*] Inde etiam usurpatur interdum ad notandum; imo, Auxilium comitantis; Sic, ΣΤΝ τοῖς θεοῖς [Thucyd. I. 86.] *Cum deorum auxilio*. ΣΤΝ τι εἶναι, *Stare a partibus alicui*; Angl. *To be WITH any one: To be on the side of any one*. 2do, id quod est consentaneum *cum*:—Sic, ΣΤΝ τῇ νόμῳ [Xenoph. Cyrop.] *Cum lege consentaneum*. 3tio, Modum quo aliquid fit; redditurque per adverbium: Sic, ΣΤΝ κόσμῳ, *concinne*, Angl. *WITH elegance; In an elegant manner*. ΣΤΝ φόβῳ, *timidè*, Angl. *WITH fear*. 4to, Interdum etiam tempus respicit: Sic, ΣΤΝ τῷ χρόνῳ, *tempore*, Gallicè, *avec le tems*.

2. In compositione vis ejus est manifestissima; Sic, ΣΤΝ-ἀγω, *congrego*, ΣΤΝοικίω, *unà habito*. ΣΤΝοικίος, *contubernalis*. ΣΤΝόμνυμι, *conjuro* †, &c.

* Atticè Σύν.

† De differentiâ inter Σύν et Μετά quando regit Genitivum præsertim in compositione, vide infra ad Μετά.

3. Σὺν in compositione saepiffimè regit suum casum; Sic, —τὸ ἀγκιστρὸν τῷ δελείατι ΣΥΓκατασπάσας. [Lucian.] *homo cum esca pariter avulso.* Ἀλλή ΖΥΝοικεῖ πόσις στυγνῶν, [Eurip. Med.] *cum alia habitat uxore.*

4. Σὺν sæpe supprimitur per ellipsin: Sic, Τρῶες μὲν κλαγγῆ ἴσαν, [Il. γ. 2.] *Trojani quidem cum clangore ibant.* Idque frequenter post adverbium ἅμα, utrum tempus respiciat, necne: Sic, —ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι, [Iliad. γ. 1.] —*una cum ducibus quique.* ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *cum die: i. e. primâ luce.* Sæpe etiam supprimitur, quum indicatur congressus hostilis: Sic, Λαγωὶ πολέμῳ ἀετοῖς, *Lepores bellantes cum aquilis.* Fortasse etiam ante dativum instrumenti: Sic, Ἐκτὼρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχυϊ ὀξύεσσι, [Il. η. 12.] *Hector autem Eioneum ferit hastâ acutâ.*

III.

DΥÆ regunt Accusativum solummodo:
Scil. Εἰς, ἀνά.

I. Εἰς*.

Εἰς—Latinè significat *ad*, vel *in*, (scil. *in* quando regit accusativum;) Anglicè TO, INTO, &c. Sic,

Εἰς τὸν οὐρανόν. Xen. Cyrop.	In cælum.
Παῖδες Εἰς τὰ διδασκαλεῖα	
φοιτῶντες. Id.	

Pueri ad scholas ventitantes.

OBSER-

* Atticè Ες.

OBSERVANDA.

1. Εἰς denotat motum ad quendam *locum*; plerumque ut id quod progreditur sit tandem in isto loco; [Angl. *Motion to a certain place; for the most part so that what is advancing may be WITHIN that place.*] Sic, Εἰς Πέρσας πορεύεσθαι, [Xen. Cyrop.] *ad Persas, vel in terram Persarum proficisci.* Εἰς τὸς πολεμίους, [Ibid.] *ad hostes, vel in terram hostium.* Unde interdum confundi videtur cum πρᾶρ. Εν. ut, Κῦρος παρῆν Εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, [Ibid.] *Cyrus aderat in eodem loco; quod tamen est quasi diceret, Cyrus in eundem locum progressus, ibi aderat.* Et, vice versâ, Εν interdum confundi videtur cum Εἰς. ut καταβάντες ΕΝ μέσῳ, *cum descendissent in medium; quod tamen est quasi diceret. cum descendissent adeo ut essent in medio*.*

2. Εἰς interdum ad *tempus* refertur; Sic, Εἰς τρίτην ἡμέραν παρῆναι, [Xen. Cyrop.] *ad tertiam diem adesse.*

3. Interdum etiam ad numerum; Sic, Εἰς τὸς μυρία, [Ibid.] *ad decem millia; circiter decem millia;* denotatque interdum numerum distributivum: Sic, Εἰς ἕνα, *singuli,* [Ibid.] Εἰς δύο ἄγειν, [Ibid.] *binos ducere.*

4. Metaphoricè usurpatur, quando significat *id quod attinet ad*: Angl. *tending to, reaching to, respecting;* Sic, τὰ ἐγκλήματα, τὰ Εἰς τὸς Αθηναίους, [Thucyd.] *the accusations respecting [reaching to] the Athenians;* vel, quando respicit causam finalem, veluti cum dicimus, Εἰς τὸ γράφειν, *ad scribendum.* Εἰς τὸ ἀνέχεσθαι θάλασσης, [Xen. Cyrop.] *ad tolerandos calores.* Εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτὸς, Angl. *to their acquiring a prudent deportment.*

* Vide Sam. Clarke, ad Cæsaris Comment. de Bello Gall. lib. iv. § 9. Item ad Hom. Il. α, 593.

5. Ex quibus omnibus vis ejus manifestissima est in hujusmodi phrasibus: ΕΙΣ δύναμιν, vel ΕΙΣ τὸ δύνατον, *pro viribus*. Angl. *to the utmost of one's power*. ΕΙΣ ἅπαξ, *semel*; ΕΙΣ δις, *bis*; ΕΙΣ ἀεί, *semper*. ΕΙΣ τὸ ἀσφαλέςατον, *usque ad firmissimum*, Angl. *to the utmost pitch of strength*. ΕΙΣ ὀλίγον, *leviter*. ΕΙΣ ὀλίγον ἀφίκετο, *parum absuit quin*. ΕΙΣ τὸδε, *huc*, Angl. *to this pass*. ΕΙΣ ὅσον, *quamdiu*. ΕΙΣ τέτταρας, *quaterni*, &c.

6. Manifestissima est etiam ejus vis in compositione: Sic, ΕΙΣκομιζω, *importo*; ΕΙΣερχόμεαι, *ingredior*; ΕΙΣπίπτω, *incido*; ΕΙΣφέρω, *infero*; ΕΙΣφορὰ, *collatio pecuniae in publicum aerarium*; Εισοδος, *ingressus*, &c.

7. Denique, Εἰς interdum supprimitur, per ellipfin: Sic, Βερεσθὸν κλισίην Πηληϊάδεω Αχιλλῆος, [Hom.] *Abite ad tentorium Pelidae Achillis*. Interdum accusativus post Εἰς supprimitur: Sic, ΕΙΣ Αἰεμιδος, *ad Dianae*, i. e. *ad templum Dianae*; supple νόον. Articulus autem post Εἰς aliquando exprimitur, ipsius nomine suppresso; Sic, ΕΙΣ τὴν Γαδάτα, [Xen. Cyrop.] *in regionem Gadatae*: Supple χώραν.

2. Ἀνά.

Ἀνά—vulgò redditur Latinè *per*; interdum *IN*: Angl. *THROUGH*; *IN*. Sic,

ΑΝΑ πεδίων.
ΑΝΑ ἀστυ.

Per campum.
Per urbem; vel In urbe.

OBSERVANDA.

1. Ἀνά revera denotare videtur motum huc et illuc, sive itionem et reditionem, sursum ac deorsum, intra *locum*; vel inter multitudinem: [Angl. *Motion TO AND FRO, or UP AND DOWN in a place, or among a multitude.*] Sic, ΑΝΑ τὰ ὄρη πλανᾶσθαι, [Xen.] *Per Montes errare*, Angl. *To wander UP AND DOWN*.

the mountains. Εγὼ δ' ANA δῆμον ἐταίρους—συλλέξομαι, [Hom.] *Ego vero per populum socios colligam,* Angl. *And I will collect my companions UP AND DOWN, among, [i. e. through] the people.* Οὐδ' ἐκείρασθην ANA στρατὸν, [Hom.] *Nec dissipabantur per castra.* Angl. *Nor were they scattered UP AND DOWN in the camp.* Θίω ANA δῆϊοτήτα· *Currens per praelium.* Angl. *Running UP AND DOWN the field of battle.*—Quæ ejus significatio observari possit etiam quando redditur *in*: Sic, τὰ φρονέοντ' ANA θυμὸν, *ea cogitantem in animo*; i. e. —*huc et illuc, vel sursum ac deorsum in animo.* Βασιλῆας ANA στομ' ἔχων, *Reges in ore habens.* [Hom.] Angl. *Mentioning the kings frequently.*

2. Inde fumitur ad denotandum numerum distributivum: hoc modo, ὕδατος ANA εἴκοσι μέτρα ἔχεις [Odyss. ι, 209.] *Aquæ vicenas mensuras fundebat.* Ελαβον ANA δηνάρειον, [Matth. xx. 9.] *Accipiebant singuli denarium.*

3. De tempore interdum usurpatur: Sic, ANA νύκτα, [Hom.] *Per noctem,* Angl. *During the night.* ANA πάσαν ἡμέραν, [Xen.] *Per totum diem,* ANA χρόνον, [Dion. Hal.] *Progressu temporis.*

4. Hæc autem præpositio nonnunquam, sensu strictiore, fumitur ad elationem vel ascensum tantum exprimendum: id scilicet quod effertur, Anglicè UP: Sic, ἀπὸ θαλάττης ANA τὸν ποταμὸν, [Dion. Hal.] Angl. *From the sea UP the river.* Sed hoc rarò, nisi in compositione, ubi hæc est vulgaris ejus significatio; cui opponitur ΚΑΤΑ, DOWN: Sic, ANAβαίνω, *ascendo,* Angl. *I go UP*; ΚΑΤΑβαίνω, *descendo.* Angl. *I go DOWN.* Ὁ Κῦρος φερέξς εἰς τὰς ἀκρας ANέπεμπε. Angl. *Cyrus sent UP garrison soldiers into the Castles.* Quæ ejus significatio in compositione, exemplorum varietate faciliè comprobari potest: Sic, ANAβοάω, *Ejulatium tollo,* Angl. *I raise or set UP a shriek.* ANAγελάω, *Risum tollo*; *I raise or set UP a laugh.* ANAβλέπω, *Oculos aperio,* Angl. *I look UP.* ANAκλάζω, *I set UP*

a cry. ANAφυσάω, *sufflo*. Angl. *I blow or puff UP*; inde metaphoricè, *elatum reddo, superbire facio*. ANAδέχομαι, *sursum in me recipio*; inde *polliceor*. Angl. *I take UPON myself, I promise*. ANAθαρρύνω, *animum alicujus, metu depulso, denuò excito*. ANAτιθήμι, *sursum pono*; hinc ANAθήματα, *donaria, numera quae in Dei templo suspenduntur*; Angl. *Consecrated gifts hung UP in a temple. Votiva tabula*. [Hor. Lib. I. Od. v.] ANέχω, *sursum teneo*, Angl. *I hold UP*; in Med. ANέχομαι, *I hold myself UP*. Et quoniam qui seipsum sustinet is patii, perferre, tolerare dicatur; idcirco ANέχομαι vulgò redditur; *patior, perfero, tolero*: Sic, ψύχη κ̄ θάληνη ANέχεσθαι, [Xen.] *frigora et calores perferre**. Et quoniam, in quibusdam phrasibus, qui dicuntur *tollere*, ii hoc ipso facto quasi *subvertunt, perdunt*, vel, ut Latini etiam loquuntur, *è medio tollunt*; idcirco ANà in compositione talem significationem nonnunquam induit: Sic, ANαιρέω *tollo, aufero, evertò* †. Ὅσαι Ολιγαρχίαι ANήρηνται, [Xen. Quot Oligarchiae everfae sunt. ANαλώ vel ἀναλίσκω, *consumo, perdo*. Τάχῃ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ANηλάκει, [Id.] *brevi feras quae in paradiso erant confecit*. Angl. *he soon destroyed all the game in the park*.

5. Porro; quum ANà, simplex posita, denotare videatur *itionem ac reditionem*, in compositione sæpè tantum exprimit harum posteriorem, *reditionem* scil. inde *redintegrationem, recuperationem* vel *mutationem*: Sic, χωρέω, *eo, vado*; ANAχωρέω,

* Sed revera ψύχη κ̄ θάληνη hic reguntur à κατὰ subintellectâ; Sic, ἀνέχεσθαι, *se, vel animum suum, sustentare quod ad frigora et calores attinet*.

† In bonam quoque partem fumitur ἀναιεῖν ut ἀναιεῖσθαι παιδᾶς, *filios suos educandos [tollendos] curare*, Angl. *to get one's children educated*. [brought up].

recedo. βίωω, νίωω; ἀναδιώσκω, *revivisco.* ἀναβλασάνω, *repullulo.*
 ἀναλαμβάνω, *recipio, recupero.* ἀναμαχόμεαι, *iterum pugnando*
cladem acceptam sarcio. ἀνακουίζομαι, *è fuga me retrabo, re-*
deo. ἀνατίθεμαι, *revoco, retracto quod meum est, calculum*
meum alio loco pono, errorem meum corrigo. [Vide Ernest.
 ad Xen. Mem II. iv. 4.] πτύσσω, *plico, in rugas et sinus*
contrabo; ἀναπτύσσω, *aperio, explico.* Ἀναπτυχθείσης δ' ἔτα
 τῆς Φάλαγγος, [Xen.] *Hoc modo explicatâ phalange.*

6. Ex quibus omnibus vis τῆς ANA facilè discerni potest in
 sequentibus, et aliis ejusmodi, locutionibus: ANAμνήσω σε, ὡ
 Πλάτων, [Lucian.] *in memoriam tibi revocabo, Pluto.* Angl.
I will put thee in mind, Pluto. Εὖ πάσχων ANεχέται, [Xen.
 Mem.] *beneficiis se affici patitur.* Οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχοντες ANA-
 φαινῆμεθα, [Xen.] *Nullam vim nos habere apparebit,* Angl. *It*
will be clear that we have no strength. Τῆς θησαυρῆς τῶν πά-
 λαι σοφῶν ἀνδρῶν—ANελίττων, [Id. Mem.] *Unfolding the trea-*
sures of the ancient sages. [Est scilicet fermo de veterum li-
 bris, quae volumina erant.]

7. Ἀνά, denotans *elevationem*, dativum interdum apud poë-
 tas regere videtur: Sed in ejusmodi exemplis forsan vel po-
 nitur absolute; ut Εὐξρον δ' εὐρεοπα Κρονοῖδην ANA Γαργάρα
 ἄκρα Ἡμενον,—[Hom.] *Invenerunt autem late-sonantem Sa-*
turnium SURSUM in Gargaro summo sedentem. Χρυσέω ANA
 σκήπτρω [Id.] *SURSUM in aureo sceptro,* Angl. *ALOFT upon*
a golden sceptre: Vel avulsa est a suo verbo per tmesin: ut,
 —κεφαλήν—Πῆξι ANA [i. e. ANAπῆξι] σκολόπεσσι,—[Id.]
caput SURSUM infigere palo:* Eodem scilicet modo quo di-

* Potest et—*χρυσέω ANA σκήπτρω* construi eodem modo:
 ANέχων ἐν χερσὶ σίμματα ἐκῆτολκ Ἀπόλλωνος χρυσέω σκήπτρω, [Il.
 α, 15.] *holding UP in his hand the garland of the far dart-*
ing Apollo on [or with] a golden sceptre.

citur *Αν* [pro *ἀνά*] δ' ἄρα Τυδείδης ὤρτο, i. e. *ΑΝῶρτο*. *Tum autem Tydides surrexit.*

8. Denique; *Ανά*, cum accentu mutato, vel *ἀν*, interdum ponitur apud Homerum pro *ΑΝΑσηθι*, surge: Sic, *Αλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κέεσο* [Id. σ, 178.] *Sed surge, nec amplius jaceto*; vel pro *ΑΝέση* et *ΑΝέσησαν*. Sic, *ΑΝ δ' Οδυσσεύς πολύμητις, surrexit etiam Ulysses solers, &c.* *

IV.

QUATUOR regunt duos casus, Genitivum, scil. et Accusativum: viz. *Διὰ*, κατὰ, μετὰ, ὑπέρ.

I. *Διὰ*.

Διὰ, cum Genitivo, Lat. significat *per*, penitus *per*; Angl. THROUGH, quite THROUGH. Sic,

Πορευόμενοι ΔΙΑ ταύτης τῆς		<i>Iter facientes per hanc</i>
χώρας.		
Πέλεκυς εἰσὶν ΔΙΑ δένδρον	Hom.	<i>Securis penetrat per lignum.</i>

Διὰ, cum Accusativo, Lat. significat *per*, i. e. *propter*, *ob*: Angl. THROUGH the cause of: THROUGH means of: because of, on account of. Sic,

* Cavento tirones ne α privativum in compositione ante vocalem, ubi ν inferitur euphoniæ gratiâ, cum præpositione ΑΝΑ confundant: Exempli gratia, ἀναγώνιστος, qui non certat; ex α priv. et ἀγών, certamen; ἀναισχυντία, impudentia, ex α priv. et αισχύω, pudefacio, quod ab αἰσχος, dedecus; ἀνάκιστος, immedicabilis, ex α priv. et ἀκίωμα, medeor; ἀνελευθερία, illiberitas, ex α priv. et ἐλευθερία, libertas, &c.

ΔΙΑ τοῦτο.	Xen.	Propter hoc, Angl. Be- cause of this.
ΔΙΑ πάντα ταῦτα.	Ibid.	Propter omnia hæc.
Οὐ ΔΙ ἐμὲ.	Demosth.	Non per me; [non meà culpâ.] Anglicè, Not through me.

OBSERVANDA.

1. Διὰ cum Genitivo, denotare videtur progressum PER, rectâ viâ PER, omnino PER; [Angl. *Going THROUGH, straight THROUGH, quite THROUGH.* Gall. *A travers;*] idque IMO, Per locum: Sic, Εξελαύνει ΔΙΑ τῆς βαβυλωνίης. [Xen.] *Progreditur per Babyloniam.* 2do, Per medium quodvis: Sic, Δι' ὤμῳ χάλκεον ἔγχος ἦλθεν, [Hom] *Per humerum ærea hasta transiit.* Αἰγλη Δι' αἰθέρος—ἴκε, [Id.] *Splendor per aërem ivit.* 3tio, Per spatium interjectum, vel loci, vel temporis: Sic, ΔΙΑ πολλοῦ, [Sup. διασήματος.] *Per magnum spatium, i. e. magno spatio interjecto.* Εκ τῶν πύργων ὄντων Δι' ὀλίγου, *Ex turribus quae erant per parvum loci spatium. i. e. quae parvo intervallo distabant.* Οφθεῖς ΔΙΑ μακροῦ, [Sup. χρόνου.] *Visus per longum tempus, i. e. longo intervallo temporis.* Ἦκω ΔΙΑ χρόνου. [Xen.] *Venio per tempus. i. e. intervallo temporis interjecto.*

2. Διὰ regens Gen. idem quod Ἀνὰ interdum significare videtur: Sic, Εγὼ ΔΙΑ νηὸς ἰών. [Odyss. μ. 206.] *Ego per navem [et in navi] obambulans* *. Sed hoc sæpius fit, quando Διὰ regit Accusativum; ut postea videbitur.

3. Ex

* Vide suprâ, p. 74, 75.

38

16My21

LIBRARY OF CONGRESS

0 003 035 563 5

